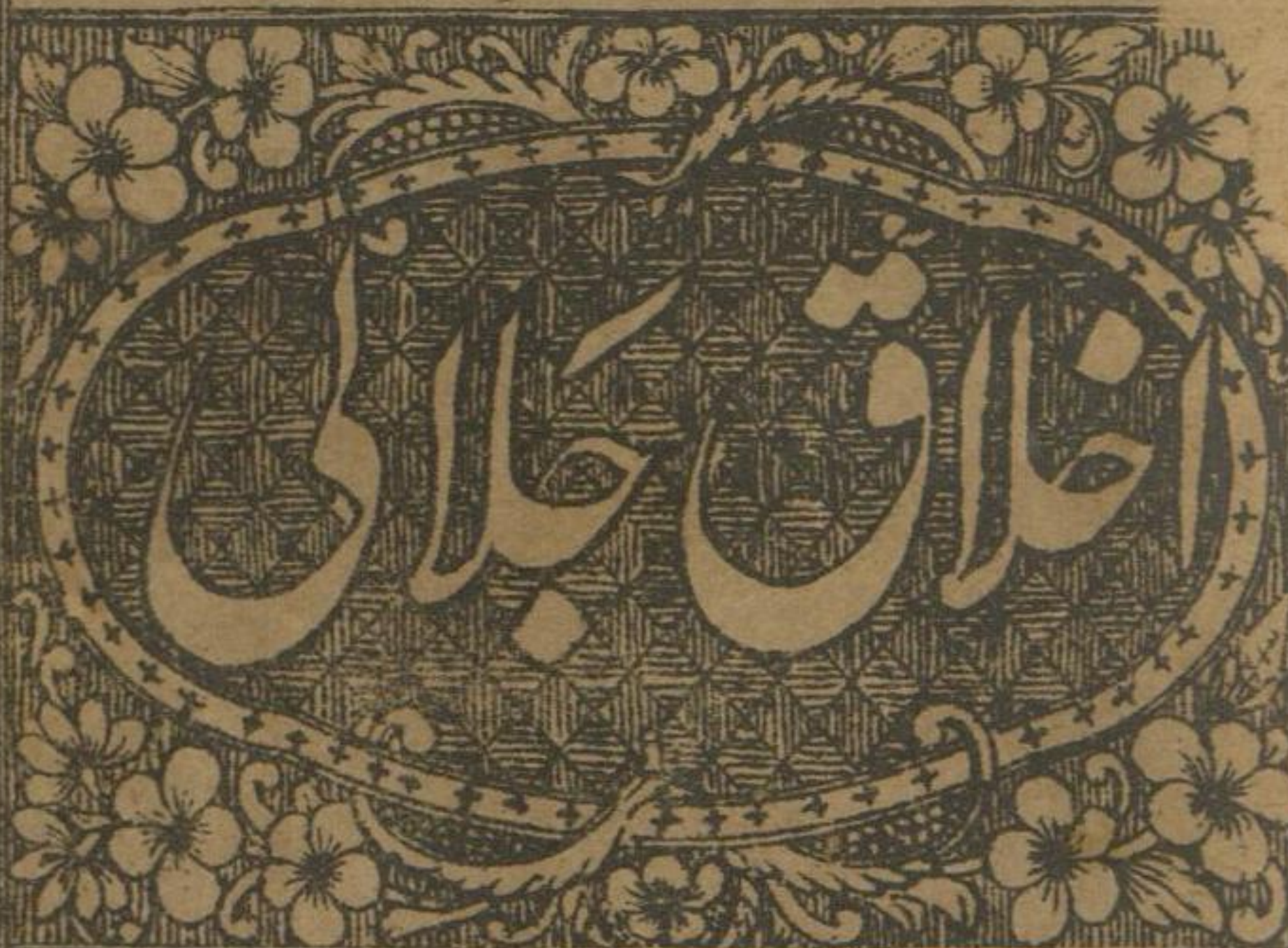

عنوان فیوض عالی الاثر الی امین فضیل علی الهامی

تصفیه سید علی وراثتی لب جمیده: فاق مسی به لوا مع الاشراف و معروف به

من افادات معجزه مقامی حضرت ملا جلال الدین محقق حقایق با کمالی ددوان مناشیر بلند خیالی

بیوقوفان به مطهره فتنه نو کشف و کشف مجرب محاسن حاشی

اطلاع اس مطبع میں ہر علم و فن کی کتب کا ذخیرہ سلسلہ وار نزول کے لیے موجود ہے۔ ہر ایک شائق کو چاہیہ خانہ سے مل سکتی ہو جس کے معائنہ و ملاحظہ سے شائقان اصلی حالت کتب کے علم فرما سکتے ہیں قیمت بھی ارزان ہو اس کتاب کے ٹیبل پیج کے تین سو روپے ہیں انہیں بعض کتب نصاب و اخلاق حکیمانہ فارسی و اردو وغیرہ درج کرتے ہیں تاکہ میں ان کی یہ کتاب ہو اس فن کی اور بھی کتب موجودہ کارخانہ سے قدر دانوں کو آگاہی کا ذریعہ حاصل ہو۔

قیمت	نام کتاب	قیمت	نام کتاب
۱۶	گلستان - مختلے متوسط قلم براتب بالامع فرہنگ کاغذ خانی و سفید۔	۱۱	کتب نصاب و اخلاق حکیمانہ فارسی
۱۷	گلستان - مترجم ترجمہ اردو تحت لفظی کاغذ سفید و خانی۔	۱۲	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ محشی محمدرہ
۱۸	گلستان - جلی قلم اور حواشی کا اردو زبان میں ترجمہ بجانب مطبع نہایت نافع و مفید عام پسند ہوا۔	۱۳	گلستان - از شمس الدین اعجاز رقم علی قلم - کاغذ سفید گندہ۔
۱۹	بہار باران - شرح گلستان مصنف مولوی غیاث الدین مصنف غیاث اللغات۔	۱۴	گلستان - جلی قلم کاغذ رسمی۔
۲۰	تضمین گلستان سعدی - از ہر گوپال تفتہ	۱۵	گلستان - واضح قلم با تصویر و ٹیبل رنگین کاغذ سفید گندہ۔
۲۱	گلستان حکیم قافی - بجواب گلستان سعدی	۱۶	گلستان - دانش - مرتبہ مولوی عابد حسین جبین
۲۲	بہارستان جامی - بطرز گلستان سعدی	۱۷	اخلاق محسنی باب ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰
۲۳	گلستان - از ملا محمد الدین خانی تجشی جدید	۱۸	انوار سبیلی باب ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰
۲۴	ہم پہلو سے گلستان سعدی۔	۱۹	گلستان باب سوم و بہارستان جامی رفیعہ دوم و انتخاب شاہنامہ فردوسی و ہفت نزم ہائے نو شیروان شامل ہیں۔
۲۵	بوستان - سعدی علیہ الرحمۃ محشی جلی قلم محمدرہ	۲۰	گلستان با تصویر و واضح قلم و ٹیبل رنگین کاغذ سفید گندہ۔
۲۶	گلستان شمس الدین صاحب۔	۲۱	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۲۷	بوستان - محشی متوسط قلم براتب بالا۔	۲۲	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۲۸		۲۳	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۲۹		۲۴	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۳۰		۲۵	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۳۱		۲۶	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۳۲		۲۷	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۳۳		۲۸	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۳۴		۲۹	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۳۵		۳۰	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۳۶		۳۱	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۳۷		۳۲	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۳۸		۳۳	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۳۹		۳۴	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۴۰		۳۵	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۴۱		۳۶	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۴۲		۳۷	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۴۳		۳۸	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۴۴		۳۹	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۴۵		۴۰	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۴۶		۴۱	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۴۷		۴۲	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۴۸		۴۳	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۴۹		۴۴	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۵۰		۴۵	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۵۱		۴۶	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۵۲		۴۷	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۵۳		۴۸	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۵۴		۴۹	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۵۵		۵۰	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۵۶		۵۱	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۵۷		۵۲	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۵۸		۵۳	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۵۹		۵۴	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۶۰		۵۵	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۶۱		۵۶	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۶۲		۵۷	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۶۳		۵۸	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۶۴		۵۹	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۶۵		۶۰	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۶۶		۶۱	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۶۷		۶۲	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۶۸		۶۳	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۶۹		۶۴	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۷۰		۶۵	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۷۱		۶۶	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۷۲		۶۷	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۷۳		۶۸	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۷۴		۶۹	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۷۵		۷۰	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۷۶		۷۱	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۷۷		۷۲	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۷۸		۷۳	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۷۹		۷۴	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۸۰		۷۵	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۸۱		۷۶	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۸۲		۷۷	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۸۳		۷۸	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۸۴		۷۹	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۸۵		۸۰	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۸۶		۸۱	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۸۷		۸۲	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۸۸		۸۳	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۸۹		۸۴	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۹۰		۸۵	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۹۱		۸۶	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۹۲		۸۷	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۹۳		۸۸	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۹۴		۸۹	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۹۵		۹۰	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۹۶		۹۱	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۹۷		۹۲	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۹۸		۹۳	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۹۹		۹۴	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔
۱۰۰		۹۵	گلستان - از سعدی علیہ الرحمۃ کاغذ خانی و سفید گندہ۔

اسد نقاش باخ قلعہ سرہانہ کا پیش
ہر گشت کہ اسیرینین ز غلبہ گشت نمود
تو بعدی شہر بنیو اندیشد فاعلش درین و صورت زانی پیش ۱۱ اولیایا
کرم از پیش درین تعبیر اشارت و باب
خطاب باورای می باید و ملود
تنگ گیری قیاب باغبان از تاب جسد
جای است و تیر گیری شاه باغبان
دینی شجاعت ۱۱ اولایای مرقوم
نہ ریختلبد زبرد گاہ جو زخود
جام و باطل ۱۱ اولایا
۱۱ اولایا

بیت کاشی شدن در میان
 حلقه های نوع انسانست
 بر سر شستن زنده ناپدید گشتند
 بیچاره های عالم و دنیا و دین و دنیا
 بیچاره های عالم و دنیا و دین و دنیا
 بیچاره های عالم و دنیا و دین و دنیا
 بیچاره های عالم و دنیا و دین و دنیا

مقاله از زمان و بکفت کفایتیه ز نام مصالح نوع الانسان حاکمی
 بلاء و الله عن مجور و الطغیان باغی ثار الظلم و العس و ان
 السلطان ابن السلطان بن السلطان نصیر الدوله
 و الخلافة و الله نیا و الدین حسن بیک بهادر خان حمله الله
 تعالی ظلال خلافت و آیه علی العالمین انوار رفته و لا زال
 اعلام رفعتهم مرتفعه ای محیط اخضر اعداء و ولت مرتفعه
 عن سبط الغریر انکه نام سعادت فرجامش نربان عدو
 که لغت خاص حوص و رفته ختمی است فصاح منیا ایزد انکه سلطان
 جهان تمیز زمین زمان آن عالی شاست عم و انجا که عیاست
 چه حاجت به بیاست و بحق کابران کشف و تحقیق که از
 در یچه حال حوادث استقبال را بنظر شویند و اندر از روح
 اول صافی نقوش غیبی را کما هی خوانند تبصری بلوچ و در سال و
 کما فی قوله و الله نیا و الدین حسن بیک بهادر خان حمله الله
 تعالی ظلال خلافت و آیه علی العالمین انوار رفته و لا زال
 اعلام رفعتهم مرتفعه ای محیط اخضر اعداء و ولت مرتفعه
 عن سبط الغریر انکه نام سعادت فرجامش نربان عدو
 که لغت خاص حوص و رفته ختمی است فصاح منیا ایزد انکه سلطان
 جهان تمیز زمین زمان آن عالی شاست عم و انجا که عیاست
 چه حاجت به بیاست و بحق کابران کشف و تحقیق که از
 در یچه حال حوادث استقبال را بنظر شویند و اندر از روح
 اول صافی نقوش غیبی را کما هی خوانند تبصری بلوچ و در سال و

مقاله از زمان و بکفت کفایتیه ز نام مصالح نوع الانسان حاکمی
 بلاء و الله عن مجور و الطغیان باغی ثار الظلم و العس و ان
 السلطان ابن السلطان بن السلطان نصیر الدوله
 و الخلافة و الله نیا و الدین حسن بیک بهادر خان حمله الله
 تعالی ظلال خلافت و آیه علی العالمین انوار رفته و لا زال
 اعلام رفعتهم مرتفعه ای محیط اخضر اعداء و ولت مرتفعه
 عن سبط الغریر انکه نام سعادت فرجامش نربان عدو
 که لغت خاص حوص و رفته ختمی است فصاح منیا ایزد انکه سلطان
 جهان تمیز زمین زمان آن عالی شاست عم و انجا که عیاست
 چه حاجت به بیاست و بحق کابران کشف و تحقیق که از
 در یچه حال حوادث استقبال را بنظر شویند و اندر از روح
 اول صافی نقوش غیبی را کما هی خوانند تبصری بلوچ و در سال و

از قتل با دُخوت سبک گردانده تا گوش ارست اغیست میان جان عد
 نشسته بیکانش جوهرست و گنجینه سینه مخالفان جاگر ^{نیکانش} ^ع
 صفه تیر فلک ابد فاخته محشر برساک ^ع مع برافراخته تیر و کما ^ع
 منضم با اسم الف نونیت شد و که تحقیق اثبات قضیه
 فتح دلت یا بر حلاف ^ع اصل شمر نبی زوال دشمن نفع حال
 و آری فلک اگر خوف آن بودی که چون لوی ^ع لالا ایشان را
 بکمرین لالای سخت ^ع در سبک و خزانه عامره منظم بودی
 و آفتاب ^ع یاه را اگر نه بیم آن بودی که بجای نقدین ^ع اشیا زور را ^ع
 کمترین گدائی صرف با ایلته با قسط هر شب و وجه ^ع خاف و آمدند
 شعر الدردی خاف جوده ^ع | فخصنا فی البحر و الافلاك ^ع
 غرة بیت سلطنة القاهرة درة صدف ^ع اخلاقه الباهرة ^ع
 آیات الطواف ^ع ربانیت ^ع مطلع ^ع انوار ^ع انبیای ^ع الرحمانیت ^ع

از نقل با دخت سبک گردانده گوش ارست اغیث میان جان عدا
 نشسته بیکانش جوهرست در گنجینه سینه مخالفان جاگر نیش
 صفه تیر فلک اهد فاخته محرش بر ساک امح بر فاخته تیر و کما
 منضم با اسم الف نونیت شد و که تحقیق اثبات قضیه
 فتح دلت یا بر خلافت وصل شمس نبی زوال دشمن نفع حال
 در آری فلک اگر خوف آن بودی که چون لوی لالا ایشان را
 بکمرین لالایی بخشد هر سه در ملک در خزانه عامه منظم بودی
 و آفتاب ماه را اگر نه بیم آن بودی که بجای نقدین اشیا زور ام
 کترین گدائی صرف مالیه با قسط هر شب و عیال خاف و آمدند
 شعر الدردی خاف جوده فتحنانی البحر والاف ساک
 غرة بیت اسلطنة القاسرة ورة صدق اخلاقه الباتر طح
 آیات الاطراف الربانیه مطلع انوار العیایات الرحمانیه

۱۸
 از علم باحوال نفس نا طقه انسانی با زمین و که افعال مجزوه و مذمونه
 بار اوت از و صا و ر تواند شد تا بسبب آن علم از ذوال متخلی و بقضا
 متخلی شود و یکما لیکه توجه است بر سه و افعال مذکوره قسم بر
 دو قسم است یکی آنکه راجع شود با نفسی با انفراد و آنرا علم اخلاق
 و فرسنگ خوانند و دیگر آنکه راجع باشد بشارکت با فرایع و این
 دو قسم است یکی آنکه راجع شود بشارکت منزل یعنی آنچه سبب نظام
 احوال اهل منزل است و آنرا علم اخذاتی و تدبیر منزل گویند
 و دیگر آنکه راجع شود بشارکت بملک و ولایت یا قلمیم مملکت و آنرا
 علم مملکت و ارمی سیاست ملین خوانند پس لا محاله مقاصد
 که مستی به لوا مع الا شراق فی مکارم الاخلاق است
 در اقسام شام ناشه منحصر باشد چون ذات و من مقتضی تقدیم مقدمه است
 مشتمل بر بعضی امور متعلقه بنفین که موجب بصیرت طالب علم است

از علم باحوال نفس نا طقه انسانی با زمین و که افعال مجزوه و مذمونه
 بار اوت از و صا و ر تواند شد تا بسبب آن علم از ذوال متخلی و بقضا
 متخلی شود و یکما لیکه توجه است بر سه و افعال مذکوره قسم بر
 دو قسم است یکی آنکه راجع شود با نفسی با انفراد و آنرا علم اخلاق
 و فرسنگ خوانند و دیگر آنکه راجع باشد بشارکت با فرایع و این
 دو قسم است یکی آنکه راجع شود بشارکت منزل یعنی آنچه سبب نظام
 احوال اهل منزل است و آنرا علم اخذاتی و تدبیر منزل گویند
 و دیگر آنکه راجع شود بشارکت بملک و ولایت یا قلمیم مملکت و آنرا
 علم مملکت و ارمی سیاست ملین خوانند پس لا محاله مقاصد
 که مستی به لوا مع الا شراق فی مکارم الاخلاق است
 در اقسام شام ناشه منحصر باشد چون ذات و من مقتضی تقدیم مقدمه است
 مشتمل بر بعضی امور متعلقه بنفین که موجب بصیرت طالب علم است

از علم باحوال نفس نا طقه انسانی با زمین و که افعال مجزوه و مذمونه
 بار اوت از و صا و ر تواند شد تا بسبب آن علم از ذوال متخلی و بقضا
 متخلی شود و یکما لیکه توجه است بر سه و افعال مذکوره قسم بر
 دو قسم است یکی آنکه راجع شود با نفسی با انفراد و آنرا علم اخلاق
 و فرسنگ خوانند و دیگر آنکه راجع باشد بشارکت با فرایع و این
 دو قسم است یکی آنکه راجع شود بشارکت منزل یعنی آنچه سبب نظام
 احوال اهل منزل است و آنرا علم اخذاتی و تدبیر منزل گویند
 و دیگر آنکه راجع شود بشارکت بملک و ولایت یا قلمیم مملکت و آنرا
 علم مملکت و ارمی سیاست ملین خوانند پس لا محاله مقاصد
 که مستی به لوا مع الا شراق فی مکارم الاخلاق است
 در اقسام شام ناشه منحصر باشد چون ذات و من مقتضی تقدیم مقدمه است
 مشتمل بر بعضی امور متعلقه بنفین که موجب بصیرت طالب علم است

[illegible]

حافظه نماید: و اینست هم هیئت بر نشو این خطا از قدس آید و دیگر توبه

شاهد و حدت صرف متحقق گردد و در مرتبه ملائک مقربین بل صنف
اعالی همینین باشد و مع ذلک محبوس و مقصور و در یک مقام
نباشد بلکه هر مقام را که خواهد محیط حل و منزل قصد تواند داشت شعر

آوین بدین احب آنے کویت
نم عمری لغیر لان و وزیرا لربان

و ازین جهت که ائمه سنت و جماعت که مالکان از مه بر عتند
اتفاق نموده اند بر آن که خواص بیشتر از خواص مالک فضلست شعر

گر آدمی صفتی از ملک گرو ببری که سجده گاه بکافران می زیارت

فاما در عوام بشر و با عوام ملک خلاف کرده اند بعضی تفضیل عوام بشر
کرده اند چنانچه در کتب مشهوره کلامیه بطورست و بعضی بجلاف
آن قائل شده اند و شکی نیست که خواص ملک از عوام بشر افضل
نخواهند بود و از حضرت مرتضوی که مدینه علم را باست و بابا و

[illegible][illegible]

وَبَالِ الْوَعْلِ بَدُونِ الْعِلْمِ ضَلَالٌ وَخَضِرَتْ رِجَالُ بِنَا وَكَلِيمٌ

فَضِّلْ صَلَوَاتِ اَقْدَرِ وَسَلَامِهِ اَوْ عَلِمِ بِعَمَلِ نَبَاهِ نَجْدَايِ بِرَوْحِ حَسْبِ

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَسَمٍ لَا يَنْفَعُ
مُرَادُ الْعِلْمِيِّ كَمَا تَعْرِيفُ حِكْمَتِ تَذَكُّرِ بَرَكَةِ خَطِّ أَقْوَالِ مُتَدَوِّ

مشهور است که هر دو یقین بمطالب حقیقت است خواه نظر از استدلال
جملاً

حاصل شود و چنانچه طریق اهل نظر است که ایشانرا علمای منجربند

وخواه بطریق تصفیہ و استکمال چنانچه شمع اہل فقر است ایشانرا

عرقا و اولیا میامست و مرد و طائفه تحقیقت حکما اند بلکه طائفه شایسته

چون محض موسیت بانی و نغمه بر چه کمال شد و از او کتب چاپ شد

علمنا ه من كذا علما سبق گرفته اند و در آن طریق بنواک شکو

وخواه ادا مكثر است شرف و اعلى باشند و بويشت انبيا كه

صفوة خلافتی اندا قریب و سرور و طریق و زینت و محمول و مستقر

مقصد و مصلحت از آنکه در این کتاب
اول بهر صفه از صفات حق تعالی
از غایت حق تعالی

کے ۱۲ مولانا سے مشغور

درست است که در این کتاب
مفاتیح جامع بر همه فنون
در شش بخش خلاصه است
و در آنست که در این کتاب
در باب اول از این
در باب دوم از این
در باب سوم از این
در باب چهارم از این
در باب پنجم از این
در باب ششم از این

کمال آن از آن قبل باشد که کسی خواهد که تجلیه زجاء بدرجه اول یا قوا
رسا بتفصیل این امر به فضل و ذهاب و در این حال محالست فرد
چون هر جام جمیع لطیفست کان گشت | او توقع زگل کوزه گران میدار
نمیت تقریر شبه بروحی از تفصیل و از برای رفع آن تمهید مقدمه
بنماید آن نمیت که خلق ملکه است نفس اگر مقتضی سهولت مقدمه
فعلی با از وی احتیاج بفکر و ویت ملکه کیفیت است اسخ و نفس و
حکمت نظری معلوم شد که کیفیت نفسانی اگر سرطیع از و است از
حال گویند و اگر بطبی از و است ملکه ویت و وجود خلق نفس را دو پند
تواند بود و یکی طبیعت چنانچه مزاج شخصی در اصل فطرت آن باشد
که استعداد کیفیت خاص در ویشتر باشد تا با دنی سبب آن تکلیف شود
چنانچه مزاج حار یا شش غضب او حار طبع شهورت او بار و طبع
ایسان او بار و یا بس بلا دت چنانچه تفصیل در کتاب حکمت طب مشتمل

در این کتاب
در باب اول از این
در باب دوم از این
در باب سوم از این
در باب چهارم از این
در باب پنجم از این
در باب ششم از این
در باب هفتم از این
در باب هشتم از این
در باب نهم از این
در باب دهم از این
در باب یازدهم از این
در باب بیستم از این

در این کتاب
در باب اول از این
در باب دوم از این
در باب سوم از این
در باب چهارم از این
در باب پنجم از این
در باب ششم از این
در باب هفتم از این
در باب هشتم از این
در باب نهم از این
در باب دهم از این
در باب یازدهم از این
در باب بیستم از این

و دیگر عادت انچنان باشد که در ابتدا با اختیار مراد است فعلی نماید
 و بکار و مهارت تمرین فرسوده شود چنانچه سهولت بی تربیت آن
 فعل از و صداد تواند شد چنانچه خلق باشد بعضی بر آنند که تامل است
 اخلاق طبیعی اند انی مقتضای طبیعت اند قابل و ان مستند چنانچه
 تقریر اشکال مبسوط شد و جمعی بر آنند که بعضی اخلاق مقتضای
 طبیعت است و قابل و ان نیست و بعضی عادی قابل و ان جمعی
 بر آنند که هیچ خلق طبیعی است و نه مخالف طبیعت بلکه نفس فطری
 خود قابل محض است طرفی تضاد را یا باسانی و آن وقتی باشد که موافق
 مزاج بود یا بدشواری چون مخالف مزاج باشد و جمعی دیگر بر آنند که
 مردم در اصل فطرت بر خیر مجبولند و مراد است شهوات و مایه است
 و استعمال طبیعت ملکات و یکسب میکنند و شر میشوند و بعضی از قدما
 حکما بر عکس این گفته اند و گفتند که انسان اصل فطرت از نوع طبیعت

اینجا میگوید که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است

و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است

و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است

و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است
 و بعضی میگویند که اینها را با اختیار مراد است

کوه مشرق کوه غربی خلان زین سلطان دولت از و توان قبول خیمه باشد فوق و اکثر فایده

مخلوقست و نفس جو هر خود نورست متمیز فطرت پس در اصل طینت او
شمر کوز است و قبول خیر متوسط تعلیم و تادیب میکند اگر شر و دروغ است
نماید و در ۱۲۵۰ دال بر جزا ۱۱
نباشد و جو هر ظلمانی بر جو هر نوالی غالب نباشد و جالینوس اینست که
بعضی بطبع اهل شیرند و بعضی بطبع اهل شر و بعضی قابل هر دو طرف و و
اثبات مذسب بنو چنین گفته که اگر همه افراد انسان در فطرت خیر باشند
و شرارت عارض لا محاله استعاذه شر یا از خود کنند یا از غیر بر تقدیر او
ای ضرورت که این ۱۲
در ایشان قوتی که مقتضی شرست باشد و حقیقت بطبع خیر نبوده باشند هذا
و اگر در ایشان هم قوت خیر باشد و هم قوت شر و قوت شر غالب
باشد هم این محذور لازم آید و بر تقدیر ثانی که استعاذه شر از غیر کنند هم
این محذور لازم است چه آن غیر بطبع شریر باشد پس همه خیر نبوده باشند
و همین جهت بعینها اجرا میکند در ابطال آنکه همه شریر باطل باشند با و بعد
ابطال این دو وجه میگوید بعبان مشاهده می نمیم که طبیعت بعضی مردم

[illegible]

و بعد متعین گرد و هر آنکه آن شخص موجب و مخترع مستغنی باشد از آن منافع و اصل و بقای خود چه اگر آدمی

[illegible]

۱۰۰

١٨

...

طائف وار

الحمد لله

...

...

1/2

...

...

مجلس

...

معدن

2

بهیچکلیف شرعیہ لازم نیاید چه اگر در مرضی یا شخصی علاج نافع نیاید
 سبب قدح در علم طب نشود و اگر گویند که برین تقدیر تکلیف هر
 شخص تبیدیل هر خلق مذموم منتظم نشود چه شاید که خلقت در حق شخص
 قابل زوال نباشد جواب گوئیم که چون عدم قبول زوال
 متیقن نیست پس حکم عقل و شرع واجب باشد سعی و زراعت آن
 نمودن و همانا در کلام حقائق اعلام حضرت سید الانام علیه و علی
 آله الصلوٰۃ والسلام و التحیّۃ و الکرام اشارتی باین معنیست
 حَيْثُ قَالَ اَعْلَمُوْا فَاَنْتُمْ مُبْتَلٰوْنَ لِمَا خَلَقَ لَكُمْ و ازین مباحث معلوم شود
 که سخن ایشان درین فن متنبه مسامحه است چنانچه بعد ازین
 بر وجهی تر ازین بآئیند معذرت و راجع کتاب امثال این مسامحات مرقوم
 رقم بیان خواهد شد ان شاء الله تعالی و به الغصۃ و التوفیق

المع اول در تهذيب اخلاق و در وده ملعه است

[illegible]

با علم حاصل نماید بدین نام
 طبع در این کتاب
 و توفیق دادون ۱۲
 و از خدا
 فواید زیادی بدست
 اقوم
 که او توفیق

و دیگری قوت شهوی و آن مبدأ جلب ملائم است و قوت جلب اولی
می باید که مسلط باشد بر جمیع قوای بدن تا اصلاً از آن قوت منفعل نشود بلکه
در تحت تصرف او مجبور و مقهور باشند و هر یک بکار یکدیگر این قوت
تعیین نماید اقدام نمایند و بساط ایشان انقهار و تحت فرمان این
قوت احوال ملکت نشاء انسانی انتظام یابد و نشاید که هیچ کدام از
قوای بدن بدون فرمان این قوت بفعالی اقدام نمایند چه موجب
اختلال احوال شود و چون هر یک از قوای بفعل خاص خود بر وجهی که
مقتضای عقل باشد اقدام نمایند از تهذیب عقل نظری که شعبه اول
از قوت ادراکست حکمت حاصل شود و از تهذیب عقل عملی که شعبه ثانیه
است از همان قوت عدالت پدید آید و از تهذیب قوت غضبی شیاعست از
تهذیب شهوی عفت و برین تقریر که گزارش یافت عدالت کمال
قوت عملی باشد و بطریقی دیگر گفته اند که نفس انسانی سه قوتست قیاسی
خادم

۱۱ کیست از
 حاکم باشد و مجازا بجای حکومت
 بختمین لفظ کیست حاصل فقره آنکه
 چون قوای بدنی بصلح با هم مغلوب و فرمان
 قوت ادراک باشند سلطنت عالم
 بند و بست نیکی یا بدی در آن پیدا شود
 ۱۲ از غوغ و غیره
 قوت ادراک است و قوا سه بدنی نیک و بد
 ۱۳ سده و از تکالیف امور ناشایان
 ۱۴ سده و از تکالیف امور ناشایان
 ۱۵ سده و از تکالیف امور ناشایان
 ۱۶ سده و از تکالیف امور ناشایان
 ۱۷ سده و از تکالیف امور ناشایان
 ۱۸ سده و از تکالیف امور ناشایان
 ۱۹ سده و از تکالیف امور ناشایان
 ۲۰ سده و از تکالیف امور ناشایان

انظار و طرف افراط شجاعت متور و طرف
 تقرب عین و جانب انظار اعتدال
 شرف و جانب تقرب اعتدال
 تفسیر با خود خواهد آمد
 پیش نفس خود دست و این به وقت
 دیگر خادم و نزدیک بعضی ایست جان
 نفس را باعتبار غلبه غلبه و لوازم
 و اماره گویند قوی علی حد نیست ما
 مولانا سید قوم و بیان
 اسفند یکم کرم ۱۲
 راجع

انظلام و طرف افراط شجاعت و طرف تقریط
تقریط بین و جانب افراط عفت
تقریط نمود و میان مع

دگر ۱۲ از غیبات اللغات و غیره
 زنج بندی حسن و کمال و غیره
 تسلط بر دست یافتن و غیره
 عطف ست بر غضب ایام و غیره
 جز ۱۲ مولانا محمد باقر
 تامل نمودن در حقائق امور و غیره
 ایشان از یکدیگر در شوق نظر کردن
 ای فکر در امور نظری و غیره
 تقویر غلبه و غیره
 بیان بنیان و غیره

که باعتبار آن قوی آثار مختلفه از و صادر شود بروقی ارادت و چون یکی
 از آن قوی بر دیگری غالب شود آن دیگر مقهور یا مفقود شود و کی قوت
 ناطقه که آنرا نفس ملکی و نفس مطمئنه گویند و آن مبدأ فکر و تیز است
 و شوق بنظر و حقائق امور دوم قوت غضب که آنرا نفس سبعی و
 نفس لوامه گویند و آن مبدأ غضب و لیری و اقدام بر امور است
 و شوق تسلط و ترفع و جاه و سوم قوت شهوی که آنرا نفس حیوانیه و
 نفس ماده خوانند و آن مبدأ شهوت و طلب غذا و شوق بالتذوق
 بگل و مشارب مناسبت است پس عدد فضائل نفس بعد از این
 قوی باشد چه هرگاه که حرکت نفس ناطقه با اعتدال باشد و شوق او
 با کتساب معارف یقینیه بود و اندان حرکت علم حاصل شود و
 بتبعیت حکمت و چون حرکت نفس سبعی با اعتدال باشد منتقام
 نفس ملکی شده قناعت کند با آنچه عاقله قسط او شمر و نفس اماره

که فعل نفس باعتبار آنست در سه
 منظم شد فضائل نفس نیز بالذات
 سه باشد ۱۲ مولانا میثم و غیره
 گوشت چنانکه در مسافت اطلاق کرده
 شود در قولات ۶ من از کم و کیف
 و غیره نیز باشد یا غایب از حرکت فکری
 خلاق و جلال
 با اعتدال با خدای متوسط در
 افراط و تفریط ۱۲ مولانا و غیره
 غفر الله له ۱۲ کتساب
 حاصل کردن تقصیر معارف
 شناسائی یا ملو از آن معلومات
 و یقینیه آنکه مطابق واقع
 و نفس الامر باشد ۱۲ مولانا محمد باقر
 و سوم ۱۲ بتبعیت علم
 اول علم حاصل گردد و بعد از آن
 حکمت چنانکه عبارت است از علم
 بر یک قسط با کمال و غیره
 ۱۲ مولانا محمد باقر و غیره
 بتبعیت علم حاصل گردد و بعد از آن
 حکمت چنانکه عبارت است از علم
 بر یک قسط با کمال و غیره

۱۲ مولانا محمد باقر و غیره
 بتبعیت علم حاصل گردد و بعد از آن
 حکمت چنانکه عبارت است از علم
 بر یک قسط با کمال و غیره
 ۱۲ مولانا محمد باقر و غیره
 بتبعیت علم حاصل گردد و بعد از آن
 حکمت چنانکه عبارت است از علم
 بر یک قسط با کمال و غیره

۱۵۰
 شجاعت نسبت به علم حاصل شود و طبیعت شجاعت چون حرکت
 از قول آنیده طبیعت شجاعت ۱۲
 و تجاوز تفاوت نماید ۱۳
 ای علم و علم و عفت شجاعت ۱۴
 از این جهت شجاعت با هم صلح کنند
 ای موافق صد گرامات متشابه
 ای با هم و یکسان ای کیفیت
 و جدائی و حالت توسط ۱۵ مولانا

از ان حرکت فضیلت علم حاصل شود و طبیعت شجاعت چون حرکت
 نفس همی باعتدال باشد و طبع عاقل گشته اقتضای کند بر آنچه
 بحسب حکم عقل نصیب و باشد از ان حرکت فضیلت عفت
 حاصل شود و طبیعت سخاوت و چون این سه جنب فضیلت حاصل
 شود و با هم گریه و تقاسم شوند از ترکیب هر سه حالتی متشابه
 حادث گردد که کمال و تمامی آن فضائل بآن باشد از ان فضیلت
 عدالت خوانند این تقریر از اخلاق ناصریه تقریر اول نیز محمداً آورده
 و بر تفسیر صاحب بهیمنت پوشیده نیست که بر تقریر اول عدالت
 بلکه بسیط است و بر تقریر ثانی احتمال بساطت و ترکیب هر دو هست
 لیکن بساطت بلفظ اقرب است چه ظاهر عبارت آنکه عدالت اعتدال
 خلق است بمنزله اعتدال مزاجی که از ترکیب دو اجزاء متضاده کیفیات
 و تمام ایشان حادث میشود و اصول حکمت مقرر شده که مزاج کیفیت
 ۱۲

محمد با عدلی عفو از گناهان
 چه فضائل مذکور حالات
 متوسط است و بعد از این
 توسط دیگر حاصل گردد و بعد از این
 به آید ۱۲ مولانا بعد از این
 ۱۳ متبقی بضم اول و فتح
 دوم و سوم و کسوفات شد
 اخلاق جمالی
 در دو آیه بیدار و بشار
 بصیرت بینائی دل که دانش
 باشد ۱۲ عفو غنیمت
 ای مرکب نیست چه من
 از یک چیز نیست تهذیب
 عقل علی بیدار شد ۱۲
 ۱۳ مرکب بودن بدین
 نظر که از فضائل
 بر آمده و بسیط بودن این
 یک حالت توسط
 ۱۴ اسم مرکب شدن
 دو یونیم با هم گشتن
 کیفیات آنها با یک
 غلات دارد در هر
 و کسوف و خفا
 مولانا که با درستی
 نهاده اند بفرمان
 ۱۵

قول اوست در باب بعد از بیضا

باشد و قول چنانچه تا آخر منقضا است

میان شطوط جزا ۱۲ مولانا محمد باقر علی راج

و قوتی که بدان سیاست یکند

هر دو را بر مقتضای حکمت و ضبط

مواظق مقتضای حکمت حاصل آنکه

بر قوت بدنی حاصل گردد و چنانچه قوی مأمور و منقاد او باشند و او
 از ایشان متاثر نشود چنانچه در مقدمه ایمانی بآن رفته پس اگر
 این را قوت عدالت نامند چنانچه امام حجت الاسلام در احیاء اختیار
 فرموده و در تعریف آن چنین گفته **الْعَدْلُ عَالَمٌ لِلنَّفْسِ وَ قُوَّةٌ**
بِهَاتَيْنِ الْغَضَبِ وَ الشَّهْوَةِ وَ تَحْكُمُ عَلَى الْمُتَقَضِّي الْحَكْمَةَ بِتَضَنُّهَا
فِي الْإِسْتِرْسَالِ وَ الْإِقْبَاضِ عَلَى حَسَبِ مُقْتَضَا هَامِرٍ لَبِيطٍ
 باشد مستلزم ملکات سگانه و کمال عقل عملی باشد و این ملکه از وجهی
 رئیس مطلق باشد و دیگر ملکات بمنزله خدام چه استعمال قوی و اگر چه
 عقل نظری باشد بر وجه اصلاح بحسب وقت و کمیت و کیفیت و کمال
 باین قوت است و از وجهی دیگر رئیس مطلق قوت نظریست و جمیع قوی
 خدام اند و بر وجه غایه الغایات کمال آن قوت است تجلی حقائق موجودات
 که سعادت تصویریست و اگر عدالت را بر نفس ملکات ثلثه اطلاق کنند

و شهوت حکمت بکار بسیار و
 مواظق حکمت بکار بسیار
 ۱۲ مولانا و غیره غفر الله لهما
 ۱۳ اسی عدالت که کمال عقل
 عملی است بدین وجه که مثلاً
 ملکات سگانه است و
 استعمال بر آن دارد و علم
 و حکمت که تندیب عقل نظریست
 و نیز بر آن ملکات داخل
 باشد رئیس مطلق و عالم که قوتها
 ۱۴ مولانا سیاست سر قوم
 کدام وقت و وجه قدر و چگونه
 استعمال باید کرد تا اصلاح
 باشد مفوض بعضی عملی است
 یا هیچیک مناسب و مقتضای
 باشد بکار دارد و ۱۲ مولانا
 ۱۵ اسی بوجهی که
 بعد از این بیان میکنند از قول خود

مولانا غایت الغایات از قول خود
 نهایت مقصد کمال شدن
 قوت نظریست بآرامش
 از غلظت حقائق موجودات که کمال
 لذت سعادت برین است و
 الکسب همه فضائل
 سخن بر اساس تحصیل آن
 مولانا طبع غلیظ کمال
 حقائق و مشایق کمال
 از قول خود

کثری در این اقسام خلایق حکمت قرار داده است آن درج کرده ۱۲ و ای عدالت را بیخود از این اقسام خلایق و طاعت با آنکه در اقسام خلایق مستقر مقابل عدالت ثابت کرده اند تا آنکه بیخود نباشد و اینها را در بیان سابق بوی واضح ۱۳ مولانا محمد باقی مرعوم

بسیار است که در این اقسام خلایق حکمت قرار داده است آن درج کرده ۱۲ و ای عدالت را بیخود از این اقسام خلایق و طاعت با آنکه در اقسام خلایق مستقر مقابل عدالت ثابت کرده اند تا آنکه بیخود نباشد و اینها را در بیان سابق بوی واضح ۱۳ مولانا محمد باقی مرعوم

آن ۱۲ در اقسام خلایق حکمت قرار داده است آن درج کرده ۱۲ و ای عدالت را بیخود از این اقسام خلایق و طاعت با آنکه در اقسام خلایق مستقر مقابل عدالت ثابت کرده اند تا آنکه بیخود نباشد و اینها را در بیان سابق بوی واضح ۱۳ مولانا محمد باقی مرعوم

مرکب باشد و حقیقتا احتیاج بعد از او و اقسام فضائل نیست جمیع اقسام قسم دیگر نیست کما هو المشهور من اعتبار قید الوحدۃ فی اقسام تعیین ردائل مخصوصه در مقابل او و انواع معینه در تحت او بهم ملائم نه پس برین تقدیر انواع او عین مجموع انواع اجزا باشد و مقابل او مقابلات ایشان چه عرض میانی موحده که بسبب آن از ملکات ثلثه نوعی حقیقه مرکب شود ظاهر نیست و لهذا شیخ رئیس رساله اخلاق بعد از آنکه عدالت را راجع به مجموع قو گرفته تعرض با انواع و مقابلات او نموده بلکه اقتصار بر ذکر انواع ملکات ثلثه و مقابلات ایشان نموده و آنچه دیگران در انواع عدالت آورده اند اکثر در تحت حکمت درج کرده و از اینجا معلوم شد که آنچه در بعض کتب این فنست که عدالت نفس فضائل ثلثه است با آنکه ردائل انواع مستقلمه برای و اثبات کرده اند محل نامست و الله اعلم بحقائق الامور

این درج کرده ۱۲ و ای عدالت را بیخود از این اقسام خلایق و طاعت با آنکه در اقسام خلایق مستقر مقابل عدالت ثابت کرده اند تا آنکه بیخود نباشد و اینها را در بیان سابق بوی واضح ۱۳ مولانا محمد باقی مرعوم

فردی باشد از موضوع مذكور باشد
یعنی علم یا تصدیقات بدان تعلق گیرد
تصایر که تصدیق بدان تعلق ندارد
با اعتبار تعلق مذكور تصدیقات

است و اخلاق
 لی دان آن هم حکمت مطلق پس
 لازم آید تقسیم حکمت بطرف حکمت
 و غیر حکمت و تقسیم اشئی الی نفسه و الی غیره
 منوعست ۱۲ مولانا محمد باعلی مدرسی
 حاصل جواب آنکه از تقسیم
 همین قدر لازم می آید که مطلق حکمت
 موضوع علم خاص از حکمت باشد و از این
 تقسیم اشئی الی نفسه و الی غیره لازم
 آید زیرا که تقسیم حکمت و علم خاص که عبارت
 از علم اخلاق است است
 از علم بر موضوع پس این تقسیم
 اشمال علم بر موضوع و مذکور لازم
 حکمت نیست اغدور مذکور بودن
 فرموده ظاهر است که موضوع حکمت
 بود و ذات است و علم حکمت خود نیز از
 موضوع حکمت باشد چه موضوع علم است
 که در آن علم از او اشئی است که موضوع علم است
 نفس حکمت است معنی تقسیم حکمت که موضوع علم است
 متعلقه حکمت مثل تعلیل مسئله بر موضوع ۱۴
 مسئله علوم علیه و ان و نه
 کل فاضل

۵۴
 لازم می آید که هر دو جای خست واده
 لابد بود پیش سائل علم حکمت یا
 تصدیقاتش در علم اخلاق بودی
 بل سائل یا تصدیقات
 پیش از این
 فو قانی دقات دعای مملک بار
 و صفات کردن چیزی را از زوایا
 و بی عیب و خالص کردن
 بنفوذ و دریم سخن پدید آفتن
 از ان پوشیدگی ۱۲ از غوص و غیره
 ای در علم اخلاق یعنی معنی حکمت قسم استعمال
 عقل علیست و معنی حکمت قسم استعمال
 بوجدات ۱۲ از خواشی بعضی کتب
 زیرا که عدالت مجموع ملکات ثلثه از حکمت
 و جماعت و عفت و محصل آنتمه است
 درگاه مراد از حکمت در اینجا استعمال
 عقل علی باشد لازم آید که عدالت غیر باشد
 و استعمال عقل علی در نظری از ان خارج بود پس
 جامع جمیع فضائل نباشد ۱۲ بیان آنست

ازین رو که متعلق آنست تصدیقات یا نفس سائل ازین رو که متصور اند
 از ان رو که متعلق تصدیقند موضوع مسئله است گاهی محدود بود
 که سائل علم حکمت یا تصدیقات متعلقه بآن بعضی مسائل حکمت عملی
 یا تصدیقات متعلقه بآن بودی اصلا لازم نیست تحقیق جواب
 و تفسیر آن بروحی که در ان مجبه نماند و جوابی دیگر گفته اند و آن اینست
 که مراد از حکمت درین مقام استعمال عقل علیست چنانکه باید و
 آن اینست حکمت عملی خوانند بسبب اختلاف معنی اختلاف از تقسیمند
 و ازین جواب لازم آید که عدالت جامع جمیع فضائل نباشد و بر خلاف
 این معنی تصریح نموده اند و انصاف آنست که کلام در هر دو علمی قنبی
 بر سامحه ساخته اند و طالب این فن را تحقیق مقاصد و وجهی مکلف
 ندانسته اند بلکه با آنچه علم بآن بوصله عمل نشیند موجب نجات طالب
 مسترشد از ممالک ذائل باشد اگر تفا نموده اند چه ایشان مبتدی را

جامع فضائل است ۱۲
 که اگر از وقتهای فلسفی بعضی ایرادات برین
 حکمت عملی متوجه شود یکی بیان نیست چه
 حکمت عملی در نزد عملی از حکمت یعنی حکمت
 نباشد کلام در نزد عملی از حکمت و طالب این
 تعلیم بسیار سهل از یک نیست و مقاصد
 فن تحصیل آن نداده اند که در تحقیق مقاصد
 و قضا بکار برسد و در وجهی مکلف به یومین فایده
 در باب ۱۲ مولانا محمد باقر علی
 رحمه الله تعالی علم علی عمل است
 مقصود از علم علی عمل است
 همین قدر آتفا کرده اند که
 در ممالک را داد انتمه بعلل سائل نیستند
 و از ان نجات یابند و درین
 باضمم بنده شد طالب
 ۱۲ مولانا ای راننده و درین
 مقصود است باب
 اختیارات ۱۲

در بدو طلب این فن ارشاد میگرداند و تکلیف تحقیق این مطالب را بمنفی
ابتدا ۱۳۱

مودی تجریر طبیعت و تفویض مقصود میشود چه تحقیق آنها از دیگر فنون

حکمی حاصل شود و مبتدی را خوضی در آن نیست و بعضی محققان این جمله

قصریح کرده اند و شیخ رئیس رساله اخلاق تلویحی بآن فرموده

و در بعضی اضع شفا آورده که کمال عقل علی استنباط آرای کلیه است

ورفضائل و ردائل اعمال بر وجه ایتنا بر شهوات که فی الواقع مطابق

برهان باشد و تحقیق آن بطریق برهان متعلق کمال قوت نظریست

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

والله ولي التوفيق وبه المستعان

مع دوم در سوم این قصه ها بعد از آنکه عبارت است
علاوه بر این که در این قصه ها

علم باحوال موجودات بروچی که فی الواقع چنان باشد بقدر امکان

بستری و احوال موجودات یا وجود ایشان منوط بقدرت اختیار
آدمی است

انسانی فیت و علم متعلق بان حلت نظریات یا متعلق است بقدر

و قدرت از آن
لیکن بر آن
و ظاهر بر جوهر
و جوهر احوال
جبارت و
از نظر اشعری
مصرح کرد
و بر آن
فیض

و جنان چنانکه از ظاهر و باطن و جود و عدم و

همین مستفاد است تکلف میخابد و چیزه ورین باب بعد ازین می آید ۱۲ مولانا سی مرحوم

...

۵۸
 نفس طایفه اند و هم خود نباشند
 از نفس بیست و دو
 مقصود ادبی نسبت کرده شد
 ثانوی است پس ببحث بطون
 درین علم اعمال است و در احکامات نفسیه
 از نفس بیست و دو
 غرضی که نفس بیست و دو
 نفس طایفه اند و هم خود نباشند
 از نفس بیست و دو
 مقصود ادبی نسبت کرده شد
 ثانوی است پس ببحث بطون
 درین علم اعمال است و در احکامات نفسیه

و اختیار انسان و علم متعلق بآن حکمت عملی است و شجاعت ملکه اقیانوس
 قوت غصبیست نفس طایفه را تا در ممالک محاف و قیام نماید و نزل
 بخود راه ندهد و بر مقتضای رای صحیح عمل کند و عفت آنکه قوت شهری
 مطیع نفس طایفه شود تا تصرف او بحسب اقتضای رای عقلی باشد و
 اثر حریت و اطلاق از قید تعبد هوای نفس و خدمت داعی مختلفه و
 ظاهر شود که گفت اند شعر
 زانکه دنیا است تهنیده و تو سلطان
 بایکد لیکر اتفاق کنند و قوت ممیزه را امتثال نمایند تا اختلاف هوئی تجاویز
 قوی صاحبش را در ورطه حیرت نیفتند و اثر انصاف و انتصاف در ظاهر
 شود و سخن در تحقیق عدالت گذشت گفته اند که هر یک ازین فضائل
 تا متعددی بغیر نشود صاحب آنرا استحقاق روح نباشد و این صاحب
 اتفاق در وجه لاحق را تا از و اثر می بغیر نرسد متفاق خوانند و سخن

و هم صبری که غایب محمود باشد
 اقتضای خود را که نفس بیست و دو
 خود بود و مولای مردم است
 از ادبی در بانی از قید بندگی خویش نفس طایفه
 خدمت خواهشهای مختلفه در آن قوت ظاهر
 شود یعنی آن قوت پیروی هوای نفس را در خدمت
 بجا کند و مولای مردم است
 بری علت و علیت
 از نفس بیست و دو
 مقصود ادبی نسبت کرده شد
 ثانوی است پس ببحث بطون
 درین علم اعمال است و در احکامات نفسیه
 از نفس بیست و دو
 غرضی که نفس بیست و دو
 نفس طایفه اند و هم خود نباشند
 از نفس بیست و دو
 مقصود ادبی نسبت کرده شد
 ثانوی است پس ببحث بطون
 درین علم اعمال است و در احکامات نفسیه

از نفس بیست و دو
 مقصود ادبی نسبت کرده شد
 ثانوی است پس ببحث بطون
 درین علم اعمال است و در احکامات نفسیه
 از نفس بیست و دو
 غرضی که نفس بیست و دو
 نفس طایفه اند و هم خود نباشند
 از نفس بیست و دو
 مقصود ادبی نسبت کرده شد
 ثانوی است پس ببحث بطون
 درین علم اعمال است و در احکامات نفسیه

۵۹
لایحه‌ای در حاکمیه
انترنس بخیرتر سید غفر
بر...

عفو و بیاض

عبد الله بن عبد الرحمن

عراقه ایما

سید خاندان

ماورونیا

عقب حیوانی

سبب زجالی

بسم الله الرحمن الرحيم

مؤلف: محمد درویش

فصل فی نفس

مجلس کبیر اول

10

صاحب ملکہ قوت غضبی اور نیال غیور خوانندہ شجاع و صاحب تہذیب

قوت عقلی مستبصر خوانند نه حکیم اما چون تعدی بغیر کند موجب خوف

ورجای غم شود و آتشش ^{۵۳} مراست او در قلوب ^{۵۴} را سحر کرد و مهر حرا و مهر

سبحان من لا يشاء الموت لم يشأ الموت

اعلم انهم لا يسمونهم بغير اسم الله تعالى ولا يسمونهم بغير اسم الله تعالى ولا يسمونهم بغير اسم الله تعالى

مخ او و طاهر است که بدون خوف رجاسات علم بر او و علم مخ او بر بزرگان

محمیلند چه البری علی باصناف کمالات باشد تا اورو تر موب
گوناگون ۱۳

لفظے یا ترمیم ضروری نباشد عقل اقدام بیج او برسی واجب اند و چون
ترسیدن ۱۲

لی ازین دو باشد تقرب باو بزرگتر جمیل از برای جلب نفع یا دفع ضرر حسن

واجب شمره على اختلاف مراتب الخوف والرجاء وهو خير من موت مرتجى

خسوم در تحت هر یک از اجناس چهار گانه انواع بسیارست

از آنکه شهرست مرقوم رقم تدوین و مسطور قلم قیدین خواهد شد

الانوار حكمة غر محضه است لكم بكم مشهور مفتوح است انواركم

یہ سب باتیں ہیں۔

لایع ایام
دقت و مدار
علا حاکمیت و
مقام ختم و
ایستادگی بر
برگاه مطلب
دانشمند
دانشمند

[illegible]

انسان است
نقض جزو دوم از قضیه اول و نقض جزو اول
نقض بر انسان حیوان است این باشد
مستوی و یکس نقض هر دو بر این قضیه
لازم است که از این کتاب منطق لا محاله
نقضی در استخراج مطلوب خطراب
معنی از ذکا علامده شده است و در همین
صفا الله تعالی منعه یعنی تو جه تمام لطوت
مطلوب چنان باشد که اندیشه خطای
تفویض حاصل آن نگردد
ملکه

ملکه استحضار محفوظ است در هر وقت که خواهد بی کفایتی آنچه در تحت

شجاعت است باز ده است اول کفر نفس دوم نجات سوم غلبه

چهارم ثبات پنجم حلم ششم سکون هفتم شهامت هشتم تحمل نهم توکل

و هم حمت باز دهم رقت آبا کفر نفس است که نفس بکرامت و هوای

مبالات نکند و بسیار و اعسار التفات نماید بلکه از روح و دهم غنی فقر

متاثر نگردد و تقلبات احوال تبدیل انتقال و تاثر و انفعال بخورد

راه ندهد و این ملکه شریفیت که عروج بر معارج آن جز جلالا کان

راه طلب میسر نشود و قسم قلال شواهد آن جز اعیان کمالان بر آن

و آنرا اکابر مشایخ مقصوفه قدس الله اسرارهم گفته اند آخر ما یخرج

من روح من الصديقين حب الجاه ولا یجد لذة الفقر من لم یستعین به

المدح والذم و اما بجدت و توفیق نفس است ثبات خود تا در وقت

اقتحام انحطاط و هوایل جمع بخود راه ندهد و حرکات افراط و صاغر نشود

ایووال

صورت محفوظ به وقت که خواهد بی کفایتی آنچه در تحت
 دست دهم و علم حاضر باشد نفس غلبه
 ملکه استحضار محفوظ است در هر وقت که خواهد بی کفایتی آنچه در تحت
 شجاعت است باز ده است اول کفر نفس دوم نجات سوم غلبه
 چهارم ثبات پنجم حلم ششم سکون هفتم شهامت هشتم تحمل نهم توکل
 و هم حمت باز دهم رقت آبا کفر نفس است که نفس بکرامت و هوای
 مبالات نکند و بسیار و اعسار التفات نماید بلکه از روح و دهم غنی فقر
 متاثر نگردد و تقلبات احوال تبدیل انتقال و تاثر و انفعال بخورد
 راه ندهد و این ملکه شریفیت که عروج بر معارج آن جز جلالا کان
 راه طلب میسر نشود و قسم قلال شواهد آن جز اعیان کمالان بر آن
 و آنرا اکابر مشایخ مقصوفه قدس الله اسرارهم گفته اند آخر ما یخرج
 من روح من الصديقين حب الجاه ولا یجد لذة الفقر من لم یستعین به
 المدح والذم و اما بجدت و توفیق نفس است ثبات خود تا در وقت
 اقتحام انحطاط و هوایل جمع بخود راه ندهد و حرکات افراط و صاغر نشود
 ایووال

از این کلمات معلوم می شود که این صفات از صفات بزرگان است
 و اینها را در هر وقت که خواهد بی کفایتی آنچه در تحت
 دست دهم و علم حاضر باشد نفس غلبه
 ملکه استحضار محفوظ است در هر وقت که خواهد بی کفایتی آنچه در تحت
 شجاعت است باز ده است اول کفر نفس دوم نجات سوم غلبه
 چهارم ثبات پنجم حلم ششم سکون هفتم شهامت هشتم تحمل نهم توکل
 و هم حمت باز دهم رقت آبا کفر نفس است که نفس بکرامت و هوای
 مبالات نکند و بسیار و اعسار التفات نماید بلکه از روح و دهم غنی فقر
 متاثر نگردد و تقلبات احوال تبدیل انتقال و تاثر و انفعال بخورد
 راه ندهد و این ملکه شریفیت که عروج بر معارج آن جز جلالا کان
 راه طلب میسر نشود و قسم قلال شواهد آن جز اعیان کمالان بر آن
 و آنرا اکابر مشایخ مقصوفه قدس الله اسرارهم گفته اند آخر ما یخرج
 من روح من الصديقين حب الجاه ولا یجد لذة الفقر من لم یستعین به
 المدح والذم و اما بجدت و توفیق نفس است ثبات خود تا در وقت
 اقتحام انحطاط و هوایل جمع بخود راه ندهد و حرکات افراط و صاغر نشود
 ایووال

از این کلمات معلوم می شود که این صفات از صفات بزرگان است
 و اینها را در هر وقت که خواهد بی کفایتی آنچه در تحت
 دست دهم و علم حاضر باشد نفس غلبه
 ملکه استحضار محفوظ است در هر وقت که خواهد بی کفایتی آنچه در تحت
 شجاعت است باز ده است اول کفر نفس دوم نجات سوم غلبه
 چهارم ثبات پنجم حلم ششم سکون هفتم شهامت هشتم تحمل نهم توکل
 و هم حمت باز دهم رقت آبا کفر نفس است که نفس بکرامت و هوای
 مبالات نکند و بسیار و اعسار التفات نماید بلکه از روح و دهم غنی فقر
 متاثر نگردد و تقلبات احوال تبدیل انتقال و تاثر و انفعال بخورد
 راه ندهد و این ملکه شریفیت که عروج بر معارج آن جز جلالا کان
 راه طلب میسر نشود و قسم قلال شواهد آن جز اعیان کمالان بر آن
 و آنرا اکابر مشایخ مقصوفه قدس الله اسرارهم گفته اند آخر ما یخرج
 من روح من الصديقين حب الجاه ولا یجد لذة الفقر من لم یستعین به
 المدح والذم و اما بجدت و توفیق نفس است ثبات خود تا در وقت
 اقتحام انحطاط و هوایل جمع بخود راه ندهد و حرکات افراط و صاغر نشود
 ایووال

۶۲
 سلسله ای نفس را در طلب
 هفتاد و کمالات تحصیل منافع در
 کلمات دینی منظور باشد تا به حصول
 منافع در دفع کلمات شادمان و
 بهر حصول منافع و ظهور احوال
 عین نشود بلکه نظر بر ثواب
 اخروی مقصود و ملاک و معیار
 کسرا و ظهور باطنی گردد
 با کسرا باطنی و غیره غفانه
 مولانا محمد باطنی و شریعت
 الهامه سابق باطن و شریعت
 سبقت کننده گان جمع سابق باطن
 تحفه مونس یعنی تحفه که از حق تعالی بپویان

و اما علو مهت آنست که نفس را در طلب جمیل حقیقی کمال نفسانی منافع
 و مکاره این جهان ملحوظ نظر اعتبار نباشد تا بوجدان فندان آن
 نمکین شادمان نشود بحدیکه از مرگ نیز پاک مدار چنانکه بعضی از سباق^۲
 میدان مکارم اخلاق گفته اند ما آن یوانگان مرگ آشامیم که الموت^۳

آن مرو نیم کز عدم بیم آید	تحفه المومنین صفت الحال استماعی
جانیت بعاریت مراداده خدا	کان نیمه مران خوشتر ازین نسیم آید
شعور جان باریت که بجا فضا سپرد و	تسلیم کنم چو وقت تسلیم آید
و اما ثبات قوت مقاومت با آلام	روزی در خشن بینیم تسلیم و کنم

و شد اندر دست تا بزیادتی در و تا شیر کند و شکستگی زیاده از وجدان با
 راه نیابد و اما علم طمانیت است که سبب آن و داز و بلکه مطلقا مغلوب
 نگردد و اما سکون آنست که در خصوالت یا محاربات که جهت حفظ حرمت دین
 ملت یا شمت نفس و عصبیت ضرورت شود و خفت نماید و اما شهامت

هم سد مولانا است موعود علم
 پاره و حقه عدم مرا از حقه وجود و غیره
 نماید چون عدم و وجود و حالت است
 هر یک را حقه قرار داده و مولانا
 و شادمان زیاده از مقدار آلام
 و شکستگی زیاده از مقدار آلام
 کما است باطنی و حقه
 مولانا محمد باطنی و شریعت
 تعالی علیه طمانیت بفرموده ای
 و کسرتون و فتح نون ثانی و بیاض
 تخانی بجنه سکون طلب از غم
 است در ساعات نماز و حرمت و بیاض
 که بکس نکاه داشت حرمت و بیاض
 و بهر چون جاد و تنبیه نفاة یا برای و بیاض
 نهایت و طرنداری و غیره ضرورت
 افتد خفت نماید و یکبارگی بکنند
 این را عدم طلبش بکنند
 عصبیت و کسرتون و بیاض
 و استوار و بیاض و بیاض
 ضرورت در ماری بیاض و بیاض
 بهر استعمل شود و مولانا محمد باطنی
 موعود و بیاض و بیاض

بهر استعمل شود و مولانا محمد باطنی
 موعود و بیاض و بیاض

سلام از خدای آفریدگار
فوت نکند از نفس بر باد
از دوا در نشود جز با کمال مطلوب
ناید تا از غبار زدگی بجاوشت
منبت باشد لبوس مطالب آرام
سکاه از نفوس و وقت

و قوده نفس و فانی و غیره و دال
از جانب زمین تالی بر وزن زنی
شانی از جانب شیطان است و ننگ
از دوا در نشود جز با کمال مطلوب
ناید تا از غبار زدگی بجاوشت
منبت باشد لبوس مطالب آرام
سکاه از نفوس و وقت

تحریر از شتاب حضرت مکارم اخلاق علیه التحیه من الله الخلاق فرمود
العجالة من الشيطان والثاني من الرحمن ودرا حكام شرعية سید الامام
عليه الصلوة والسلام مبالغه در نی از تعجیل بمرتبه ایست که امام ما در وی
که از اکابر علمای دین و امنای شرع متین است تصریح نموده که اگر
کس را خوف فوت نماز جمعه باشد با وجود آن در راه رفتن تعجیل نماید
و از جاده تانی و اعتدال انحراف بخیزد نهم و رعیت آن ملازم است
بر اعمال نیکو و افعال پسندیده قال الله تعالی ان اولیسا و ه الا
المتقون و هم انتظام و آن نیست که نفس را تقدیر امور بر وجه لیاقت
و حسب مصلحت ملکه شود یا زدهم حریمت آن کفایت کند یا لیس
مکاسب جمیله لائقه و صرف آن در مصارف فائده و امتناع از
مزاوت مکاسب فیه صرف مصارف فیه دوازدهم سخاوت آن ملکه
عدم مبالغات بانفاق مالست تا آنچه باشد بآنکه باید چندانکه شاید برساند

و قوده نفس و فانی و غیره و دال
از جانب زمین تالی بر وزن زنی
شانی از جانب شیطان است و ننگ
از دوا در نشود جز با کمال مطلوب
ناید تا از غبار زدگی بجاوشت
منبت باشد لبوس مطالب آرام
سکاه از نفوس و وقت

و قوده نفس و فانی و غیره و دال
از جانب زمین تالی بر وزن زنی
شانی از جانب شیطان است و ننگ
از دوا در نشود جز با کمال مطلوب
ناید تا از غبار زدگی بجاوشت
منبت باشد لبوس مطالب آرام
سکاه از نفوس و وقت

از کلامیکه الفاظش کم و مطالب و
عقائش بسیار باشد و چند احادیث
است که هر یک از آنها با وجود مختار
الفاظ و عبارت مطالب که برایشانست
و قرآن و امام گویند و در صفات
که در کلام بجامع الکلم بود و در اینست
که هر چه جمع جامع و کلمه نفع اول و
کسر و هم چنین یا جمع کلمه لا از غنیابی
و غیر طالع بود و بدین سلاطین بود
و اینست و آنچه بجای معجزه نفع
الاجزای ضعیف است

۱۳۰
 کتب و مطبوعات نوشته اندک
 ۱۴۰۰ مولوی مرحوم ۱۵۰۰ ای در یک کتاب
 و در بعضی نسخ و در زبان حساب هندو
 و حساب کفند ۱۶۰۰ مولوی مرحوم ۱۷۰۰
 نقیب ابوحامد کفیت شانت در ابتدا
 حال علوم ظاهریه با پیغمبر و شانت
 بیاضان خود تفوق مبتدیان و از زبان
 تصفیه باطن نصیبی کامل
 حاصل ساخته و کتب تصفیه
 چهارم القرآن و تفسیر آن و اول جلد
 و مشکوٰۃ الانوار و غیر آن و کتب باقی
 بجزار رحمت حق پوست و عرق اول
 و تخفیف ذاسا بجهت غریب بجزار که در
 از مضافات لوس مولد نام چنانکه در
 است و گویند بنیاد زانو
 ریان

[illegible]

و در جواب اکلم مصطفوی علیہ فضل الصلوات و التسلیات وارو
که فرمود اللہ تعالیٰ دین اسلام را از برای جوہر گزیده و مسیح خیر
دین اسلام را با صلاح نمی آورد و الاسخاوت و حسن خلق پس دین
خود را بہر دو مزین گردانید و در حدیث دیگر فرمودہ اول خیری کہ
در روز قیامت در میزان حسنات نهند حسن خلق و سخاوت است
و چون خدای تعالیٰ ایمان را آفریدہ گفت خدایا مرا قوی گردان
تعالیٰ او را بحسن خلق و سخاوت قوی گردانید و چون کفر را بسا فرید
گفت بار خدایا مرا قوی گردان اللہ تعالیٰ او را بہ نخل و خلقی قوی
گردانید و امام غزالی روایت کردہ کہ جمعی از کفار بنی عسرا سیر کردہ
نزد حضرت سالت پناہ صلی اللہ علیہ وسلم آوردند حضرت فرمود کہ
ہمہ را بکشید الا یکی از ایشان امیر المؤمنین علی کرم اللہ وجہہ فرمود کہ
خدا یکیت و دین یکیت و گناہ ایشان ہمہ یکیت پس چہ یکیت کہ

از کلامیکه الفاظش کم و مطالب و
معانی بسیار باشد و چند احادیث
الفاظ و عبارت مطالب کثیر را
و قرآن را هم گویند و در صفات
که در کلام بجامع الکلم است
یکسری جمع جامع الکلم است
در هم غنی یا جمع الکلم اول و
و غیره است و برود و بدین سلامها و درودها
که در این کتاب است و اینچنین است
نظایر اینها

۱۶ مکتوب مطبوعه نوشته اندکاه
۱۷ مولوی مرحوم ۱۵۱۵ ای در لکھنؤ
۱۸ وزیران حساب هندوستان
۱۹ محمد علی

در بعض نسخ در
و حساب کنند ۴ ملوی مرحوم
کفایت نداشت در ابتدا
لقب ابوحامد است و عظیم
نور از زمانه خود

حال العلوم ظام ہر
بر ماضران خود تفوق مستند و باحو
و تصفیہ بالجن نصیبی کامل
حاصل

وشرح في تصنيفه
في بيان ما هو في
العلم والدين
وشرح في تصنيفه
في بيان ما هو في
العلم والدين

از مصنفات طوس
و تحقیف از اسامی محرمه خضوب الجوز الکرم
و در رحمت حق یوست و عزالی الفیغ اول
یران در کتب یافته و

امام رضا علیه السلام فرمود که هر کس که در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود

فصل در بیان فضیلت و کمالات
و در بیان فضیلت و کمالات

در کتاب ناب بنحیفه
در حاشیه لغات بنحیفه آورده چنانکه
بعد الباسطه یاقانی در حاشی بنحیفه
نقیرن ماکروده و این سخنان نیز بنحیفه
تحقیق نموده ۱۳۰۵ از غفره
در دو فرستاده و اسلام ۱۳۰۵
ای سیکه را از ایشان بکشید و نقیرن
آن یکی فرمود چنانکه از سیاق ظاهر است
لا معنی ۱۳۰۵
لا معنی ۱۳۰۵

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

از غایت استحسان تعجب کنند بر وفودش ایشان گواهی دهند و
 حال آنکه ایشان را یقین و اطمینان هیچ مسئله نباشد و نفس ایشان
 هیچ نقش را سخنه و حال ایشان در تشبه بعلماء و اذکیاء همچون حال بعضی
 حیوانات است در محاکات افعال و اقوال انسانی چون قرد و طوطی
 یا کوردکان در تشبه با لغات شعر
 گیرم که مار چو به کند تن بشکل مار
 و بعضی از ایشان باشند که در هیچ
 کوزه هر بهر شمرج کوهره بهر دوست
 مطلب انجان حق صریح نمایند و در هر بحث اگر چه ظاهر باشد خواهند
 که اظهار تصرف فطرتی که ندارند کنند با غالیط موهبه متبدیان را در گمان
 اندازند و با آنکه در مسائل تعیینیه که در علم و ادراک مجال فراموش نیستند
 نمیتوانند کرد و در مطالب عالیه عاوی بلند کنند و تبسیر باطل لباس حق و
 تصویر ظن مخمور صورت علم یقین نمایند و آنرا تحقیق و دقیق نامند و چون
 حکمت اعلیٰ مدراج کمالات است معرفت آن جز حکیم را حاصل نه
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

استوار ی و او غلام و ۱۳۰ ساله و ۱۲۰ ساله
 معلوم برتری نمودن و ۱۳۰ ساله و ۱۲۰ ساله
 ای باران نفون غنیمتین و ۱۳۰ ساله و ۱۲۰ ساله
 درنده ۱۳۰ ساله و ۱۲۰ ساله
 هم با هم ۱۳۰ ساله و ۱۲۰ ساله
 ۱۳۰ ساله و ۱۲۰ ساله

باشکوه و دیون مثل
 سواد است که با عاقل است
 به سلاح جنگ کند چه ناخن
 و دندان و دوتیکه سیاه دانه
 شکار بیچاره از آن شرم است
 و غالباً از آن گفت که اگر
 شیر با مثل خود جنگ اقتدار
 تمام شود ۱۳۰ مولی او و ۱۲۰
 زیرا که شجاع بر ضعیفان شورش
 ۱۳۰ یعنی عقل که در افضلیت

اخلاق جلالت
 است در سباع موجود نیست
 پس افعال آنها از فضیلت
 شجاعت نباشد بلکه از حیوان
 مبتد است و جمله در ایشان
 خرد در میان مستر ضد ۱۳
 مولی مرموم ۱۳۰
 خوف از تکاب بخل ببا و را
 خوف از تکاب خوف مرموم
 زیاده باشد از خوف و خوف
 قدر بختین به نیر و خوف
 قطع از ایشان

انصرام از غیره و ۱۳۰
 رافع شود و او بهتر باشد
 از نیک بود ۱۳۰ مولی
 و نیک بود ۱۳۰ مولی
 و نیک بود ۱۳۰ مولی
 و نیک بود ۱۳۰ مولی
 و نیک بود ۱۳۰ مولی

سهام قصد و جزا صابرت این لکمه فاضله نباشد بر قیاس آنچه در
 و گیر ملکات مبین گشت و اما افعال سباع چون شیر و غیره اگر چه شبیه
 است شجاعت از وجهه مباین آنست یکی آنکه ایشان بر غلبه و
 تفوق خود و ثوق دارند و با الطبع مشتاق غلبه اند پس از قدام ایشان
 بران طبیعت غلبه قدر است به طبیعت شجاعت و یا اگر که مثل ایشان
 غالباً در مقاومت مثل مبارزی قوی تمام سلاحت که با ضعیفی عاجز
 محاربت نماید مثل این و خل افعال شجاع نیست و دیگر آنکه آنچه ملاک
 فضیلت است که آن عقل است تا تمام قوی مطیع و نقاد او شوند و
 ایشان بنفوذ است و شجاع بحقیقت که باشد که افعال شجاعت مقتضای
 حکم از و صادر شود و غرض اصلی او نفس فضیلت باشد و هر آن
 حذر و از ارتکاب مرتجع زیاده از حذر او باشد از انصرام حیات و قتل
 جمیل نزد او از حیات مذموم اولی چنانچه گفته اند النار و لا عار است

انصرام از غیره و ۱۳۰
 رافع شود و او بهتر باشد
 از نیک بود ۱۳۰ مولی
 و نیک بود ۱۳۰ مولی
 و نیک بود ۱۳۰ مولی
 و نیک بود ۱۳۰ مولی
 و نیک بود ۱۳۰ مولی

۸۴
 غلظت ادوات
 ای آدم به پیش
 شایسته شکر گوید
 فواید ادنی بزرگ
 که جان بر ابطال
 بدست قدرت اوست
 که البته از این بزرگ
 بهتر است از خود
 بر این بیان

کرم شد وجهه باصحاب خود فرموده ایها الناس انکم انکم تقتلوا
 و الذی نفس ابن ابی طالب بیده لآل ف ضربه السیف علی الراس
 امون من یقیمه علی الفراش میفرماید که ای طالبان بسیار خصلت
 و روشناست از رده غفلت متنه شوید و تذکره نمایی که اگر
 شما گشته نشوید البته از ضربت ملک الموت جان نخواهید بر پس جنگ
 چرامی ترسید و ننگ جبین از چه و بخود و امیدارید بآن خدای که روح پیر
 ابیطالب بید قدرت اوست که هزار ضرب شمشیر بر سر خودن آسان تر
 از مردن بر فراش است چه مردن بطریق مردان به از جان سپردن بشود
 زن آن است که سرخی خون گلگون نه چهره عاشقان است بلیت
 چون شهید عشق در دنیا و عقبی سر خرو
 انی ش از ساعت یکم تا یکشنبه میان بر
 واحادیث فضیلت شجاعت شجریان بسیار است از جمله آنچه فرموده
 ان الشریب الشجاعة و لو علی قتل حیه و عقرب و بر همه کس

ماسلحتی است باضانه
 دیگر فواید و اشکات
 و نکات مولوی
 محمد یحیی علی اقام
 و مغفوره
 این از آن گفت
 که حق تعالی به نبوت
 خلاق جللی
 در این بیان
 نقد و ملاحظه
 در این بیان
 به تحقیق بیان
 بطرف آدم پس
 فراموش کرد
 مولوی محمد یحیی
 مخوف بیان
 منظره ایست
 که بسیار آید
 مولوی محمد یحیی
 بنظره و اسکنه
 خانه خدای است
 سید سرور
 و شکر باشد
 عظیم

خطوط و اصله
خط مبانی که در این خطوط
و خط مستقیم بود غیر مستقیم
خطوط و اصله
خط مبانی که در این خطوط
و خط مستقیم بود غیر مستقیم

۸۶
 این کتاب در سال ۱۲۰۵ هجری قمری در شهر تهران
 در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵
 در شهر تهران در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵
 در شهر تهران در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵

۱۰۰
 در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵
 در شهر تهران در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵
 در شهر تهران در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵
 در شهر تهران در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵

بیش از یکی نتواند بود و خطوط غیر مستقیم نامنابنی باشد پس استقامت در طریق
 کمال خبر بر یک پنج نتواند بود و آنرا مناجیح غیر منابنی باشد چون
 در یافتن وسط حقیقی در غایت صعوبت بعد از یافت ثبات بران
 صعب چه استقامت بر جاده اعتدال و غایت تعسر اشکال باشد و لهذا
 حضرت هادی الثقلین الی الصراط المستقیم علیه فضل التحیه و التسلیم فرموده
 ششینی سوره هود چه در انجا امر با استقامت و اردست که آنجا میفرماید
 فاستقیم کما امرت و از نیست که صراط مستقیم را در السنه نبوت و صنف حنین
 کرده اند که از موی باریکتر و از شمشیر تیز تر است و همانا که صراط مستقیم که سوره کریمه
 فاتحه شمله طلب است بآنست همین معنی تواند بود و چون نزد عظامی حکما
 و ساطین و لیا مقرر است که امور اخروی که بان مخبر صادق بان عدو عید
 فرموده تا ما صور اخلاق و اعمال است که در موطن معا و حکم مرتبه بان صور
 بر انسان ظاهر خواهد شد چنانچه فرموده الناس نیام فاذ انما انما یبتهوا

۱۲
 در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵
 در شهر تهران در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵
 در شهر تهران در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵
 در شهر تهران در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵

۱۳
 در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵
 در شهر تهران در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵
 در شهر تهران در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵
 در شهر تهران در روز پنجشنبه ۱۲ بهمن ماه ۱۲۰۵

اعمال بودن اسرار خودی و مقامات خفیه
از قرآن و حدیث بعباحت و اشارت اقامه
ای صورتی که مذکور خواهد بود و در هر یک
اعمال و اخلاق مذکور شده است و در هر یک
نوعی و احاطه داشته باشد و در هر یک
مذکور ۱۲ مولوی در هر یک
بر آینه در هر یک
جنم صورت کفر است و احاطه
کفار در دنیا و آخرت کفر است و احاطه
همان صورت احاطه جنم کرد که از آن
۲ مولوی در هر یک
نیت که در هر یک
نوشیدن در هر یک
حدیث مثال صورت عمل زشت است
حدیث چنین است که در هر یک
این حدیث مثال صورت عمل زشت است
بودن اسرار خودی و مقامات خفیه
مذکور است که در هر یک
بر هر یک
این حدیث مثال صورت عمل زشت است
مقدم شدای اگر طالب صواب و خیر است
باین رسوم نگردد و این گفته را
در هر یک

بیداران را از ان معنی آگاهی میدهد و این معنی در مواضع متعدده از کتاب
و سنت تبصریح و تلویح مودبی شده است ماده آن صلوة خواه از هر غله باشد
و خواه از مکاره اعمال اخلاقیست که درین فشار انداخته باشد چنانچه
فجای کریمه و آن جهنم محیطه با کافرین و حدیث نبوی که فرموده
الَّذِي يَشْرَبُ فِي انْبِيَةِ الذَّهَبِ الْفَضَّةِ اَنَّمَا يَجْرُؤُ فِي بَطْنِهِ نَارَ جَهَنَّمَ
وَ اَنْ اَرْضُ الْجَنَّةِ قَيْحَانٌ وَ غَرَسَهَا شَيْحَانٌ اَشَدُّ وَجْهَهُ اَصْحَابُ ظَاهِر
از ان بنماید اگر طالب صادق عبار خیالات او با هم از پیش دیده
بصیرت باز نشاند و رقبه فطانت را از رقبه تقلید اهل رسوم برساند
بلکه حدیث مشهور است که نيامز رعة الاخرة ندامت میکند اگر گوش

هوش استماع رودیت	و هفتان سالخورده چه خوش گفت بلیر
کافی چشم من بجز از کشته نرسو	پس نابراین مقدمات صراط مستقیم
آخری که بحسب نص انبیا در موطن حشر بر سر جنم کشتن مثال عیسی	

ای که در هر یک
مذکور است که در هر یک
بر هر یک
این حدیث مثال صورت عمل زشت است
مقدم شدای اگر طالب صواب و خیر است
باین رسوم نگردد و این گفته را
در هر یک
ای که در هر یک
مذکور است که در هر یک
بر هر یک
این حدیث مثال صورت عمل زشت است
مقدم شدای اگر طالب صواب و خیر است
باین رسوم نگردد و این گفته را
در هر یک

۹۰
 سالی چون خواند
 گذشت و خواهد خواند
 دوزخ را این مملکت را
 فایده اقامت ۱۲ مولوی مضاف
 ای بعد از آن که قطع قلعی از بدن
 آن ملک یا شیطان همیشه معالج
 و عنین امده شد ۱۳ و غیره
 سالی اگر آن ملک یا شیطان
 جزای آن می کند سبب
 حدوث ملک که در دوزخ باشد از آن
 آن نیز بدست که سبب حدوث
 شیطان گردد و درین عبارت چهارم جاریست
 دفع بخت پیش ۱۴ و در هر دو لغت که بعد از آن گفته
 و نصب غنی بود و در اول و نصب ثانی
 و باطن چنانکه در کتب خواند که درست مولوی
 محمد با دلی در دوم سالی نسبت او در
 و بعد بطرفین برابر باشد یعنی نایب بود و درین
 که با تقدیر کمتر است از طرف دیگر چنانکه
 ازین در بصره است آید ۱۵ و در آنست
 از دو مقدار و در کتب ازین عبارتند

در اعمال اخلاق باشد و بهم مثال طرف که روانند و هر کس که امروز
 برین صراط مستقیم ثابت قدم بوده از سلوک منهج اعتدال تجاوز ننماید
 در آخرت بران صراط مستقیم تواند گذشت و بهشت بانی که موطن پاکانست
 تواند رسید و هر که درین فضا ازین صراط مستقیم انحراف جوید در آخرت
 بران صراط نتواند گذشت و در دوزخ که جامی عاصیانست بماند و از قیامت پس
 منقولست که هر ملکه که انسان گسب میکند سبب حدوث ملک یا شیطانست
 که بعد از قطع تعلق مصاحب ملازم او باشد آن خیر اخیر و آن شر افشر
 پس باید که انسان احتیاط نماید تا چه صاحب برای خود پیدا میکند
 و بد آن که وسط را بد معنی اطلاق میکنند کی وسط حقیقی که نسبت او
 بطرفین علی السواء باشد مانند چهار که وسطست میان دوش و این محو
 معتدل حقیقیست که اطباء و لائل بر نفی آن اقامت میکنند و دیگر وسط باطن
 بمنزله اعتدالات نوعی و شخصی که اطباء اثبات میکنند و وسطی که درین علم

۱۶ اعتدال حقیقی که عبارتند
 است از تساوی در کیفیات از یکدیگر و جوه
 نزد طایفه از حالات است و گویند معتدل حقیقی
 وجود در خارج نیست ازین سبب که هرگاه از یک
 فاضل را به یکدیگر تساوی المقدار بالقوه
 باشد هر فردی علی السواء خود خواهد بود و در کتب
 و اخبر است که از یادنی از فعل و افعال
 در قوت و مقدار تا انقیام صورت بندد از
 حاشی بعضی کتب معتدل باشد و نسبت
 نسبت بعضی دیگر غیر معتدل ۱۷
 یعنی اطباء بگویند که اعتدال اضافی
 در انواع و اشخاص بافته میشود مثل
 نوع انسان که نسبت یکدیگر انواع
 حیوان از فرس و غنم و غیره از این
 نوع اضافی نامند و مثل اعتدال
 اعتدال در این وجود و این را
 اعتدال شخصی گویند از حاشی
 بعضی کتب معتدل
 معتدل

اعتدال در این وجود و این را
 اعتدال شخصی گویند از حاشی
 بعضی کتب معتدل
 معتدل

اعتدال اخانی معتبرست در نظر
 فضیلت نظر بانخاص و اوقات
 مختلف شود مثلاً شرائط مختلف
 زیجی و دیگر است و بواسطه
 ضعف و دیگر در بین اینها
 در بعضی در پی دیگر که قابل است
 چه هرگاه وسط هر شخص که فضیلت
 اوست طلعه شد و اطراف وسط
 که جان زوایل است اخانی بود
 زوایل هر شخصی غیر اخانی خواهد شد
 ۱۲ مولوی مرحوم علیه السلام ای درین مقام بحث اخانی
 در اندیشه خاطر میگردد مراتب کمال و عطف اینها
 محمدا علی رحمة الله علیه ای هرگاه وسط اخانی
 درین فن را داشته باشد از مرتبه عین از اعتدال درجه حالات
 و انواع یافت شود مانند عرض المزاج که در جمیع
 و انواع یافت شود و میانش سابق ازین
 شخص ماضی باشد و درین هنگام که وسط همه جایافته
 فضا تفصیل گذشت و درین آن بجای که بزرگتر از بود
 بالغه به شوازی در یافت آن بجای که بزرگتر از بود
 و حاصل آن قیاس بر دو مرتبه است اول در این عرض
 المزاج دوم بر شخص و نوع و قوله یعنی آنکه در اقصای
 این دو باقی مراتب از قیاس و قیاس دوم و قیاس ثالث
 نیت ۱۲ مولوی مرحوم علیه السلام ای چنانکه در مرتبه اول
 از آن مرتبه است در قیاس عین سلسله آن مرتبه
 اصل و افضل همه مراتب است عین سلسله آن مرتبه
 نیز است و مطلوب بالذات همه آن مرتبه فضیلت
 از دیگر مراتب و در شوازی آن
 سلسله بنافه ۱۲ مولوی مرحوم علیه السلام
 ای در مراتب اعتدالات که در مرتبه
 اول و افضل از دیگر مراتب است
 از آن قیاس و قیاس ثانی
 شمای چون قیاس است ازین سلسله
 اعتدال عینی است ازین سلسله
 فضیلت عینی است ازین سلسله
 ازین سلسله و در این سلسله
 محمدا علی غفر الله له
 لایع اهل علم

معتبرست از قبیل دوم تواند بود و مانند شرائط فضیلت نظر
 بانخاص مختلف شود بلکه نظر بهر قسمی و حالتی بازای هر فضیلتی
 از فضائل هر شخصی زوایل غیر متناهی باشد و درین مقام در مرتبه اندیشه
 غبار شک حادث شود چه هرگاه که وسط درین فن از قبیل اعتدال شخصی
 و نوعی باشد هر آینه آنرا عرضی بود مانند عرض المزاج و محال بود
 و صف آن بدقت و حدت مرتفع شود و هاتما طریق رفع این غبار آنکه
 همچنانکه در مراتب عرض المزاج مرتبه هست که افضل مراتب و قریب با اعتدال
 حقیقی است و در مراتب ملکات نیز مرتبه هست که افضل آن مراتب است
 مطلوب بالذات این مرتبه است و دیگر مراتب بحسب احوال این مرتبه خالی
 از شوب فراط و تفریط نیستند و همچنانکه شخص و نوع در آن مراتب حالت
 افضل نیستند لیکن بواسطه قریب محدود که آن مرتبه دارند وجود نوع
 و شخص محفوظ میتواند بود و در فضائل نیز فضیلت حقیقی آن مرتبه است

ای در مراتب اعتدالات که در مرتبه
 اول و افضل از دیگر مراتب است
 از آن قیاس و قیاس ثانی
 شمای چون قیاس است ازین سلسله
 اعتدال عینی است ازین سلسله
 فضیلت عینی است ازین سلسله
 ازین سلسله و در این سلسله
 محمدا علی غفر الله له
 لایع اهل علم

این مراتب در فضیلت با هم متفاوت است
 باشد ۱۱ مولوی در مرتبه اول ذکر کرده
 مجاز و توسع در مرتبه اول ذکر کرده
 خالی از کمال و افراط و تفریط است
 فضیلت باشد ۱۲ مولوی در مرتبه اول ذکر کرده
 علت است برای قول در اول

این مراتب در فضیلت با هم متفاوت است
 باشد ۱۱ مولوی در مرتبه اول ذکر کرده
 مجاز و توسع در مرتبه اول ذکر کرده
 خالی از کمال و افراط و تفریط است
 فضیلت باشد ۱۲ مولوی در مرتبه اول ذکر کرده
 علت است برای قول در اول

و باقی مراتب بحسب قرب بآن مرتبه در عده فضیلت معیه و میشوند همچنانکه
 در اعتدال بدنی دیگر مراتب اگر چه در حاق اعتدال نیفتند خالی از شوا
 انحراف نباشد بر آنکه ایشان خللی بین در افعال ظاهر نمیشود و در ملک مراتب
 اعتدال منخرطند و بنا برین تقدیر تفاوت مراتب کمال بحسب تفاوت
 در قرب بجا و وسط اعتدال باشد و قواعد طب و حانی بر قیاس و معیار
 قواعد طب جسمانی و تنگی نیست که اعتدال با معی نیز اگر چه سعی و ابرو اما
 خالی از صعوبت نیست و اگر چه در مقام مبالغه وصف آن وقت شعرو
 حدت سیف نمایند و در از کار نه و الله یهدی من یشاء الی طریقه مستقیم
 و چون انحراف از وسط یا بطرف افراط باشد یا بطرف تفریط پس باز
 هر فضیلتی دور و زیاده باشد که آن فضیلت سط میانه هر دو باشد و چون
 مبین شده که اجناس فضیلت چهارست اجناس فیاض است باشد و آن
 طرف باشد نسبت با حکمت و آن منفه و بله باشد منفه طرف افراط است

این مراتب در فضیلت با هم متفاوت است
 باشد ۱۱ مولوی در مرتبه اول ذکر کرده
 مجاز و توسع در مرتبه اول ذکر کرده
 خالی از کمال و افراط و تفریط است
 فضیلت باشد ۱۲ مولوی در مرتبه اول ذکر کرده
 علت است برای قول در اول

آن مدارد ۱۳ مولوی در مرتبه اول ذکر کرده
 این مراتب در فضیلت با هم متفاوت است
 باشد ۱۱ مولوی در مرتبه اول ذکر کرده
 مجاز و توسع در مرتبه اول ذکر کرده
 خالی از کمال و افراط و تفریط است
 فضیلت باشد ۱۲ مولوی در مرتبه اول ذکر کرده
 علت است برای قول در اول

[illegible]

33

فـ و نسبت صمیمی عبارت است از نسبتی که میان دو مقدار باشد که هیچ مقدار عدد هر دو مساوی نخواهد بود و مثلاً $\frac{1}{2}$ و $\frac{1}{3}$ و $\frac{1}{4}$

هست شود با خدیجه را تمام
الشفاف است و در او که احد
اینان برینست و تفاوت بیان
در مثل او درم و در مثل او در
بسیار در داخل و در مثل او در
در مثل او در داخل و در مثل او در
نخاسته از آنرا که از انچه ضعیف
داخل است و

[illegible]

[illegible]

نسبت هندی و نسبت تالیفی نسبت عددی بقاوند کور شد نسبت
دوم ۱۲ سوم ۱۳
هندی نسبت که نسبت اول بدوم همچون نسبت دوم ثالثی باشد
و این را نسبت متصله خوانند یا همچون نسبت ثالثی بر البقی باشد این را
نسبت منفصله خوانند و نسبت تالیفی آنست که نسبت قدر تفاوت
میان اوسط و اصغر بقدر تفاوت میان اوسط و اکبر همچون نسبت
اصغر با کبر باشد همچنانکه گذشت طریقی استخراج هر دو در کتاب ریاضی طبعی
نموده است و در علم هندسه نیز همین میشود و کسی دقائق علوم و اسرار حکمت
میتواند بر احکام نسبت است و آنچه از فضا غورث منقولست که اصول موسیقی
را از اصوات افلاک استنباط نموده و گفته که هیچ نغمه خوش آئیده تر
از آواز افلاک نیست اگر چه بعضی فاضل حکما این سخن را بطاهر خود حمل کرده اند
و گفته اند که سبب آواز منحصر در هوا نموج است سبب قمر یا قلع غلیظ است
ممكن نیست که بطریق رمز اشارتی باشد به نسبت شریفه که میان حرکات افلاک
خبر ۱۲

از مطاوی مباحث سابقه معلوم شد که مدار عدالت بر حفظ مناسبت
 فیض مفاہین ۱۲
 که راجع با وحدت میشود پس چون اعتبار عدالت اموریکه ملاک انتظام معا
 شست
 نماید سه نحو از اعتبار ظاهر شود چه امور مذکور سه نوع است یکی از آنچه تعلق به
 قسم ۱۲
 موال و کرامات دارد دوم آنچه متعلق بمعاملات معاوضات است سوم آنچه تعلق
 بساویات و سیاسات دارد و تناسب هر سه صوت بکار و ارزند اما در محمول گویند
 چون نسبت این شخص باین مالی باین کرامت مانند نسبت کسیست که در مرتبه
 اول ۱۲ دوم ۱۲
 مثل تبه او بود با کرامتی مالی که مثل آن کرامت یا آن باشد پس این کرامت
 چهارم ۱۲

عبادت و عدالت و شکر باشد و صرف و غیر آن محضیت و ظلم و کفران و
چون التزام نمیکنند در نهایت صواب است کلام تعالی علام این طائفه
را وصف بقول فرموده حَیْثُ قَالَ قُلُوبُ مَنْ عِبَادِي لَشُكُورٍ مُتَفَصِّل
و طائف اعمال هر قوی از قوی در شریعت محمدی بلغ و همی شرح شده
و همچنین حقوق الناس نیز در معاملات نکاحات جنایات مبین و مفصل گشته
از انجا تلقی باید نمود و اعظم وجه عدالت اہم آن عدالت سلطانت است
احاطه بر تمام وجه عدالت دارد چه بی عدالت پادشاهی پس کبر عیانت
عدالت نتواند بود و اگر باشد در نهایت تعسر چه تہذیب خلاق نیز نرسد
منوط بانظام احوال تواند بود و با وجود ظلم امواج فتن و تراکم افواج محض تفرغ
خاطر که ملاک همه کمالات نیست لہذا در اخبار وارد است کہ اگر سلطان عدالت
ورز و در تواجب طاعت کہ از رعایا صادر شود شریک باشد و اگر ظلم نماید در
و بال محضیت ایشان مہم و حضرت سالت پناہ علیہ صلوات اللہ علیہ

و چون لازم که غنم
 اینکه از آن قوتی افضای در
 و آنچه بای آن خلق شده صرف و فسود نموده
 در قرآن این آمده که یکی موصوف و فسود نموده
 مولوی مرحوم که با یکدیگر گفتند ای مؤمنان
 از این جهان من گم نشوید که از این عالم فراتر
 تعلیل خبر که بایست اینها میان مات مقدم کرده باشد
 مولوی مرحوم که ای اعمال هر روز و دای که بر
 بر روی فقر است و کاف جمع و خفیه معنی خفیه که
 بایست کسی هر روز فقر شده باشد ۱۱ مولوی مرحوم
 جامع جمع غایت بکسر یعنی گناه کردن
 شمس فصل جدا که کرده شده ۱۲ مولوی مرحوم و غیو
 شریعت باید گرفت اینجا بابت بیانش نیست لهذا بول
 انکسایر و دلقی بر وزن زنی طافات کردن پذیرش
 ۱۳ مولوی مرحوم و شمس آویخته یعنی موقوف بر دینی
 احوال مردم جمعیت خاطر است ۱۴ مرحوم طاهر
 با و شاه عدالت نور زرد آفتاب حوادش پیاپی
 و خلایق در غمت و مصیبت باز پریشان حال و در
 و با وجود این امور فراغ خاطر که اصل موقوف علیه
 تحصیل هر کمالست صبر نشود و از دل
 نماید و نه زینت و تزیین
 در حق تقشیر یک باشد ۱۵ مرحوم با و

[illegible]

۱۳۰
 ۱۵۰
 ۱۶۰
 ۱۷۰
 ۱۸۰
 ۱۹۰
 ۲۰۰
 ۲۱۰
 ۲۲۰
 ۲۳۰
 ۲۴۰
 ۲۵۰
 ۲۶۰
 ۲۷۰
 ۲۸۰
 ۲۹۰
 ۳۰۰
 ۳۱۰
 ۳۲۰
 ۳۳۰
 ۳۴۰
 ۳۵۰
 ۳۶۰
 ۳۷۰
 ۳۸۰
 ۳۹۰
 ۴۰۰
 ۴۱۰
 ۴۲۰
 ۴۳۰
 ۴۴۰
 ۴۵۰
 ۴۶۰
 ۴۷۰
 ۴۸۰
 ۴۹۰
 ۵۰۰

و بعد از تمهید این مقدمه گوئیم چون تهذیب اخلاق که نظر این فن مقصود
 برانست امری صنایع است آئینه در آن باب اقتدا طبیعت باید کرد و برین
 که آنچه در ترقیب جوهر مقدم باشد در تهذیب مقدم دارند و چون تامل در مراتب قوی
 واقع شود ظاهر گردد که اول قوتی که در طفل حاصل شود قوت طلب غلبه با
 چه در همان ساعت که متولد شود میل بشیر کند و این بحضل امام بانی تواند بود
 که مقتضای اعطای کل شیء خلقه ثم یدی ذرات کائنات را شاملست
 و چون قوت او زیادت شود درین طلب کس فاع صوت گردد و نظائر آن
 توسل جوهر در مبادی آن بنا بر غلبه حکم جمال تمیز میان امور متشاکله مثل صورت را و غیره
 نتواند کرد و چون حواس ظاهر و باطنه او قوت گیرد و خیالش بر حفظ مثل محسوس
 قادر شود صور مطالب که از راه حواس بی و رسید باشد آلتها سنکاید چون بصیرت
 مادر و غیر آن بعد از اشکال این قوت نوعی از کمال قوت غرضی ظاهر شود
 تا وضع مضار نماید و با آنچه مزاج و مملع او باشد در نیل مطالب رغب
 کامل شدن

۱۳۰
 ۱۴۰
 ۱۵۰
 ۱۶۰
 ۱۷۰
 ۱۸۰
 ۱۹۰
 ۲۰۰
 ۲۱۰
 ۲۲۰
 ۲۳۰
 ۲۴۰
 ۲۵۰
 ۲۶۰
 ۲۷۰
 ۲۸۰
 ۲۹۰
 ۳۰۰
 ۳۱۰
 ۳۲۰
 ۳۳۰
 ۳۴۰
 ۳۵۰
 ۳۶۰
 ۳۷۰
 ۳۸۰
 ۳۹۰
 ۴۰۰
 ۴۱۰
 ۴۲۰
 ۴۳۰
 ۴۴۰
 ۴۵۰
 ۴۶۰
 ۴۷۰
 ۴۸۰
 ۴۹۰
 ۵۰۰

۱۳۰
 ۱۴۰
 ۱۵۰
 ۱۶۰
 ۱۷۰
 ۱۸۰
 ۱۹۰
 ۲۰۰
 ۲۱۰
 ۲۲۰
 ۲۳۰
 ۲۴۰
 ۲۵۰
 ۲۶۰
 ۲۷۰
 ۲۸۰
 ۲۹۰
 ۳۰۰
 ۳۱۰
 ۳۲۰
 ۳۳۰
 ۳۴۰
 ۳۵۰
 ۳۶۰
 ۳۷۰
 ۳۸۰
 ۳۹۰
 ۴۰۰
 ۴۱۰
 ۴۲۰
 ۴۳۰
 ۴۴۰
 ۴۵۰
 ۴۶۰
 ۴۷۰
 ۴۸۰
 ۴۹۰
 ۵۰۰

دفع آن تواند کرد و اگر نتواند فساد

دایم امداد خواهد چسبید و اگر در اخلاق

باصطلاح ۱۲ مولوی روح مست

نیک کردن میان نیک و بد است

مولوی روح مست ۱۳ احوال و عیال

نیز است ۱۴ است در درجه کمال

نیز است ۱۵ است در درجه کمال

نیز است ۱۶ است در درجه کمال

نیز است ۱۷ است در درجه کمال

نیز است ۱۸ است در درجه کمال

نیز است ۱۹ است در درجه کمال

مقاومت کند و اگر در دفع مستقل نتواند شد باستغاثه و استعانه استظهار
جوید و بعد از استکمال این قوت نبوی اثر خاص نفس ناطقه که قوت تمیز است
^{غضبه ۱۲} ^{از کمال رسوخ ۱۳} در و ظاهر شود و اول آثار ظهور این قوت حیاست آن تقوای تفرقه میان
نیک و بد و جمیل و سبع است این قوت نیز تدریج در مراح کمال ترقی
باشد و چون قوت شهوانی و غضبی شخص را بکمال لائق است با و برساند
صرف عنایت بحفظ نوع نماید مثلاً قوت اولی چون شخص را تغذیه تنمیه
^{جزا ۱۳} ^{توجه ۱۴} بکمالی که شخص را لائق باشد نزد یک گرداند آغاز تحصیل شخص دیگر نماید تا
بوسیله آن نوع باقی بماند پس با دهنی در و پیدا شود و شهوت نکاح میل تولید
بتبعیت حادث گردد و قوت ثانی چون در حفظ شخص ممکن و مستطهر شود
بر ذریع حرمت نوایسیاسات و عصیت که معظم منافع آن راجع
بانواع میشود اقدام نماید و اما قوت سوم چون در او را کجریات متمرکز شود
آغاز تعقل کلیات و تصانواع و اجناس نماید پس یک ازین قومی بعد از

رعایت آن کمال نماید ۱۲ مولوی روح مست ۱۵
نوع باقی ماند ۱۳ مولوی روح مست ۱۶
قوت شهوانی که میل به جذب ملایم است بکلیت
حفظ نوع نماید که چون شخص را بقدر اولاد
و بالیدگی بخشد و قوت یک زمانه بلوغ رساند
شخص را با پرورش و یک زمانه بلوغ رساند
از چنان قوت مدبرانه است که شخص اول پیدا شود
نماید ببلوغ که ماده منی در و پیدا شود و شهوت نکاح میل تولید
کلیاتی از خفاقم ۱۲ مولوی روح مست ۱۵
ای قوت غضبی که بعد از دفع منافست هرگاه
در حفظ شخص مذکور نماید که قوت ثانی چون در حفظ شخص ممکن و مستطهر شود
نماید در سیاسات و در طمأنینه و استواری
و گوناگون تفوق جوید و شوق ریاست پیدا
آید و علم منافع این چیزها با انواع و اقسام
چنانکه پیش ازین نیست و باین جهت که در اولاد
زاد و در فرزند کردن حریص گردد که در اولاد
نمیشود و عفت و تقوی در او پیدا شود
از غفلت در شوق و بلوغ و در طمأنینه
در آن عصیت و عفت و تقوی در او پیدا شود
در استواری ۱۲ مولوی روح مست ۱۵
ای قوت نبوی که بعد از دفع منافست هرگاه
در حفظ شخص مذکور نماید که قوت ثانی چون در حفظ شخص ممکن و مستطهر شود
نماید در سیاسات و در طمأنینه و استواری
و گوناگون تفوق جوید و شوق ریاست پیدا
آید و علم منافع این چیزها با انواع و اقسام
چنانکه پیش ازین نیست و باین جهت که در اولاد
زاد و در فرزند کردن حریص گردد که در اولاد
نمیشود و عفت و تقوی در او پیدا شود
از غفلت در شوق و بلوغ و در طمأنینه
در آن عصیت و عفت و تقوی در او پیدا شود
در استواری ۱۲ مولوی روح مست ۱۵

حقیقت حادث میشود چون انسان باین
نمید و در هر درجه
لامع المومنین آن که برافرازد و حقیقت باحقاق مخلقه صادق باشد چون حیوان به نسبت انسان نورس بقر و غیر آن ۱۲ مولوی محمد باوایل و غیره راجع

۱۳۲
 لغوی در لغت است
 تصور کلیات نماید آنرا عقل نامند
 بی چون انسان تصور کلیات کند او را
 عاقل گویند تا فاعل تصور کلیات
 که آن ادراک کلیات است در درجه
 حیوانات نمی باشد ۱۳۳
 ای دقت تصور کلیات و پیش از آن
 انسان بالقوه بود و بعد از آن دره
 خاصه انسانی و بعد از آن روح
 قولش در آن حال ۱۳۴ مولوی کرم

اشکال جزوی صرف غایت بجانب کلیات میباشد آن هنگام که تصو
 کلیات کند اسم عقل بر واقع و شروع در ظهور کمالات خاصه انسانی باشد
 بلکه ابتدای انسانیت بالفعل آن وقت باشد و تحقیق اخلاق انسان
 و احوال سابقه شبیه باطلاق اسم خرابی می شود و انگور بر غوره تواند بود و در غیر تبه
 کمالی که منوط به طبیعت بود غمتی شود و ابتدای تدبیر ضاعی باشد
 تا بکمال حقیقی که غایت مراتب انسانی است و در مطلع تعبیر از انجلافت
 الهی قوت برسد پس تکمیل را بر همین چهار متاسی باید شد که اولاً تهذیب قوت شهو
 نماید و ملکه عفت حاصل کند بعد از آن تهذیب قوت غضب تا شجاعت
 حاصل شود بعد از آن تکمیل قوت تمیز تا حکمت متعالی شود پس اگر اتفاقاً در نشو
 تربیت بر قانون حکمت یافته باشد نعمتی عظیم و منجی جسم باشد و شکر تحفظ آن
 ملکات بر ذمت همت او لازم و اگر بخلاف آن سرتی شود و باشد تو می باید
 و همت باشد اگر ملاتی مصروف باید داشت و باید دانست که بغیر از مؤیدان معنیه

۱۳۵
 علم یعنی هنگام نزاع و اشکال
 قوتش در آن حال ۱۳۶ مولوی کرم
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰

۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰

در ازاله دولت و کسب فضیلت پس طالب اولاً نظر باید کرد در حال خود
 که در حق نفسانی است ۱۲
 سگانه بر تریبی که سبق فکر یافت اگر احوال همه بر قانون اعتدال باشد حفظ آن
 باید کوشید و اگر منحرف باشد بر و آن باعث اعتدال اشتغال باید نمود و تربیت
 بر تریب طبعی نگاه باید داشت بعد از تهذیب این قومی حفظ قواعد عدالت
 توفیر عنایت باید نمود و ملاک اعمال احوال خود عدالت ختن تانغایت
 کمال حقیقی حاصل شود و ملحه نهم در حفظ صحت نفس حجج ن نفس اخفیست
 باشد واجب بود محافظت آن کردن آن ملکه فاضله اهل آوردن معاشرت
 و مخالفت با انجیار و احترام از صحبت اشترار چه تاثیر اخلاق صاحب نفس بسیار
 است و آنرا حکما گفته اند طبیعت در دست لغنی پنهان اخلاق هشتین فرمایند
 و همچنین که از خلط اشترار احترام واجبست از استماع حکایات ایشان پنهان سبیل
 مرغی باشد خصوصاً که بمقامات مخیله و تمویهات باطله زمین احوال ایشان
 کرده باشد چه از حضور یک مجلس یا استماع یک بیت مین شیوه چندان دولت

باید نمود ۱۳۵
 خور آن فضیلت باشد و بر تریب عمل بیاید
 رو نمید ۱۳۶
 حفظ صحت بدن در طلب اشتغال ملاک است ۱۳۷
 قانون حفظ صحت نفس معاشرت اجبارک با او در حق
 مشارک باشد ۱۳۸
 سگانه بر تریبی که سبق فکر یافت اگر احوال همه بر قانون اعتدال باشد حفظ آن
 باید کوشید و اگر منحرف باشد بر و آن باعث اعتدال اشتغال باید نمود و تربیت
 بر تریب طبعی نگاه باید داشت بعد از تهذیب این قومی حفظ قواعد عدالت
 توفیر عنایت باید نمود و ملاک اعمال احوال خود عدالت ختن تانغایت
 کمال حقیقی حاصل شود و ملحه نهم در حفظ صحت نفس حجج ن نفس اخفیست
 باشد واجب بود محافظت آن کردن آن ملکه فاضله اهل آوردن معاشرت
 و مخالفت با انجیار و احترام از صحبت اشترار چه تاثیر اخلاق صاحب نفس بسیار
 است و آنرا حکما گفته اند طبیعت در دست لغنی پنهان اخلاق هشتین فرمایند
 و همچنین که از خلط اشترار احترام واجبست از استماع حکایات ایشان پنهان سبیل
 مرغی باشد خصوصاً که بمقامات مخیله و تمویهات باطله زمین احوال ایشان
 کرده باشد چه از حضور یک مجلس یا استماع یک بیت مین شیوه چندان دولت

۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰

136

۱۳۶
 در میان هر دو
 ۱۲۵ باز شروع
 ۱۲۴ و میان این
 ۱۲۳ فاصله
 ۱۲۲ و در فاصله
 ۱۲۱ و در فاصله
 ۱۲۰ و در فاصله
 ۱۱۹ و در فاصله
 ۱۱۸ و در فاصله
 ۱۱۷ و در فاصله
 ۱۱۶ و در فاصله
 ۱۱۵ و در فاصله
 ۱۱۴ و در فاصله
 ۱۱۳ و در فاصله
 ۱۱۲ و در فاصله
 ۱۱۱ و در فاصله
 ۱۱۰ و در فاصله
 ۱۰۹ و در فاصله
 ۱۰۸ و در فاصله
 ۱۰۷ و در فاصله
 ۱۰۶ و در فاصله
 ۱۰۵ و در فاصله
 ۱۰۴ و در فاصله
 ۱۰۳ و در فاصله
 ۱۰۲ و در فاصله
 ۱۰۱ و در فاصله
 ۱۰۰ و در فاصله
 ۹۹ و در فاصله
 ۹۸ و در فاصله
 ۹۷ و در فاصله
 ۹۶ و در فاصله
 ۹۵ و در فاصله
 ۹۴ و در فاصله
 ۹۳ و در فاصله
 ۹۲ و در فاصله
 ۹۱ و در فاصله
 ۹۰ و در فاصله
 ۸۹ و در فاصله
 ۸۸ و در فاصله
 ۸۷ و در فاصله
 ۸۶ و در فاصله
 ۸۵ و در فاصله
 ۸۴ و در فاصله
 ۸۳ و در فاصله
 ۸۲ و در فاصله
 ۸۱ و در فاصله
 ۸۰ و در فاصله
 ۷۹ و در فاصله
 ۷۸ و در فاصله
 ۷۷ و در فاصله
 ۷۶ و در فاصله
 ۷۵ و در فاصله
 ۷۴ و در فاصله
 ۷۳ و در فاصله
 ۷۲ و در فاصله
 ۷۱ و در فاصله
 ۷۰ و در فاصله
 ۶۹ و در فاصله
 ۶۸ و در فاصله
 ۶۷ و در فاصله
 ۶۶ و در فاصله
 ۶۵ و در فاصله
 ۶۴ و در فاصله
 ۶۳ و در فاصله
 ۶۲ و در فاصله
 ۶۱ و در فاصله
 ۶۰ و در فاصله
 ۵۹ و در فاصله
 ۵۸ و در فاصله
 ۵۷ و در فاصله
 ۵۶ و در فاصله
 ۵۵ و در فاصله
 ۵۴ و در فاصله
 ۵۳ و در فاصله
 ۵۲ و در فاصله
 ۵۱ و در فاصله
 ۵۰ و در فاصله
 ۴۹ و در فاصله
 ۴۸ و در فاصله
 ۴۷ و در فاصله
 ۴۶ و در فاصله
 ۴۵ و در فاصله
 ۴۴ و در فاصله
 ۴۳ و در فاصله
 ۴۲ و در فاصله
 ۴۱ و در فاصله
 ۴۰ و در فاصله
 ۳۹ و در فاصله
 ۳۸ و در فاصله
 ۳۷ و در فاصله
 ۳۶ و در فاصله
 ۳۵ و در فاصله
 ۳۴ و در فاصله
 ۳۳ و در فاصله
 ۳۲ و در فاصله
 ۳۱ و در فاصله
 ۳۰ و در فاصله
 ۲۹ و در فاصله
 ۲۸ و در فاصله
 ۲۷ و در فاصله
 ۲۶ و در فاصله
 ۲۵ و در فاصله
 ۲۴ و در فاصله
 ۲۳ و در فاصله
 ۲۲ و در فاصله
 ۲۱ و در فاصله
 ۲۰ و در فاصله
 ۱۹ و در فاصله
 ۱۸ و در فاصله
 ۱۷ و در فاصله
 ۱۶ و در فاصله
 ۱۵ و در فاصله
 ۱۴ و در فاصله
 ۱۳ و در فاصله
 ۱۲ و در فاصله
 ۱۱ و در فاصله
 ۱۰ و در فاصله
 ۹ و در فاصله
 ۸ و در فاصله
 ۷ و در فاصله
 ۶ و در فاصله
 ۵ و در فاصله
 ۴ و در فاصله
 ۳ و در فاصله
 ۲ و در فاصله
 ۱ و در فاصله
 ۰ و در فاصله

از عهد و وفای
بی که روزی بفرستد
دی مقصود

نص
اظهار و اجمال آن بود
پیغمبر از هر یک موافق
نص را بخرج

اس مضمون

عادت کرو
نصیب
سوخ

کتابخانه

خفا و سکون فوج

ای آهسته آهسته
از انداختن که

شق ولایت غالب بود که موجب غلبه طرف بطون و حدت و خلافت
مقتضی ترتیب و ظهور و حفظ مراتب کثرت مینمایون بین بیت

موسیا آداب دانان دیگر اند | سوخته جان دانان دیگر اند

و از اسباب حفظ نفس کار فرمودن قوی است افعال جمیل خواه قوت

نظری خواه توت علی چه سر ملکه تملک بر عمل یسوخ بشتر گد و بقتت یسوخ

که شود تا عرض زوال گردد و تمنع بمنزله راضی نیست که در طب

جسمانی از اسباب حفظ الصوت است که خلقت او ریاضت و خفاصی

[illegible]

سید علی بن ابی طالب علیه السلام

لا بدلی چند صورت بجلاف ریاضات نفسانی چه هرگاه که نفس مواب

نظر حاصل شود و از مناصب در تحقیق بجای آید و کار اعراض کا یه البتة بهیم
که عالم نیست است

و بلاوت کراید از میوض عالم عقول که غذای و عانی و رزق سماوت است برین

و بحسب از رتبت کمال انسانیت تسلیح و بصورت معنوی حیوانات عظم

پروانہ ازمنہ و بائلا و بیلا و آوری و فانی

و چون از طایفه

کوی جانوران از انسانیت بیگانه است و از دین خود دور است و از دین خود دور است و از دین خود دور است

صله است که بالذات قسمت و نسبت قبول نمیکند و کمیت عکس آن ۱۲ مع لوی محمد عبد الغفور مرحوم

در آن است و آنرا استعمال آن خاص که آنرا از آن طاهر و ملکیه خوانند ۱۲ **ع** آنرا ای هم گویند بعد از دفع منافی است و آنرا استعمال آن کید ۱۳ **ع** که تغییر بی هم کنند بعد از جذب ملائم است و آنرا استعمال آن قلب ۱۴ **ع** هستند

[illegible]

بعض حکامی آید پس گویا این فعل در افعال یقینیه شان ظاهر نمیشود و در این کلام
بعض حکامی آید پس گویا این فعل در افعال یقینیه شان ظاهر نمیشود و در این کلام
بعض حکامی آید پس گویا این فعل در افعال یقینیه شان ظاهر نمیشود و در این کلام
بعض حکامی آید پس گویا این فعل در افعال یقینیه شان ظاهر نمیشود و در این کلام
بعض حکامی آید پس گویا این فعل در افعال یقینیه شان ظاهر نمیشود و در این کلام

از بی ادبانه موختم و بعضی حکما گفته اند که طالب فضیلت باید که از صوتهای
آشنایان خود آئینه سازد و سیرت و صفات خود را در آن مشاهده نماید تا بر قبح
زنا اهل خود مطلع شود و چنان بر قبح افعال خود واقف نمی شود و اما بر قبح افعال
دیگران سهولت در می یابد لمعه و هم در معالجات امراض نفسانی همچنانکه
در علم طب جسمانی مقرر است که حفظ صحت با شدت مثل تواند بود و دفع
مرض با تیان بضد و طب نفسانی نیز این قاعده ممدست و چون فضائل
چهار است ذائل هشت چنانچه از پیش گذشت پس ذائل اضراد و فضائل
توان خواند باین اصطلاح که ضد آن دو موجود را گویند که در غایت بعاد
هم دیگر باشند لیکن اصطلاح اعم اطلاق ضد بر آن هشت ملاک امر و طبع
معرفت اجناس ضرر است بعد از آن اسباب علامات آن پس کیفیت
علاج و چون قوای انسانی شش نوع است یکی قوت تمیز دوم قوت غضب سوم
قوت شهوت و انحراف هر یک یا از جهت کیفیت شد یا از جهت کمیت و ثباتی

و اما در چه باعتدال بحلیت صنایع
و آن چیزیست که بیکدیگر بیاید
در حالت تعدیل و از غایت
نیز باقیست و در غایت
و اما در چه باعتدال بحلیت صنایع
و آن چیزیست که بیکدیگر بیاید
در حالت تعدیل و از غایت
نیز باقیست و در غایت

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة وعلما

باید یاد آید بر حد اعتدال باشد تا نقصان پس از آن هر قوتی از قوتها نماند
 افراد و تفریط و قوت کیفیت اما افراد و قوت تمیز باورش نظری باشد
 باورش عملی اولی چون تجاوز از حد نظری و مبالغه و متغیر و متناهی و توقف
 بی جایگاه بنابر شبهه است که لبرف محصلان که لذت یقین بخشید
 آنرا تدقیق خوانند و بدان واسطه از ادراک مطالب یقینی بازمانند
 و ثانی اگر در امور جزوی باشد آنرا اگر بپیش خوانند و اگر در امور کلی باشد
 و اما اما تفریط و قوت نظری محمود و بلاست و در عملی بلاست و باطل است
 قصور نظر از حد واجب در عملیات و عملیات اما در قوت چون شوق
 معلوم یک شمر کمال حقیقی نباشد چون علم جدل و خلاف و سفسطه زیاده
 از آنچه بدو تحصیل یقین تواند شد و چون کماست را ملی و عبده کاری که
 غرض اطلاع بر حقائق آن باشد اما افراد و قوت دفع چون شدت غیظ
 و کثرت انتقام و اشتغال ناله غضب یا دوات از حد اعتدال اما تفریط و ان

نیز از جهت زیادتی

بسیار نقصان پیدا داده قسم بر می آید که اگر در قوتها
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها

و تفریط و ان خود شوق است و در قوتها
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها

تفصیل است که اطلاع بر حقائق آن باشد
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها
 از آنرا در قوتها خواسته در اوست قوتها

۱۵۶
تجدید و اصلاح
تجدید و اصلاح

ناموس از جای بخند ۱۲ دودی
تغییر و دور

عبد الحفوز 7
من 14 سنه مثلاً بمقتضى
رأى

دبستان

نقص سبز بر او
آرزو من شدن ۱۲ م
اسد

که احرام از طلال نشنا
که احتمال آن غایب

باز یاد از انقدر
کو شیدن میل شوت
عقد از

مستطای
نقواعد شرعی چنانچه
نیاز از عدد و

غلام
بسر
لای

چون بغیرتی و بددلی آمار دات قوت چون خشم گرفتن در غیر محل مثلاً
از جمادات و بهائم یا اطفال و کسیکه در علم ایشان باشد یا بچیر که موجب غضب
نباشد و آمار افراط در قوت جذب چون صبر کل و شرب و مبالغه در میل شهوت
نکاح زیاده از قدر متحسن عقل و آمار فریط در و بقاعه از اکل و شرب بقدر
ضرورتی تهاون در حفظ نسل و آنرا محمود و شهوت خوانند و آمار دات کیفیت
چون اشتهای گل و خم خوردن شهوت موافقت با ذکر و باجملة استعمال
شهوت بر وجهیکه از قاعده استحسان عقلی خارج باشد و اینها اجناس اراض
بسیط اند و در تحت ایشان انواع بسیارست و از ترکیب ایشان اراض
بی شمار حادث شود و از جمله این اراض بعضی را مملکات خوانند و چه منشأ
اکثر اراض منته شود چون حیرت و جمل و غلبه غضب بددلی و حزن و حسد و
امل و عشق و بطالت و چون تاثیر این اراض عمست معالجه آن بهم و هر یک
بجای مجربین خواهد شد ان شاء الله تعالی چون میان نفس و بدن علاقه محکم

۵۵
 یازده از آن قدر که
 ۱۳۵۱ ای کو شیدن میل شیت
 خلافت قواعد شرعی چنانچه عقد نکاح به حریات
 لیکن یا از عدد معینه در گذشتن که چهارست
 یا استند او استمناع محلات چنان فرود کار
 اداس دیگر از نفی مکتوب باز ماند ۱۲ شت فاعده
 بمردن قافل باز ایستادن از کار می فوت
 لایوت ترک کردن تمامون بچو فاعده خود و غیر
 داشتن ای در حفظ نسل که بران نفس وارد شد
 اعتنا نمودن ۱۲ شت موافقت مصدرا از مفاطی
 با هم در جای افتادن و جماع کردن
 ۱۳۵۱ ای کو شیدن میل شیت
 خلافت قواعد شرعی چنانچه عقد نکاح به حریات
 لیکن یا از عدد معینه در گذشتن که چهارست
 یا استند او استمناع محلات چنان فرود کار
 اداس دیگر از نفی مکتوب باز ماند ۱۲ شت فاعده
 بمردن قافل باز ایستادن از کار می فوت
 لایوت ترک کردن تمامون بچو فاعده خود و غیر
 داشتن ای در حفظ نسل که بران نفس وارد شد
 اعتنا نمودن ۱۲ شت موافقت مصدرا از مفاطی
 با هم در جای افتادن و جماع کردن
 ۱۳۵۱ ای کو شیدن میل شیت
 خلافت قواعد شرعی چنانچه عقد نکاح به حریات
 لیکن یا از عدد معینه در گذشتن که چهارست
 یا استند او استمناع محلات چنان فرود کار
 اداس دیگر از نفی مکتوب باز ماند ۱۲ شت فاعده
 بمردن قافل باز ایستادن از کار می فوت
 لایوت ترک کردن تمامون بچو فاعده خود و غیر
 داشتن ای در حفظ نسل که بران نفس وارد شد
 اعتنا نمودن ۱۲ شت موافقت مصدرا از مفاطی
 با هم در جای افتادن و جماع کردن

[illegible]

۱۴۸
 علم از غنی است و در کل حدوث عالم
 ممکن است و ممکن داشتند و در کل
 قدم عالم از صادر قدیم است و صادر
 از قدیم قدیم است متعارف اند و چنانچه
 نفس از غنی است و در کل حدوث
 قدم عاجز است و غیر از یکدیگر که یکدیگر
 از شکرها شکر اول است متعارف اند
 حوادثی صادر از قدیم است
 با آنکه حادث است و فعل ممکن است
 با آنکه قدیم است پس نفس مقدّمات
 با آنکه قدیم است و عرض او ظاهر شد که این در کل
 مناسب مطلوب نمود که عالم متغیر است و در کل
 در قوای منطقی عرض او ظاهر شد که این در کل
 شکرها است و یکدیگر که در غیره در قوای منطقی
 عالم است و باطل که قدم عالم است متعارف اند
 حدوث از غنی که در ۲۲ مولوی محمد عبد الله
 علی بن خلیفه در حدوث قدیم عالم عینیت غیرین
 باری عز و جل و غیر آن عالمه و آن است که عین
 بنظر و فکر نباشد نقیض کس فی شئی باشد ظاهر است که
 بهر جمع نیاید و هر دو در نفس غیرین است
 اطلاق جلالی

بران کنند اما امراض قوت تمیز اگر چه بسیار است نحو آن نوعی که حیرت
 دوم حمل سبب سوم حمل مرکب نفع اول از قبیل افراط باشد دوم از قبیل تفریط
 سوم از قبیل وارت کیفیت اما علاج حیرت آنکه چون آن از تعارض اول
 خیر و در مطالب خفیه چنانچه نفس از جرم بطرفی عاجز آید پس باید که اولاً تذکر این
 قضیه بدیهه در نفس کند که اجتماع نقیضات انتفاء ایشان محال است اما جلالاً خبر کند
 که هر مسئله البته در نفس امری از دو طرف حق خواهد بود و دیگر باطل از آن تفحص نماید
 مناسب آن مطلوب نماید و بر قوای منطقی عرض دهد و آن احتیاط بلوغ نگاهداری و تا
 حق از باطل ممتاز گردد و در هر یک طرف جزم کند اما علاج حمل سبب اول عام
 علمت فی آنکه اعتقاد علم کنه در شان جمیع و در ابتدا مذموم نیست بلکه شرط علم است چه اگر
 دانند یا اعتقاد علم در شان جمیع کرده باشند با علم محال باشد لیکن در مقام مانند منسوب است
 اهل شرع و عقل مأوم و علاجتش آنکه در حال انسان دیگر حیوانات باطل تا بقدر این
 که فضیلت انسان بر ایشان بعلم و تمیز است و تحقیق حایل که باین حلیه تعلیمیست

علم در اصل آدمی است بمقتضای شکرها
 ۱۵۵ ای وقت ترتیب قیاس شکرها
 آنرا بهوش نگاهداری که در قوای باطن
 ۱۵۶ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 چنانچه اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۵۷ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۵۸ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۵۹ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۶۰ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۶۱ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۶۲ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۶۳ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۶۴ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۶۵ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۶۶ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۶۷ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۶۸ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۶۹ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۷۰ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۷۱ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۷۲ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۷۳ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۷۴ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۷۵ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۷۶ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۷۷ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۷۸ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۷۹ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۸۰ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۸۱ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۸۲ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۸۳ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۸۴ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۸۵ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۸۶ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۸۷ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۸۸ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۸۹ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۹۰ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۹۱ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۹۲ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۹۳ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۹۴ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۹۵ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۹۶ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۹۷ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۹۸ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۱۹۹ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن
 ۲۰۰ اعتقاد استوار کردن و بهوش کار کردن

۱۴۸
 علم از غنی است و در کل حدوث عالم
 ممکن است و ممکن داشتند و در کل
 قدم عالم از صادر قدیم است و صادر
 از قدیم قدیم است متعارف اند و چنانچه
 نفس از غنی است و در کل حدوث
 قدم عاجز است و غیر از یکدیگر که یکدیگر
 از شکرها شکر اول است متعارف اند
 حوادثی صادر از قدیم است
 با آنکه حادث است و فعل ممکن است
 با آنکه قدیم است پس نفس مقدّمات
 با آنکه قدیم است و عرض او ظاهر شد که این در کل
 مناسب مطلوب نمود که عالم متغیر است و در کل
 در قوای منطقی عرض او ظاهر شد که این در کل
 شکرها است و یکدیگر که در غیره در قوای منطقی
 عالم است و باطل که قدم عالم است متعارف اند
 حدوث از غنی که در ۲۲ مولوی محمد عبد الله
 علی بن خلیفه در حدوث قدیم عالم عینیت غیرین
 باری عز و جل و غیر آن عالمه و آن است که عین
 بنظر و فکر نباشد نقیض کس فی شئی باشد ظاهر است که
 بهر جمع نیاید و هر دو در نفس غیرین است
 اطلاق جلالی

۱۴۹

اسپتازی نصب کرد

مفتی و مولانا
محمد رفیع الدین

پروانیدہ فیضیہ

پیشتر در آستانه

کروند در اسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

نسخه ای از

بدری که در یاد یکدیگر

مکتبہ اسلامیہ

علی و حسین علی

در عدد حیوانات عجبت بلکه از ایشان خست خواجه در مطلع روشن شد
 و لهذا چون محافل علماء و فضلا که میدان فرسان کمالات انسانیت را
 و ایشان احراز قصب السبق بیان مسابقت بنید مجلا از خاصیت لفظی
 و عمری ندو بسیار حیوانات تشبیه نموده از سخن گفتن طعنا آید و ازین حال
 معلوم شود که سخنان که در محالات امثال خود گوید باصوات حیوانات
 که بکلام انسان چه اگر از صدا و لفظ انسان بودی در مجمع اعیان که مضمرا
 بازار جواهر بیانند و حاجی دشتی و ظهوری نمودی بلکه اطلاق علم انسان چنین
 شخص از ان قبایست که گیاه کندم را کندم خوانند و غوره را انگور گویند
 و باند که اشعان نظر ظاهر شود که از ان حیثیت که حیوانات عجم بحسب مشی
 اند بصرف قوی و آلات جسمانی در وصول بغایت کمال نوعی ایشان
 جاده مستقیم که بان غایت که گشتی تواند شد منحرف نیستند بخلاف جانکاف
 فضائل و ذائل غافل از تصرف قوی در غیة مقتضای فطرت از صوب

[illegible]

الحمد لله الذي
جعلنا من عباده
الغفلة

وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فرموده از علاج آنکه ابرص عاجز نیمه اما از علاج حق
عاجز نم و اقرب علاجی که فی الجمله توقع نفعی از آن توان داشت اشتغال
بعلوم ریاضیست چه در مطالب آن حق از باطل اقیانوس نامزد و مهم از زیادت
مجال انحلت نیست چون هندسه حساب و مثال آن تانفس لذت یقین یابد
و چون با معتقدات خو رجوع کند و آن نوع طماننت لذت در نیاید برطل خود
مطالع شود و چنانچه بسط گردد و استعداد اکتساب فضائل و پیدایش و اما امری است
رفع اگر چه از حیث حصر متجاوز است لیکن بنزین آن سه خیر است یکی غضب دوم

وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فرموده از علاج اگر ابرص عا جریمه انا از علاج حق
عا جریم و اقرب علاجی که فی الجمله توقع نفسی از آن توان داشت اشتغال
بعلوم ریاضیست چه در مطالب آن حق از باطل اعیان نامزد و هم از ریاضت
مجال اخلاص نیست چون هندسه حساب مثال آن تالفر لذت یقین یابد
و چون با مقتضات خود رجوع کند و آن نوع طمانت لذت در نیاید بر خل خود
مطالع شود و چشمت بسط گردد و استعداد اکتساب فضائل و پیداشد و اما امری است
دفع اگر چه از حیطه متجاوزست لیکن بنزین آن سه نسبت یکی غضب دوم
جبن سوم خوف اول از جانب افراط بود و دوم از جانب تفریط و سوم بین
باردات کیفیت دارد اما علاج غضب و آن کنفیتیست نفسانی که مقتضی
حرکت روح و مرکب که خونس باشد بخارج جنت غلبه مبد آن شهوت انتقام
و چون اشتداد یابد آن حرکت عنیف باشد و باغ و اعصاب مجاری روح نفسانی
اندازد و خان مظلم متسلط شود و از ظلمت خانیه نور عقل مستور گردد و فعل اضعیف و حکما

[illegible]

تمثیل انسان بنحال بجاری کرده اند مملو از نیران محسوسات که از آن بخیال از غوغا
و شرخیزی بگریز معلوم نشود و در بنحال علاج مشکل باشد چه درین مرتبه هر چند ^{بص} صبح و در هر
استغفار کنند موجب یاد فی اشتغال نایره شود و بغیر وضع کردن مثلاً از طریق تعلیم
یا عکس مثال آن نافع باشد آب که در کاس میدن بشرط آنکه محذور می متوقع نباشد
و همچنین وضو کردن بخواب فتن بموجب نص حدیث متمم مکارم اخلاق صلی الله
علیه وسلم و امر به در قبول غضب مختلف باشد چه بعضی که بریت صفت اند که شرک
استغفار پذیرد و بعضی غن در بی سببی قوی فی الجمله در نگیرد بعضی چون چوب خشک
در اشتغال متوسط الحال و بعضی بنایت بر متاثر شود و این شبه چون از عجز و بین
باشد بلکه بنا بر وقار و اعمال فکر در عواقب باشد محمود است تفاوت این
مراتب ابتدای میجان غضب باشد اما بعد از تواتر اسباب مراتب مساوی ^{ال} اقدام
نمایند بلکه غضب صاحب تبه اخیر باشد ^و باشد چه البته طبع غضب در میان سببی تواند بود
لذا حضرت سالت نپاه علیه صلوات الله فرمود آیا کم و غضب الحلیم و در حدیث

[illegible]

بنویست که نبی دم چند طبقه اند بعضی زود غضبند و زود بازگردند و بعضی دیر
بغضبند و زود باز آیند و بعضی دیر غضبند و دیر باز آیند و بعضی زود غضبند
و دیر باز آیند و بهترین ایشان صاحب قسم ثانی است بدترین ایشان صاحب
قسم اخیر و امام غزالی رحمه الله میفرماید که چون غضب شخص از حال بیرون
میسرد پس بر سلطان واجب باشد که در حال غضب حکم بر عقوبت هیچ مسلمان نکند
زیرا که شاید که سبب غضب تجاوز نماید از آنچه مستحق آفت و در عقوبت او
خدا نافرمانی و خواهد از نیجاست که امیر المومنین عمر رضی الله عنه میفرمود چون خواهی
که او را بگیرد و در روز نذر زبان به شتم بر کشد و امیر المومنین را را با گرد باز گردانید و فرمود
که چون را بغضب دید اگر او را در ره میبردیم برای تسکین غضب او را بیدار کرده میبومیم از
برای خدای تعالی و روزی یکی از اهل جرم را پیش عمر بن عبدالعزیز آوردند و عثمان
در روی او گفت عمر بن عبدالعزیز فرمود اگر نه آن بودی که مرا بغضب دیدی و ترا عفو است
میکروم و اسباب غضب است اول عجب دوم افتخار سوم مرار چهارم لجاج

فهمین که در اصل ساکن است تا مگر درین هر دو قی
شهرت گرفته مگر درین هر دو قی
پس باید که لغضبان لغضبین ماری بخت
باشد اگر چه با لغضبان سلیم سلیمین که عریض
و داده تخلف داده و نظیرش لغضبان لغضبان
مساویر بالغ که اول عربیت و ثانی فارسی
مخلص از غلام تجاوز و در گذشتن خطای
و التئید بهر همد شدن و درین عیال
خوشنودیت که آنرا لازم است
عاز و همین منقول است
که در روایت نوشته است که کسی
که در غضب بود و جوار رحمت آبی جانی
که در انقیاد نهایت حد و مرز اول
ماچیکه متعصب بدان حد و مرز اول
بوزن تفصیل آرام دادن اندک بکسر اول
و فعال مجده آردن و غضب عاصی باب
مکه که در عجب اجم و ضرر است و لغضبان
تا مری بکسر سبب ملکه و شمره تحت عجب
داخل نموده و درق میان هر دو از تحقیق
هر یک تا برست و فیم خفاست
با کلیه گذشتن تا به نظر نیج
این هر دو فیم را تا فیم
انظام و منافست را در اول
و از اراض فوت غضب
نموده و مملووی
عبد الغفور رحم
عجب با فیم خود نیج
نفس و در عجب با فیم
نفس و در عجب با فیم

از صفات طوس موله الوطاد
امام غزالی رحمه الله علیه
دین لغضبان لغضبان لغضبان
از کلمه لغضبان لغضبان لغضبان
بر کلمات لغضبان لغضبان لغضبان
فارسی لیکن لغضبان لغضبان لغضبان
در کلمات لغضبان لغضبان لغضبان
شهرت گرفته مگر درین هر دو قی
پس باید که لغضبان لغضبان لغضبان
باشد اگر چه با لغضبان سلیم سلیمین که عریض
و داده تخلف داده و نظیرش لغضبان لغضبان
مساویر بالغ که اول عربیت و ثانی فارسی
مخلص از غلام تجاوز و در گذشتن خطای
و التئید بهر همد شدن و درین عیال
خوشنودیت که آنرا لازم است
عاز و همین منقول است
که در روایت نوشته است که کسی
که در غضب بود و جوار رحمت آبی جانی
که در انقیاد نهایت حد و مرز اول
ماچیکه متعصب بدان حد و مرز اول
بوزن تفصیل آرام دادن اندک بکسر اول
و فعال مجده آردن و غضب عاصی باب
مکه که در عجب اجم و ضرر است و لغضبان
تا مری بکسر سبب ملکه و شمره تحت عجب
داخل نموده و درق میان هر دو از تحقیق
هر یک تا برست و فیم خفاست
با کلیه گذشتن تا به نظر نیج
این هر دو فیم را تا فیم
انظام و منافست را در اول
و از اراض فوت غضب
نموده و مملووی
عبد الغفور رحم
عجب با فیم خود نیج
نفس و در عجب با فیم
نفس و در عجب با فیم

عبد الغفور رحم
عجب با فیم خود نیج
نفس و در عجب با فیم
نفس و در عجب با فیم

۱۵۴
 ملاحت شیطان رواندارد و غضب
 شیطان است از آتش شیطان
 و بجز این نیست که او را از شیطان
 و گفته اند علم از خواص اخلاق بیرون است
 و غضب خوی سلطان شیطان
 ۱۵۵ و نزد اهل تصدیق ارباب
 تحقیق نقر است که تا کسی بر غضب
 مستولی نکرده باشد بعد از حدیثان نرسد
 ۱۵۶ زیرا که ترک غضب جامع جمیع

مودیه بهلاک تولد کند و از نجات چون ابو هریره از حضرت مصطفوی علیه الصلوة
 و السلام طلب نصیحتی کرد و نسبت او را از غضب نمی نمود و همان قصاص نمودی از
 صحابه پیش وی حضرت مصطفی صلوات الله و سلامه علیه و رسول کرد که درین
 فرمود که حسن خلق باز از طرف راست آنحضرت آمده همین سوال کرد و حضرت همین
 فرمود دیگر از طرف چپ همین سوال کرد و همین جواب شنید و همچنین از مقابل حضرت
 روی باو کرد و فرمود که فهم میکنی درین آنست که غضب نزد منی و کلام مجید
 و اکابرین الغیظ و العافین عن الناس و علاج غضب چنانست که بر ارض برقع
 اسباب آن نماند بود پس اگر عجب باشد آن ظن نیست کاذب حق خود استحقاق
 منزهتی که فی الواقع مستحق آن نباشد طریق دفعش آنکه ملاحظه تقاضای معاصی و
 نماید با آن کمال بگیرد و هم اعتبار کند چه بچسب نیست که اگر نظر انصاف اعتبار
 حال ورود کمالیکه خصیصه و باشد ظاهر نشود چه حضرت حق سبحانه و تعالی هرگز از
 ورات موجودات انظر استغنی ص مرات صفت معین گردانیده که غیر می دان

کلام اخلاق و محاسن خصال است
 و فضائل افعال ۱۵۷ و آنکه
 از مردم و فرود خوردن خشم است
 که در حقوبت با لاف نرود و حقود
 این آیه همین است که بکتاب کار
 بلفظ نه و در پیما بواجب کار و موا
 صف کمال و استحقاق که از آن
 از زبان خدا شنیده باشد و نظر آن
 از زبان چشم نریت و استحقاق
 صاحب نجات که آن کمال که بسبب
 آن خود استحقاق نریت و تحقیق
 خلاف واقع است ۱۵۸
 با وجود آنکه این معاصی خود را اندیشه
 کمال دیگران هم کند چه آراستگی
 عالم از افراد مملکت است
 و او خالی سبانه بر کمال
 از آن بصفته خاص
 خجسته چون احوال ایشان
 نظر انصاف نماید و لا محاله
 زیرا که هرگز در دنیا است
 که انسان کامل نباشد
 و این کتاب فضائل که در فیه
 و این کتاب فضائل که در فیه
 و این کتاب فضائل که در فیه

و این کتاب فضائل که در فیه
 و این کتاب فضائل که در فیه
 و این کتاب فضائل که در فیه

لکه آن سرفرازی چنین است

بر دیگران بخیر که حاج از او است

در موضع تلف و مورد آفات باشد

نفسانی در غیر نفسانی اولی نفس

و بری آن از زوایل منی است غیر

جسمانی جسمانی چون صورت

شرکت نیست در نظام عالم هر فرد را خلقت ۶ کاندین ملک طاق
 بکارست گس و اگر افتخار باشد بسعادت بی یا خارجی مثل مال و جمال یا
 وجاه اگر مالست عاقل معلومست که امر خارجی خصوصاً که از آفات غصب
 نسبت به این نیست سبب افتخار نتواند شد و اگر جمالت مقررست چیزیکه بزرگ
 عارضه که موجب بدل مزاج باشد در معرض الاست لائق مباحات اهل

دانش و کمال بود بیت	بر مال و جمال خویش مغرور شو
کانرا پیشی برند و این آیه بی	و اگر نسب است که عبارت از شرف

یکی از پرانست چون فرض کنیم که آن پدر حاضر شود و گویند شرف که تو عمو
 میکنی بحقیقت مرست بنفس خود چه شرفست که بدان افتخار توانی کرد و از جواب
 عاجز آید و ایضا شاید که یکی از فضلا می زبان با پدرش معارضه کند و در این شرف
 بروراج آید پس چگونه انتساب بران شخص مایه مباحات مثل آن فضلا تواند
 و این شبیه ناقص است که فضیلتی که در پدران خود تصور کنند و غیبه فوق بر

بچه آنکه در کتاب آن منع شخص را اکثر دخل
 باشد چون مال دولت دوم آنکه وضع در آن
 دخل نداشته باشد چون نسبت جاه و خارجی
 عبارت از همین دو وصف است و مصنف سلام
 درین عبارت استیجاب جمیع اقسام فرقه از
 ترمیمات اخلاقی و بدید است بخلات مطلق بجز
 که یک قسم غیر نفسانی یعنی جسمانی که قسم خارجی
 است در گذشته مگر آنکه گویند جسمانی هم
 داخل خارجی است و این تقسیم اولی و تقسیم
 از ذات است لیکن شائش ضروری جمالت
 و از عبارت آن ظاهر میشود ۱۲ مولوی محمد باقر
 ارجوم سله بچو تناسب اعضاء وقت هجرت
 و غریب لود و غیره که باید که فرض نهال پذیرد
 و خارجی چون مال و جاه و نسب و فضیلت
 که آباء اجداد تو به آن متصف بودند و نقل
 سلیم دانند که یک نفر از شاهان و اعیان و شرف
 فرزندان ۱۳ سله هم اگر فرض کنیم که آن مال
 که بایه مباحات است یعنی آید
 و گوید که این عزت و احترام
 که تو دعوت میکنی از نامرس
 چه خوب است و اول و سکون
 که غلبه و عزت و کرامت
 مانی به رسم که من بجز از آن
 نمیکند و عزت و کرامت
 از من و غایت مراد از فضیلت
 عام نمیخواه سله ۱۲
 لایعالم لکمه ۱۰

۱۵۸ یعنی آن فضیلت
 بر او شان تفوق بر وجه کمال پیدان
 خود می تواند که او شان در مرتبه
 پیدایش برابر باشند یا زیاده
 پس قوت چگونگی را است خواهد شد
 ۱۱ مولوی ۱۹۰۹ ساله ای در فن کیم
 که ایشان از مرتبه آباء و اجداد او
 کمتر اند تا هم باید افتخار می نمایند

و از مد که شاید که در مرتبه آن پدران یا زیاده باشند و بر فرض آنکه از ایشان فروتر
 باشند اندک فضیلتی که در ذات شخص باشد اشرف تواند بود از فضیلت بسیار که
 در غیر او باشد باین خیال باطل غ در اعراضه تشنیع عقلا و توجیح فضلا و از بنیاد کینه
 بیت این فخرت بابا متصو اسلفا قلنا صدقت و لكن یسما ولدوا
 و حضرت تمیم مکارم اخلاق علیه التحیته من الملک الخلاق فرموده لا تا تو فی
 یا نساکم و اتو فی باعنا لکم و امیر المومنین علی کرم الله وجهه فرموده قطعه
 انا ابن نفسی و کنسیتی اوبی من عجم گفتم ا و من العرب
 ان النفسی من یقول با انا و ا لیس الفی من یقول کان ا ی
 محکیمست که از روسای یونان یکی بر غلامی افتخار کرد و غلام گفت اگر ایستایم
 جا نهائے فخرست که خود را بان راسته این نیست در جامه است و تو و اگر
 مرکوب چاک بران اری ن کمال آن است از آن تو و اگر فضیلت پیداست
 صاحب آن فضیلت ایشانند نه تو و چون میگوید ام از جهات فضیلت آن تو

باشد ۱۲ مولوی محمد عبدالغفور
 یعنی باین خیال باطل که پدر نام چنان
 بعد از مرتبه اول در میان انداخته شده
 تشنیع زشت گفتن تو پنج تنیدم زشت کردن
 ۱۱ از منتخب ۱۵۰ یعنی اگر ناز غایب که
 بر پدر است که در گذشته در گذشته
 راست گفتی لیکن بدست آن که زایدند او را
 شعر از بحر بیست و هفت صدم و دهم و پنجم و نهم
 یک در کن مجنون یک سالم و ابتدا سالم و دهم
 مجنون از تشوید کن مجنون و
 اخلاق جلالی
 خود باینکه از من بعلهاست خود را از من
 بی نفس خودم کنیت من که در آن نیست
 بابا میباشند و نیست خواه در نسب
 از عجم باشم یا از عرب بدستیکه از نیست
 که میگوید آگاه باشید من چنان بودم پدر من
 مرد آنکس که میگوید چنان بودم پدر من
 حاصل آنکه کمال خود نماند که به کمال پیدان
 ناز و جوش لبیبی من مجنون ملوک
 مجنون الاحد صدر و عروق ضریب
 اول مجنون و ابتدا ملوک از تشو
 یک در کن سالم و یک مجنون از تشو
 و صدر و ابتدای بیت تانے
 سالم ۱۲ مولوی محمد باطی و هم
 عه با فتح که مشهور با نظم آن است
 نام یونان بن یافت بن روح
 آباد شده ۱۲ غشاه آن بنی
 ملک یعنی آن خوب ملک است
 یکم و مولوی محمد باطی و هم

نام یونان بن یافت بن روح
 آباد شده ۱۲ غشاه آن بنی
 ملک یعنی آن خوب ملک است
 یکم و مولوی محمد باطی و هم

بازگردانید است و آن سبوق به
مست با نفع عیب کم و زود رفتن است
بگردانیدن صورت بصورت
و همچنین نطق که بجهت بن محافظی
که ای صاحب علم دست مخلص
توقیری و خدای تو کس و می گاه

اگر هر یک حق خود را استردا کند بلکه چون بتو متقل نشد احتیاج با شرواد نیست
پس آنچه شرف باشد مروست که حکیمی در صحبت صاحب ثروتی بود که با سبب نبوی
مباهات نمود و دوران ایشان خواست که آب من بیند از و بعد از آنکه از اطراف احتیاط
کرد و وضعی لائق بان نیافت بر روی آن صاحب ثروت انداخت حاضران بان عجب
دراز کردند حکیم گفت آب نیست که آب من با خسر موضع اندازند و من چنانکه از هر طرف
دیدم هیچ محل خست از روی این شخص که سبب و صفت چهل از طایفه حقیقت نشانیست
مسخ شده نیافتم و این فقیر از بعضی استادان خج و رحم الله شنیده که در نواحی
فارس یکی از اهل دنیا که بتاع غرور و نعمت امله مغرور و مسرور بود و یکی از اهل
رفت در وقتیکه او را و احوال خود استغراقی بود چون نظر او بر آن نیاوار افتاد
خادم را بزرگرفت این خرا از نیجا برون کن چندان مبالغه نمود که نیاوار بپیرفت
بعد از آنکه از آن حال فرود آمد خادم با او صورت تا بر اقرار کرد و گفت من غیر از
صورت حمار از و چیزی مشاهده نکردم و اما مرا در و بجان موجب زوال ملاقات

توقار دینی و در راه تو کمال توئی و با سببانی
تو چالوئی و دند سبب و اسباب تو شیطان
و حکومت تو و عوالتی و حکام تو و دنیا دار که
عادت نشان رشوت ستانی و در گ تو
در زمان جاهلی پس که مانند و عوی محمد
هم کبر و جاهی بے نقطه جمع ناحیه کداه که
کن فارس و لایحه از ایران که چهار
شماره و شیراز صفایان کران بزد و در
که بکون راست نام و لایت معروف
۱۳ غیبت شاه ای پیر چون که عبارت از
غور باشد و در و بنمیکند و علت دولت
نمود بود تا به چهر اند که در بون را هم
گویند ۱۴ از خجبت شاه بهر را افزا رفتن
و تمام توانائی خود کارس کردن و خود
شدن ۱۵ خجبت شاه ثابت ستند و
عالم بر رخ اعمال هر کس مثل خجبت
یکم که مناسب آن باشد
و ادبای کرام را که توبه
من و خدا هستند و
جواب عجب از زبان
انفاز از آن عالم مشاهده
نموده لاجرم بر طبق آن
رفت و نفرت بهر زبان
فقط و کلام
فقط و کلام

همچکس استحقاق تکبر ندارد چه میان تکبر و احتیاج منافات برینست میت
 کبر زشت از گدایان زیست تر روز برفت مسرود و انگه جامه تر
 و اما استهزا شکر مردم فی باشد که جهت استجلاب قلوب اهل ثروت و تقرب
 بایشان طمع مال جاه و اقدام بران نماید چون کسی هنری یا صنعتی باشد بجهت
 یو و عیب داند که بمثل این توسل جوید بلکه بهر نفس خج و رانند و ایشان قوی حاصل کند
 و در حدیث است که روز قیامت استهزا کنند گان را بدر بهشت خوانند چون باینجا رسند
 و بر روی ایشان بنیند و بعد از آنکه باز گردند ایشانرا از روی دیگر بخوانند و دیگر بیا
 که بان برسند و بر روی ایشان بنیند و همچنین بایشان باین طریق سلوک کنند و بصورت
 استهزا ایشانرا عقاب نیند و اما قدر و آن مال و جاه و غیر آن باشد تمام قسام
 حیانت است که از اول رفیع و اول را دوست نزدیج قاتل مستحسن است و حضرت
 است پناه صلی الله علیه و سلم آنرا اخلاق منافق شمرده و فرموده که روز قیامت کند هر کس
 باشد که بواسطه آن جمیع اهل موقف بر غدر او مطلع شوند و این خلق در آراک بنشینند

از آن که مزاج باشد جمود است لیکن وقت بران فاجیت و شکر از کبر
 انسان با مقامین خود در صدد زیاده فی می باشد پس از صدد و گلیه
 و زشتی زشتی با غن و خشت و غصب نبود و اصولی محمد عبد الصمد
 و سبب آن بیای کی حاصل عاشق شد و راضی شدن بذات
 و اوست نامردم مالدار و ارباب هم راور خنده و قیاح آورده سر بای خود
 حاصل سازد و از ناصری سله لبوس خود کشیدن و از ۱۲۳ جستن و ۱۲۳ صلاحتین
 تفرقه کردن باشند در اغفال خود و بکار اهل کار و
 بدین نفس جوگر شده احتیاج به تکلیف و تقاضای قاضی خود
 سازد و اصولی و موم طعنه بای طبع از طرح
 نزدیکی جستن بجهت عیاد و بفتح بای طبع از طرح
 عده دوم در حدیث شریف آمده که گفتگان
 قضا بکرده خواهند شد بدو گونه عذاب الیکه
 ضایع و اهل بیهم بنیک شاکسته کرده خواهد شد
 از او شان بر روز قیامت شتم اینک اطفاس خواهند
 فرموده از او شان حضرت سرور کائنات علیه افضل الصلوات
 و غفر له عذاب خواهند کرد و بر او شان ملائکه شتم بکنند
 اینک فرموده خواهند داشت و او شان را اهل سخوات شتم
 بر روز قیامت العباد و الله ۱۲۳ از بنیفات شتم بکنند
 و محبت عرض بکنند و نوسه را از بنیفات شتم بکنند
 و نه نوقی انسا و کات رخصت از کلام
 ان داده ۱۲۳ و هم در کلام
 واجب الاکرام حضرت علی و سبط
 و دوستان الله و دوست نیکو دارد
 از این سر الله دوست نیکو دارد
 فغان کنندگان را از این سر الله
 جمع کرد و آن گروهی است
 از او لا و با فتنه بن فتنه علیه السلام
 که در شرق زمین میباشند و مولوی
 محمد عبد الغفور در حدیث شریف
 لایع اهل کلام

کتاب جامع حبيب
 بنی دوست خطای جمع خطای بنی
 کینه و نابار در حق کلک نشیب
 راستوده باشد مگر آنکه درستی
 زین بیان خبر و تشبیهی سرزنش
 خصوصاً حال حال سلاطین
 خلاص آدم را هیچ دلیل از تاجوت
 رخنه نموده است که از خلق بداند
 که گفتم است که از خلق بداند
 که کام با چنانی مغولت باید بر آید
 جرم و خیانت هر چه بدگاه مجاز قطع
 مجرم گران این دقیقه بداند که در بستم
 مارچه و نیست بختی گنا کار به عوار و زکاب
 جاسم که بعد و دامن نموده اند از دقت
 هم ای نایان عیب کردن بگفتن کینه
 وقت با کسر آرد و غلطه ای گفتار
 در باره من باور ندارد و است ای دور
 که گفتن و عیب کردن بیادنی
 در این امر منور و اندک از من غرضی
 یافته باشد قطع بالفح عیب کردن
 و طعن زدن یکی حیثیت است
 با کسر و لیری کردن ۱۳ حیثیت است
 در مذمت و قدح ۱۳ حیثیت است
 رسن فریاد از گون بنی بگشاده
 بود یعنی طریق فنی و خلاف اختیار نموده
 رتبه با کسر طقد رسن رتبه بخت
 کردن رتبه با صافیت قیاسی
 و غلای ۱۳ غلطه با صافیت و اول
 اسرود بعضی از بود و عافیت و اول
 او الا و است اسرود اسرود اسرود
 بودی که بعد از اسرود اسرود
 زرا که کار است که وقت قدرت
 بدضم از اسرود اسرود اسرود
 وقت یا غن بر دشمن وقت یا غن
 و اسرود اسرود اسرود اسرود
 نسر بر اسرود اسرود اسرود
 لام اسرود اسرود اسرود
 عفو اسرود اسرود اسرود

تاثر غضبش بر افروز و نخیل را اگر مالی ضائع شود بر اجبا و خطاک بهیچ وجه
 در آن خلعت استهانت چشم گیر و دونه این سیرتهای نامحور و خصلت
 و حدوث مذمت نباشد چون صاحب الت بمیران عقل ملکات یا بنجی وارد
 و حال که پیش آید از اغراض اکرام و عفو و انتقام طریق اعتدال سپردن
 که سببه متعرض ضلالت شد زبان عیب و بکشد و یکی از خواص گفت
 شاید که اگر ملک او را عقوبت فرماید ازین فعل باز آید موجب عیب و دیگران
 شود اسکن فرمود که این معنی خلاف ای صحیح و عقل صریحست چه اکنون که از ما
 با و ناملای نرسید هر کس در نجال مطلع شود با او با نکار بر آید چون او را عقوبت
 کنیم هر آنکه در مذمت قبح افزاید او را نزد عاقلان عذری باشد و اقدام بان
 و وقتی یکی از باخیان که رتبه اطاعت او را از رتبه رقیب انحلال داده بود و بقیه
 اسر بلا شد اسکن در رقم عفو بر صفت عفو او کشیده او را اسرود یکی از خواص
 از فرط غیظ گفت اگر من تو بودی او را بکشتی اسکن گفت چون من تو نباشم تو را بکشم

و غلای ۱۳ غلطه با صافیت و اول
 اسرود بعضی از بود و عافیت و اول
 او الا و است اسرود اسرود اسرود
 بودی که بعد از اسرود اسرود
 زرا که کار است که وقت قدرت
 بدضم از اسرود اسرود اسرود
 وقت یا غن بر دشمن وقت یا غن
 و اسرود اسرود اسرود اسرود
 نسر بر اسرود اسرود اسرود
 لام اسرود اسرود اسرود
 عفو اسرود اسرود اسرود

۱۶۸
 استقام و این نوع
 است در آن حرکت
 است که می شود
 او را خوار و بی مقدار
 پسندارند و در بدن
 حقوق او طمع نگارند
 است که نباشد
 با لغو قرار و قیام

علاج بدوی آن سکون نفس است از حرکت با انتقام در وقتیکه حرکت اولی باشد
 و آن ضد غضب است چه آن افراط است در حرکت و هر آنکه اعراض و لازم برین مرض
 باشد مثل هوای نفس سوز عیش و طمع فاسد و در حقوق او وقت ثبات در کار با
 و کسل و حب راحت که نشاء حرمان از همه سعادات باشد و کمین ظلم از ظلم بر خود
 بفضاحت و نفس اهل استماع مقابح از شتم و قذف و ننگ داشتن از آنچه عار و
 شمار آن ظاهر باشد و تعطیل مهلت علاج این مرض چون بیمار مرض بر سر رخ می باشد
 و آن تنبیه نفس بر شناعة این حال اند بود و تحریک غضب بابت لائقه
 چون غضب افراد انسانی مرکوز است چون ناقص باشد تحریک از چون آتش
 از ننگ سر برزند و تب بدیر لائق فروخته گردد و درین بامحاصرت یکسره از غل
 او این باشد ملائمت تعرض بکسانیکه در شتم و استخفاف او مبالغه کنند و نافع و
 باین سیاق نزدیکیست آنچه منقولست که متصورین نوح را که الی مالک لسان بود
 و جمع مفاسل روی و که عظم اطباء می زبان بان با عتراف بعجز از علاج آن کشود و

است کارهایش را قیام
 و قسار نباشد کسل
 بغضبین کابل و دستنی
 غیث اللغات
 عه اسباب بلادن
 ظلمان بر ظلم او شتم
 با لغو و شتم او قذف
 بالغ ننگ انداختن و قی
 کردن و دشنام دادن
 اخلاق جلالت
 بزم و بیداری نسبت
 در خجاستاد ازین باشد
 شتاب با لغو عیب و کار
 شتم از غیث اللغات
 شتم اللغات
 و تنجب اللغات
 تعطیل بکار کردن و تنجب
 فرج با تیار داشته
 شده و نیمی همه کارهای
 بیان اغراض و دلالت
 مصلحت و مصلحت

اعاد بابت دفع عیش
 تنبیه کردن بکسانیکه
 منفرشت به کار ایشان
 تصور نباشد فاسد
 ملائمت است و عه
 تعرض بکسانیکه از شتم
 با کسر و ننگ
 و جمع مفاسل
 و در وقتیکه حرکت اولی باشد

نیز بایست از ایام جمعه در خانه نشست
 را می جمعه در خانه نشست
 مصروف اخصاف و در میان
 یکباره جوید و واقع شده در حجاب
 انحرافات آورده که نام نوشت
 که بکار در ریاضت که از نیت
 واقعت و فارسیان آنرا قزم
 نیز گویند و در بار هم نوشتند

و بر قصور از تدبیر آن عارضه قرار نمودند رای ارکان دولت به آن رفت
 که با محمد کریمی از می که رازدان قوه این علاج و اصلاح مزاج به مشورت نمایند که
 با حضار او فرستادند چون بکار قلم رسید از رکو سبب می خاشی نمود تا او را در وقت
 بسته در کشتی انداختند چون از دریا عبور کرده پادشاه سید انواع تدبیرات لائقه
 و تصرفات خائنه لعل آورد و هیچکدام از سهام تدبیر بهر وقت متصور نیامد
 از قضا سرنگین صفر افشرد و روغن با دایم خشک می نمود
 بعد از آن پادشاه گفت هر چند معالجات جسمانی نمودم نفیجی آن مرتب است اکنون
 تدبیری نفسانی نماند اگر از مزاولت آن نجاحی حاصل شود و فها و لایاس کلی خواهند
 پس پادشاه را تنها بجام برود و مقرر نمود که دیگر می نیاید بعد از آنکه حرارت حمام
 در بدن پادشاه مشتعل شد با کار و کشیده در برابر او آمد بانواع فحش زن و کشتا گفت
 تو فرمودی که مرا دست پایی بسته در روی آب باندازند و با پانت چندین فرسخ
 بیاورند من نیز حالی بهین کار و از توانستام خواهم نمود و پادشاه را ناگزیر غضب

رشدی می رسد و در وقت
 طائفه نعیم اول و دوم
 در مورد نیز همین گفته و هم نوشتند
 قلم با خودت از قلم بهیچ اطلاع
 و بدون خبری بگو یا خبیث
 سبب خاشی بکیوشن ۱۲
 گشتن ۱۳ برگزیده ۱۴
 ای هیچ تدبیر از آن رخ نگریده و از
 علاج مطلقا سودی نبخشد
 ای اگر از مزاولت همان تدبیر نفسانی
 دستگیری دست دهد نجاحی
 در دستگیری و فیروزی بهیچانی
 طرف مستقر خواهد بود
 عطفه ۱۵ سواری محمد بهیچ باشد خواه
 تاس ۱۶ انت بکسر اول یعنی بیک
 داشتن که را از قلم و سبب
 و غلبه محمد مقدار سه میل
 و میل چهار هزار قدم
 از قلم و طائفه و در سال
 ۱۷ بایست و در میان نوشته
 ۱۸ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۱۹ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۰ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۱ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۲ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۳ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۴ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۵ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۶ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۷ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۸ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۹ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۳۰ بایست چهار هزار و در هر روز

لا مع املو ۱۲
 فیات اللغات ۱۳
 بشت و چهار انگشت ۱۴
 ۱۵ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۱۶ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۱۷ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۱۸ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۱۹ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۰ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۱ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۲ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۳ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۴ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۵ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۶ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۷ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۸ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۲۹ بایست چهار هزار و در هر روز
 ۳۰ بایست چهار هزار و در هر روز

که از قبل در آن تدبیرات
 همان دم خود را بیرون برده و گذاشت
 که کار حسب مراد ساخته شد
 که اینش دشوار بود و بر جست
 که دید و بجزم انتقام از جای خود
 شینک نام لایم آتش قهر از دهن
 سلطانی پادشاه طراز

اشتغال یافت بی اختیار از جای بر جست محمد کریم و در حال بیرون بود و مکتوب
 یکی از خواص سلطان و دو پایشان گفت پادشاه را بیرون آرید و بدستوی که
 اینجا نوشته ام عمل کنید و در حال بر مرکب تیر و سوار شد از حراسان بیرون آمد
 پس پا و ساه را بهمان طریقی تدبیر کردند و صحت کلی یافت چه او نمی که سبب مرض
 بود بواسطه حرارت غرضی مد و حرارت حمام تحلیل یافت و بعد از آن هر چند پادشاه
 و او را طلبید ملاقات نمود و استغفار کرد که هر چند صوت شتمی که واقع شد بنابر
 مصلحت علاج بود اما شاید که چون پادشاه ندکر آن باید بر خاطرش آن بیار سلاطین
 هیچ حال این نتوان بود غرض ازین حکایت آنکه تهنیت غرضه غصب اگر چه بواسطه
 برودت مزاج در رعایت ضعف باشد ممکنست بعضی حکما در جنگاها و جاها مخوف
 رفتی و بوقت اضطراب یا در کشتی نشستی یا ملکه اتمام مایل و خطار او را حاصل آید
 علاج خوف آن عبارت از یقینی نفسانیت که نزد تو فکری که نفسی دفع
 آن قابل نباشد حادث شود و تو قن نسبت بامری مستقبل قریب اند بود و آن امر با ضرورت

داشت یکی را از خواص سلطان
 سجده راهی شد ۱۲
 که دور آن صورت
 موجبات وحشت آواز من
 بنمایید و ممکن نیست
 که از ملاقات اعراض
 نماید ۱۱
 در مسینه با کشت فشرده
 ماند بهمن که شش دره
 غنچه بوی رسد اشتغال
 اخلاق جلای
 پادشاهان
 در باب انتقام نهایت غنچه
 پس فرزندانشان
 واقعا تر از ایشان
 واجب است
 و واجب است
 است خدا در خوفات و
 ملکات انداختن براس
 این بود که نفس قادر گردد
 با خفایا و هوا و خطرات
 بخت و نصیبت

کردن کار
 که شکست خورد
 بیچاره
 بخت و نصیبت
 در میان من

۱۶۶
 سه که در اولاد حضرت
 انقوی رفی الله فرزند
 خیر پندارنده ۱۳۳۵
 دو خندان کردن خانه
 شریف و طریقه اش اینست
 که در خانه اول مثلاً یک
 نفر در خانه دوم و در
 خانه شصت و چهارم در
 خانه شصت و چهارم
 صف سابق نه اعداد
 بر این خانه شصت و چهارم
 تا به نود و یکمین میرسد و اگر ضعف
 این تصحیف کننده از حد شمار
 بیرون رود زیر آن حکایه
 قرار و بت اعداد تا به نود و یک
 که ده اند و ما فون آن نامی ندارد
 ۱۳ غ ۱۳۵۰ اینجمله بیست و پور
 اینست که زمین که وی شکست
 بصورت گوی و بیخ چوبی دیگر
 این شالی آید و در
 اخلاق جلالتی

اعتبار کنند و درین بت چهار صدل بهر یک مثل این دریا شود و از اینجا معلوم
 شود که اگر چهار صدل گشت و توالت ناسل بر و از بعد می غایت گشت حاصل شود
 و چون ضعف این بت شود تضاعیف و اشخاص بت طریق تضاعیف بیوت
 شطرنج از حد عدد و احصا بیرون و و وسیط با مون عرصه ربع سکون حکامی
 بمقیاس سنیانی و عیار مقدمات عیانی مساحت نمودند چون افراد نسانی
 قسمت و هر یک را آنقدر زمین رسد که با پی این و راست بایستد تا اگر خواهند که
 همه ستمها برداشته و بهم چسبیده بایستند و روی زمین نمانند چه جامی نشستن و
 حرکات ضروری هیچ موضع جهت دفع فضلات عمارات زراعت نماند و چون
 اینحال مدت مشقت صدل بلکه کمتر از آن باشد اضعاف آن چگونه بود پس تنها
 دوام حیات و کرامت ممت از جمله خیالات را با محالات فضلات اصحاب
 جمالات تواند بود و عاقلان بدید که آتش طرا از رنگ ننگ خنجر و ایت صاف
 دارد و قیمن تصون نماید که آنچه در نظام عالم مشاهده میشود و برجه چگون طریق کمالست

عرض تا کمالیم سبب را در شصت
 در جبهه یافته اند و عدم قابلیت
 تادیب می در صفت کورده ناباب
 غلبه بر نیست و اینها فایده
 همه چنانچه مولف کتاب آه
 در سال ۱۲۸۰ چایان نموده
 که اگر طریقی آید در حسن تدبیر
 مرقع در اینجا و عالم تصدیق
 حال ازین دو بیرون نبودی
 که حق سالی طایبان علم بودی
 خلق نکرد و خیال جلالتی
 در جبهه یافته اند و عدم قابلیت
 تادیب می در صفت کورده ناباب
 غلبه بر نیست و اینها فایده
 همه چنانچه مولف کتاب آه
 در سال ۱۲۸۰ چایان نموده
 که اگر طریقی آید در حسن تدبیر
 مرقع در اینجا و عالم تصدیق
 حال ازین دو بیرون نبودی
 که حق سالی طایبان علم بودی
 خلق نکرد و خیال جلالتی

۱۵۱ هجری قمری
 منجمیات کلاسیک
 از زمان مکیه
 از روستا و از مکر
 مایه طول المل طوی
 از کلاک سالی حرات
 غم زینیه در طوی
 اصلیه نقصان
 منجمیات کلاسیک
 از زمان مکیه
 از روستا و از مکر
 مایه طول المل طوی
 از کلاک سالی حرات
 غم زینیه در طوی
 اصلیه نقصان
 منجمیات کلاسیک

توهم زیادتى در آن توهمى فاسدا که سیکه تمنای و ام حیات جسمانی نمند و لیکن
 از طول المل رزومى عمر در از زیادت از حد اعتدال نماید که بنیدیش که همان عرض
 از امتداد عمر لذات مترتب بر آن اند بود و معلومت که در پیری تمام قوی رو
 با خطاط نهند حواس ظاهره و باطنه کلال باید و لذت صحت که اصل
 جمیع لذت منقود گردد و مقتضای دین نهمه شکسته فی الخلق
 تمام احوال او متراجج شده قوت به ضعف و صحت بعلت غرت مبتذل
 شود چنانچه اهل اولاد از طول شوند و علا و هر دم بفراق مهدی هر خط نفوت
 محرمی هر ساعت بمصیبت و هر لمح بر زین مبتلا شود پس بحقیقت که هر طالب عمر در از
 زیادت از حد اعتدال کرده باشد طالب این بقات که تابع آنست بوده باشد
 و چون معلوم شد که موت ضرورست و حقیقت آن خلاص نفس مجرب شریف از
 تحمل بار بدن خالی کثیفست و نجات طائر ملکوتی از قفس قلاب سوتی و محقق
 شد که قرارگاه نفس انسانی عالمی گیرست پس عاقلان باید که بسبب این سمدی لذت

و بیست که خدا آنست ضعیف
 اعضای رئیس طلب میکند
 از حقیقت در قای مدبره حیات
 که عبارتست از جاذبه و دفعه
 و غاویه و قوتها می گوید که بلود حیات
 است فتور و تصور عظیمه میاید
 و اخلاف همین قوی از جاده
 اعتدال رفتن الم بود که
 غالب عمر از باشد
 اعلام دانی و امر از ملازی پیدا
 «کمال بالغ ماندگی اعضا»
 «شهر که عمر از در سیم را کون»
 او را در آفرینش بیغ قوت او را
 به ضعف بدل کنیم و حسن او را
 بهیم است «صفت شریف»
 بیغ اول و کسر زاس معجزه و شرف
 یا بیغانی سبب منجیست
 منجمیات کلاسیک

ملکوت عالم
 طائر که در اصطلاح
 صوفیان عالم اولون
 «سوت عالم»
 اجسام که درین دوا
 این جهان باشد
 «کذا فی حیات الطائر»
 لایع اهل

۱۶
 لای غایتی
 که با تقاضای اراده باشد
 ای خدای که با تقاضای طبع باشد
 لای غایتی که با تقاضای طبع باشد
 دارد که همیشه دل را گرم و طبع را
 شکل از خود بخواند و در دین
 از دین عشق سوزنده در دین
 لای غایتی که با تقاضای طبع باشد
 لای غایتی که با تقاضای طبع باشد
 زمین ۱۱ لای غایتی که با تقاضای طبع باشد

بر مجالی ذرات اعیان کائنات ظاهر و جاری جهان پرست که در افلاک
 بصوت میل ارادی که مبد حرکت و رست ظاهر گشته و در عناصر صفت
 میل طبعی برآمده و در نباتات مبد نشو و نما شده و در حیوانات بصوت قوت
 شوقی برزده و در نفوس کامله انسانی بصفت عشق و حانی تجلی کرده و اگر
 کس دیده اعتبار بکشد و گرد سر پای جهان آید و از ملا اعلی که از لوت طایع با
 بعالم افلاک آید و از انجا بر کز خاک تنزل کنی صبح ذره از پر تو نور عشق خالی نیابد شعر
 درازل از خم عشقش قدمی در داند | زان فلک جنح زمان گشت زمین افتاد
 قدوت شکست فی الاشیا جمعها | مانی الوجود سوی من شفت اشحن
 و اکابر حکما سر بیان عشق در موجودات اثبات نموده اند و لیکن جو تفریق میان
 عشق انسانی و حیوانی شکست هر یک مکتب قهر و قوای می و داعی طبیعت نیست چه
 هر دو سنای چنانند جام و سندان باخشن | و چالاکان طلیت که راه عشق را با قدم
 نامرادی توانند سپرو بپوش ارادی از رخیات جسمانی و لذات شهوانی توانند مرد

در زبان اول که بشیر از دانه
 یوازنی را شنید که در حق خود را
 نصیحت میکرد که ای دین حسن
 خود را با کس اظهار کن که پس
 خود را بی اعتبار بگردن شیخ گفت
 ای زن حسن بیان در اضمی نیست
 که تنها و منفرد باشد و همه آن
 بخوابد که با عشق قرین و متحد
 باشد حسن در عشق را در ازل
 مهدی بستاند که از هم جدا نباشد
 افلاک جلالی
 رایت کرده است بکس
 گو در اشیا بجا نیست و نه
 اگر یکبارگی کرده باشد
 او را هم یکبارگی با نفع و نشت
 بایست که در دین و دین
 اند و لیکن کردن در دین
 مستطین غلظت مستطین غلظت
 مستطین غلظت مستطین غلظت
 در باره است مستطین غلظت
 قدرت تو را نفع و نشت
 غالب شدن و دین
 خواستند که با نفع و نشت
 مع اعدام و نشت
 در مقام خوف و نشت
 در مقام خوف و نشت

برای جذب ملائکه و این را عشق حیوانی است و ملائکه خواسته اند که در شیطانی است ۱۳

در مقام خوف و نشت
 در مقام خوف و نشت
 در مقام خوف و نشت
 در مقام خوف و نشت

کلام عقل با الفاظ غیر اسلیمی
استادان با اصطلاحات علمی
کتابهای کردن و دیگر
غایت الفاظ است که افکار
و در محاورات بکار می آید
و در آن کار از لغت و غیر
و طلبیدن چیزی کردن
ساده طلب بر آمدن

بیشتر است از حیوانات چون سخن عشق از آن قبلیست که به نظر او ادای آن
توان و بدین مقدار اقتصار نموده بصل سخن بر جوع افتاد و الله لی العصمه و الله و
اما علاج حزن آن نیست نفسانی که از فقد محبوبی قوت مطلوبی حاصل نشود و
آن حصص طمع است حصول شهوات جسمانی و مستلزمات بنی توقع بقای خوف
و نیوی علاج آن نالست آن که اشخاص عالم کون فساد قابل ثبات و بقا نیستند
چنانچه در علاج خوف مرگ اشارتی بآن قوت آنچه ثابت باقی تواند بود عقلی و
سعادوت نفسانی است که از حیطه زمان حوزة مکان تصرف اضداد و طرق فساد
متعالیست تا چون یقین کامل با معنی حاصل شود طمع فاسد خیال محال را بخود راه
و در آن در اسباب نیوی که نظر زائل بل خیال باطلست بنده بلکه همه بهت کمال عقلی و
ملکات فاضله که باقیات صالحات سبب اتصال بچار قدس حضرت و الجلاله
مقصود و آرد و از منشر حرص که محل احران فی الزمره آلام تر است خلاص بقدر مقام رضا
که موطن بهجت حقیقی سرور و ایست پیوند و چنانچه مضمون که می آید لایزال اولیاء الله

تلاش داشت از گناه و در آن
دورانی ۱۲ سکه نقد با لغت کلام
قوت با الضم نیست شدن نال
چیزی ۱۳ سکه زخارف لغت
و کسر اسامی آرایشهای دنیا
نزدند و در این جمع کرد و بیخیزد
ظاهر آراسته و باطن خراب
از صراحت و خجسته سکه
بالکسر یعنی دیوار گرد و پرز
اخلاق جلالت
جامه احاطه کرده
منطق حوزة بافتح و رای سکه
بمعنی با حیران مملکت از کشف
و صراحت و خجسته و کثر افیات
سکه تصرف و وسعت و ماکه
کردن ۱۲ سکه نظری بر وزن
تصرف بخیر راه یافتن ۱۲
و متعالی بنی بر برگشت
در حدیث آمده که اصل هیچ
نگاه حبیب نیست و از حضرت
فغان رضا است که یک
ترک دنیا نمود و خلاص
تعالی بر دست خورش
کلمات و از انجیل
نیانخت هرگز و خجسته
در دل خواهر یافت
کنده اشک الغیبات
صاحب بزرگی
لا خوف

۱- صاحب کفر نعمت باشد
 ۲- زیرا که اقل آن شکر که بهر
 ۳- صاحب است و عاریت است
 ۴- مولی محمد عبد الغفور و حم
 ۵- از یک یک است و کار کرد آن
 ۶- به نیت از یک یک گرفتار
 ۷- منتخب فیض التفات است
 ۸- نیست مثال اول و دگر آنست

طمع اختصاص ان کند خواهد که از دست هر چون از و باز گیرند حسرت و حزن
 بخود راه و بد چه تمام اسباب نیا و الی لای است که بتناوب و اول بهر یک از
 طبقات عباد میرساند و بهر وقت که ارادت بی علت متعلق شود و باز می گیرد

چنانچه امام شافعی رضی الله عنه فرمود است	وَمَا الْمَالُ وَالْأَهْلُونَ إِلَّا وَدَارِعُ
وَلَا بُدَّ لَكُمْ أَنْ تَرَوْا الْوَدَاعُ	وَمَا قُلْ بَايِدَ كَدُّ وَدِدْعَتِ شَدِيدُ

و حزن تا بهر بخود راه ند و بهر رگی گفته که اگر دنیا را همین عیب پیش نبوی که
 عاریت است بایستی که صاحب بهر آن التفات ننموی از سقراط پرسیدند که
 سبب نشاط و قلت حزن تو چیست گفت آنکه من آن چیزی تنم که چون این
 فوت شوند و همین شوم اما علاج حسد و آن ترقب زوال نعمت
 غیرست خواه که تمنای حصول آن بخود کنی یا نه و این معنی اگر باعث بران
 حرص و وصول آن نعمت باد باشد بشارت قوت شومی اند و اگر باعث
 بران مجرد وصول مکر و پی مجبوس باشد از زایل قوت خصمی بود بی اخلت

۱- از آنکه در این حدیث است و در آن زمان
 ۲- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۳- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۴- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۵- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۶- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۷- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۸- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۹- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۱۰- که از آن زمان است و در آن زمان

۱- در این حدیث است و در آن زمان
 ۲- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۳- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۴- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۵- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۶- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۷- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۸- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۹- که از آن زمان است و در آن زمان
 ۱۰- که از آن زمان است و در آن زمان

مراض قلا و آید مثلاً در علاج کذب ملاحظه کند که غرض از نطق علام حیرت
 با چه در ضمیر است که منافی این غرض است پس صرف نطق در آن وضع
 غیر موضعه باشد که ظلم عبارت از آنست باعث بران صحت یا جایی باشد
 زوالت خرص معلوم است برین قیاس سائر زوالت

لا مع دوم در تدبیر منزل و در وی شش لمعه است

لمعه اول در سبب احتیاج بمنزل چون انسان بقای شخصی^{۱۱} محتاج است
و غذای انسانی بی تدبیر^{۱۲} صنایعی چون کشتن درودن خرد کردن پاک کردن و
شستن و بختن میانه میشود و تمهید این اسباب جز بمعاونت مشارکت^{۱۳} مخلوقات
تخللات غذایی دیگر حیوانات که طبیعی^{۱۴} است و صناعت^{۱۵} دران محل نیست چون
تمهید مقدار غذا که ضرورت هر روز باشد و زبردست^{۱۶} است پس احتیاج^{۱۷} باوقاف^{۱۸}
اسباب^{۱۹} پیش و حفظ آن از دیگران^{۲۰} بهای نوع حاصل باشد و محافظت بی مکانی که
غذا و قوت^{۲۱} دران حفظ توان کرد و دست^{۲۲} اغلب^{۲۳} ملان^{۲۴} ان^{۲۵} کوه^{۲۶} باشد و غیر^{۲۷}

بسم الله الرحمن الرحيم
 به ضاعت ای بی بی و منور
 به خفته بدون ساختن و خفتن
 و افعال اختیار و وجود گیر و
 نمید گسترانیدن مجبور
 نیکو کردن کار معاونت نفع
 و ادبای کارون شاکت بهم
 انباری کردن ۱۲ غم هم
 ای ساخته و بر اختر مخلوق شده
 و جادو حرکت ارجی
 و حاجت تهیه اسباب آن نمیشد
 ۱۲ است بلکه ماده آنزور بعض
 ایام سال حاصل کنند برادر بقدر
 حاجت برود جمعی خاص تربیت دهند
 و صورت جدید از زیر کشیدن بود
 آید و صلاحیت غذایت و ان
 پیدا شود ۱۲ مولوی محمد
 عبدالغفور رحمه الله تعالی
 شاه از خاں بکر اول
 مدبر

لا مع اهل البيت
بسر نفهم بموضع
غياث اللغات
کنند که اسف
و اینچون نه لاف
نشانند لاف کردن
نمودن و دیگران
افعال بخند و غیره
وزای

که از تقالیب

روزگار و تقاضا

بدن و نفس

بسیار است

و خاصیت

اخلال نپذیرد

۱۵۵۱

در حال مال

و متانت ترکیب اندکی از و با بسیاری اجناس مقاومت کند بدین سبب احتیاج
 بنقل اقوات از مساکین با کن بعید نباشد اگر و بسیار بنوعی مشقت نقل ضرورتی
 پیدا و بعید تحمل بالستی نمود و نظر در حال این اعتبار و خل باشد با اعتبار خطایا
 باعتبار خرج اما دخل بر و قسم کی آنکه با سالی شود که بتدبیر منصف باشد و این حالت
 دوم آنکه اختیار را در آن و عمل نباشد چون عاریت عطا یا اصول مکاسب چیز
 چنانچه بعضی ائمّه دین گفته اند زراعت تجارت صناعت اما شافعی و بعضی ائمّه
 بر آنست که تجارت بهترین هر سه است و آرد وی از اصحاب شافعی گفته اند زراعت
 بهتر است بعضی علمای آخر گفته اند چون درین مانه اموال بیشتر است و درین
 بر مردم غالب است از احتیاط و دور باشد زراعت احوط باشد چون زراعت با مال فنی
 اموال حلال شایع بوده و امانت دیانت بیشتر از نجهت حکم بر جان تجارت و
 و حکما گفته اند که بر تجارت اعتماد نباید کرد چه شرط آن با نیست آن مضر و
 و در کسب سه چیز احتراز باید کرد یکی جور چنانچه به ثقل یا بقا و ثمن و یکی چیز
 گروانیدن ۱۲

نظر بسبب اعتبار
 باشد که مذکور است
 در آمدن
 چیز ناقصه خرج
 که رعایت
 که کسب از آن
 ساقط است
 و اریث جمع باشد
 زراعت و باقیه
 عطا یا جمع عطا
 بیشتر است
 و دیگر نه تر
 و صناعت
 البته اضداد
 شاید که اکثر
 اشیاء آفت ببلان
 دست نیابد

از این جهت
 در کسب
 احتراز
 باید کرد
 یکی
 جور
 چنانچه
 به ثقل
 یا بقا
 و ثمن
 و یکی
 چیز
 گروانیدن

۱۹۶
ملک زریا که با وجود منافات
نصانی ضرورتی و نفی فیضان محض
نیست ۱۴ موجد شرانده عید به ملک
زیا که در کلام ملک علام است
المال الغبون رتبه الحیوة الدنیا فی
جهانت ۱۲ اسله ای روزی
فرخ را سببه تبر از ضاحت مثبت
که هرگز از دهرها نشود خواه در دهن
۱۳ اسله خصیب بالخرج

جهت انتظام امور معاش باید که جمعی بآن مشغول باشند بخلاف و صفت اول که
تزو عقل قبیح است و هر یک بصناعت میسوست باید که در آن صناعت تقدم کمال طلبند
بدنات همت نضی نشود بدانند که هیچ زینت دنیا نیکوتر از روز و کفران نیست بهترین
آن صناعتیست که بعد از شهادت عدالت بعفت مروت و یک باشد هر مال که نصیب
مکابر و عمار و دنات میستاید اگر چه بسیار نماید قصور بی برکت باشد شرعاً و عقلاً
و جناب از آن واجب باشد و هر چه کسب جمیل حاصل شود اگر چه قلیل باشد مهمون است
بود رعایت اعتدال و بذل و خرج آن بی اسراف و تقصیر و ریاضیات باید نمود
و باید که خرج کمتر از دخل باشد و ملاحظه اوقات ضرورتی ننماید و محظوظیات امرض
باید کرد و اولی آنکه بعضی اموال نقد و اثمان باشد بعضی جناس و استعده و بعضی اموال
وضیاع و دانی تا اگر در یکی خلایق واقع شود از دیگری جبران حاصل شود و صرافت مال
یکی آنکه حکم الهی وضع شرعیست باید اوجون کوة و صدقاً و مزدوم آنکه بطریق سخاوت
و تیار و کرام دهند چون بپای و تبرات سودم آنچه از رومی دولت بجیت طلب نفع و نفع

خواه در غربت ۱۳
 به تنم گزین خیر را از کس و قدر
 کردن کسی مکابر و بزرگس خود
 بختی نابت کردن و غلبه و در جنگ
 کردن با کسی ۱۴ غ ۵۵ اسراف
 با کس زیاد و از حاجت خج کردن
 تقصیر کسی کردن در نفقه عیال
 مباحات تفاخر نمودن ۱۵
 ۱۶ جمع کسب بختی خارجی
 آب و زمین که در آن غلظت و بخار
 جمع ماسیه یعنی ستور بسیار راه دور
 و اطلاق این لفظ بر مطلق چهارپایان
 بارکش نمایند ۱۷ عیاشی و لطف جم
 معجمه و سکون باس بود و شکر
 بسین و نیکو کردن حال کسی ۱۸
 از غش و چاهم حصار مال که بود
 ۱۹ خداوند و اقل

۱۹۸
 دروغ و متخلف اللفظ است
 ای بهترین آن مال که کمالی
 و وضع شریعت بیست و سه
 دروغ و متخلف اللفظ است
 ای بهترین آن مال که کمالی
 و وضع شریعت بیست و سه
 دروغ و متخلف اللفظ است
 ای بهترین آن مال که کمالی
 و وضع شریعت بیست و سه

باید و اول چون تحت که جهت انجام مباحات قضای مطالب پیش سلاطین
 و اتفاق در وجه ماکل و مشارب ملائیس اهل منزل و موم چون بل مال بطل و سها
 از جهت صیانت مال عرض و در نوع اول چهار چیز رعایت باید کرد یکی آنکه آنچه در
 بفرط رغبت طیب طره و اصلایم بران در ظاهر و باطن متلف باشد جهت
 سخافت بود که الله تعالی از خزانه کرم خود سیکی از زندگان رزانی فرماید و اگر
 که محقری از آن راه او صرف نماید و او را آن بر خاطر گران آید بکیر آنکه خالصا وجه
 صرف کند و اصلایم غرض بگیرد شوب نگر داند تا موجب بطلان اجابا آن نشود
 سوم آنکه معظم آن میرویشان نهفته حال هر که حق تعالی در شان ایشان بپوشد
 الجائل انصار من التتقف چهارم آنکه تا تواند پنهان صدقه که چو افشای نهفته رحمت
 و وضع منت است شاید که سبب انکار خاطر حق گردد و در حدیث نبویست که
 صدقه نهفته غضب حق تعالی را بازمی نشاند و حدیث دیگر آنکه بهترین صدقات آنست
 که بدست راست بدید چنانچه دست چپ را خبر نبود و حضرت رسالت پناه صلی الله

اخلاق جلای
 بزم اندیشه
 می پندارد ایشان را از فسادان
 و خیب ساز طلال ایشان
 ایشان تو آنکه از
 بسبب باز ایستادن از
 سوال و استغفار از خلق
 تفحص بینی در رحمت
 خستنی و خستنی
 فضیلتی است و تفسیر
 آراشدن است و تفسیر

باعث ابطال صدقات
 و در وجه ماکل و مشارب
 و در وجه ماکل و مشارب
 و در وجه ماکل و مشارب
 و در وجه ماکل و مشارب

لایم شش در یو رو پشند آید
 ای داد خ کرده شده زیاده
 منقولست از وصیت بنی
 داغ کردن و تحت کردن
 مجازست اسطه نفت
 با نفیج و مای منقوح تنگ
 و مار داشتن و تحت لطف
 ای اشکاس با گزونه شدن

و جمال شعلی با حمایت کمال تو اندو فاما درین سه صفت خطی نیست اینجاست
 احتیاط دران باید بود چه سبب عجب است چون بان متبصان عقل
 بدان اسطه از انقیاد شوهر نفت نمایند بلکه وقت باشد که شوهر اینسر که خاموش
 و موجب شکاست امر و انکاس حال و انتقال کمال که دور و حال نیز همین است
 و جمال فساد می گیر مخصوصت چون جمیل را خوب بسیار با عقل که انفع و قبا
 در زمان کمتر و ازین و موی فساد و شمار شود و شوهر در سیارن چیز عا باید کرد
 و از سه چیز خیر از باید بود و آن سه چیز که مایت باید کرد اول هیت که درین است
 نماید از اطاعت او و امر و نواهی او و تعاون نماید این اعظم انواع سیاست و انتظام ایسی
 با ظاهر فضائل و اخلاقی و ایل تو اندو دوم کرامت که دران اگر می رود و چه که موجب
 محبت الفت و شو و تا از خوف و ایل آن حال اقدام برخلاف را شو هر نماید با آنکه او را
 در شر و حجاب غیر محارم نگاه دارد و با او بیجا ملت محاور نماید و میسادی را او نشود
 کند بر و هیکل او را در طمع متابعت نیکنند سوم آنکه با خویشان و مسکینان و طایفه اکرام

از شکاس با گزونه شدن
 منسوب به سبب نفیج
 در سمناک که خوف و ترس
 از و بار و در دم از و ترس
 و خیم که شربت یافت خطاست
 زیرا که با با افعال ازین ده
 منقل شده است
 نفیج اول و دوم و او خوار و خیر
 باشد از مال و مال و حیات
 و غیره مناسب حال هر و مال
 با سراف ۱۳ که غلط است
 نگذار که نظر بر دیگران ندارد
 با و دیگران او را بینه و دل ببرد
 همین است که چشم زن از این خطاست
 و نگاه بیگانگان از زنان است
 دارد ۱۳ بدون اضاف

لایم شش در یو رو پشند آید
 ای داد خ کرده شده زیاده
 منقولست از وصیت بنی
 داغ کردن و تحت کردن
 مجازست اسطه نفت
 با نفیج و مای منقوح تنگ
 و مار داشتن و تحت لطف
 ای اشکاس با گزونه شدن
 از شکاس با گزونه شدن
 منسوب به سبب نفیج
 در سمناک که خوف و ترس
 از و بار و در دم از و ترس
 و خیم که شربت یافت خطاست
 زیرا که با با افعال ازین ده
 منقل شده است
 نفیج اول و دوم و او خوار و خیر
 باشد از مال و مال و حیات
 و غیره مناسب حال هر و مال
 با سراف ۱۳ که غلط است
 نگذار که نظر بر دیگران ندارد
 با و دیگران او را بینه و دل ببرد
 همین است که چشم زن از این خطاست
 و نگاه بیگانگان از زنان است
 دارد ۱۳ بدون اضاف

۲۰۴
 سلامه رخست و اجازت
 را گویند عموماً و در رخست
 و اجازت در امر و دخول ملاقات
 و در آمدن پیش کسی باشد
 خصوصاً ۱۲ برهان قاطع
 دستور بر وزن فغلو
 رخست و اجازت باشد ۱۲
 برهان قاطع سلامه
 بر وزن قیل بزرده و پیر
 گویند ۱۲ سلامه
 زن را هم گویند ۱۲ سلامه
 یعنی مرهون است ۱۲

این کنیز را باید فروخت حاجب گفت کنیز کی پادشاه بخشید با چگونه باید فروخت
زن از بیعتی خشم گرفت چون پادشاه گفت بدست بر سر آماج رفت پروردگار گفت
بگوئی زن فلان حاجب آمد و بار من خواهر چون ستوی رفت بعد از تمهید سلام خدمت
عرض کرد که خدیجه بیست است که شوهر من بیست و نه است و این حضرت تست اکنون
خیانتی در خزانه خاصه نموده مرا حق نعمت پادشاه نگذاشت پنهان ارم و کیسه در
بیرون آورد و گفت که شوهرم این از خزانه فرودیده همچنان بهر پادشاه است حاجب
حاجب طلبی کرد و پیش او نهاد و گفت این زن با ما شفق ستوده تو آورده مرا اگر از
کار خبر نبودی مرا تو از تن جدا شد دست باز می توان پنهان ستوان بود سوام آنکه
زن را از ملائمتی و نظر با جانب استماع حکایا مروان صحبت با زنان که این حال مرسوم
باشند منع کند خصوصاً پیر زنان که بفساد و فعال متهم باشند و از حدیث نقل کرده اند
که زنان از خوئین قصه یوسف علیه السلام شنیدند آن منع باید کرد که مبادا
با خرافات ایشان از قانون عفت شود و آنچه زنان در حق شوهران رعایت باید کرد

زن را هم گویند ۱۲ ساله زمین
 یعنی هر چون اسه کرد که ده شده
 ۱۳ دست باز می زور آتانی
 با قوت دست و ملاجیت شوق
 کردن و بازی شوق بهر هم که
 دست نهند بهمان بازند از صفا
 ۱۴ غلامی بازیها جانب
 بفتح اول و کسر نون یعنی بیگانه
 جمع یعنی ۱۲ عیاش ۱۳ بازمان
 غوی نیکی و پیش کرد
 یعنی خودی که یک
 فتنه از زینجه

نه آن باشند که ایضا
بل آن بود که بخوارشان حال
کنند و بر حال گفتن ناسپاسی
کردن ایشان صبر کنند و صفت
مزاح هم داده اند مگر بطوری که
همیبت او از نظرش نیفتد اما
در موی باطل با ایشان مسکنت
نماید بلکه چون خیرست خلافت
روست و شرفست بنید سیاست
کنند چه در فرو گذارند

سعادتی که زیاده از حد است
که زبان را از ضعف و عورت
آفریده اند و در اوست
ایشان خاموش بودند
و در دمی و درت ایشان خانه
برایشان زندان
نمودند

۱۵ ای پارسی نمودن و در خانه نشستن و سبب اجازت نشو و نجس
نیز بختن از رنگ گان ایشان
نمودن خود را پوشیده داشتن
است که در آن تو اندر دیگر جای
نما ساز گاری کردن در آن نشو و نجس
فردن نشو و نجس را در آن نشو و نجس

پنج خلعت اول ملازمت عفت دوم اظهار کفایت سوم شوهر مهیب داشتن و
بنظر احترام در دیدن چهارم فرمان و ن از نشو و نجس کردن پنجم مجاد و عشرت
کردن ترک عتاب حضرت سالت پناه صلی الله علیه وسلم فرموده که اگر کسی سجده
مخلوق و ابودکمن زبان بسجده شوهر آن امر میکردم و حکما گفته اند زبان نیک نبیند
بما در آن در محبت و شفقت بکنیزگان قناعت خدمت بدستان ملافت صدا
وزمان بشبیه اند بچاران در فرمان نبردن و سطوت و پیمان در سخنان شوهر
خدمت بدان در طمع مال و بطریق خیانت چون کسی بی ناسا بیده قبله اگر و هیچ
علاج چون مفارقت نیست تا دم که مودمی بفساد نشود مثل ضیعیان لقال و غایب
از مفاسد اگر مسیر نشود بغیر از مدارات و مواسات کمال غیر چاره نباشد بعد از این
بهترین بیرون است که او را بکسی سپارد که منع او از مفاسد تواند کرد و اختیار سفر دهد و کند
و مدتی پیران سفر بیاید باشد که مفرج اگر و فوجی که است فرمایند خبری ملا از
جانب و بیاید حکامی عرب گفته اند از پنج طائفه زن احرار باید که در خانه بماند و آن

۱۵ است اسه هر چهار نشو و نجس
بغیبت بدان سازد و در حال
خواب نشو و نجس را در آن نشو و نجس
بختن را بیا را بیا تا سبیل نشو و
بختن بختن را بیا را بیا تا سبیل نشو و
در زمان دشواری نیکوئی و ملازمت
نمایند و در وقت خلوت بختن
بختن بختن را بیا را بیا تا سبیل نشو و
است مدارات آتش که در آن نشو و
پارسا کردن و بال و تن بارسا
خوارگی کردن و بختن و الفات
است اسه و بختن که در آن نشو و
هر که برسد فوجی اهل فوجی هر که
او را چندان ثواب دهند که
ایوب را عینا و علیه الصلوة
والسلام بر ملا می او ۱۵ دفعه

لا اله الا الله
مردی موصوف
بیکاری بیرون
حاجت از بختن و در
دارد و اگر خواه
از جمله با حیات طلاق دادن
طلاق نکند که بی بختن و ملازمت
انده ۱۵ دفعه و تا قنای
انده ۱۵ دفعه و تا قنای
بر وزن محدث و در کشفه

۲۰۸
 سله توخ نهيد مرن
 لرون سادو تبار
 ملاشت انكار لرون
 دبر لار لرون و ظاهر شدن
 بالکسم سخت ارد مس شدن
 و بی شرم شدن لار
 استوار د پیر جام و خوب
 سله آدی کار زو شدن
 بهمان و لرون باز داشته
 شده است از و

نکنند اگر تکرار انجام دهند خلوت و التوبه بلیغ کنند و رجب آن فعل مبالغه نمایند و از
معاودت تبرسانند از تکرار التوبه و مکاشفت حذر نمایند که بنیاد ابله اند و وقت
در و راسخ شود و مقضای الناس فی رجب علی مانع بر معاودت و رخصه و بلکه حسن حیل
یکار دارند باید که در نظر اولدت اکل و شرب لباس فاخره دستخف گردانند و در طریش
قرار دهند که جامها منقش و ملون شوند و زیارت مران باید که خود را ازین نفع دارند
و مطمح نظر آب علف ساختن عادت بهائم است اولک و اطعام خوردن چنانچه خواهد آمد
اورا بیاموزند و همیشه کنند که غرض از خوردن جحش است لذت اغذیه اثر بر بهمنزل
ادویه است که بآن دفع جوع و عطش کنند چنانکه ادویه القه و ثمرت و صلیب و غیره
بتناول باید که اغذیه اثر بر بهمنزل جوع دفع عطش باید و اورا از تفنن در طعام
منع کنند به اقتضای بر یک طعام اهل سازند و انتهای اورا ضبط کنند تا بهر طعام اقتضای
تواند کرد و بلند آمد مشغوف نباشد گاه گاه اورا زمان تهی دهند بوقت ضرورت بآن توجیه
و این داب غیر غنیاست از اغنیا نیکوتر باشد شام را از چاشت بیشتر دهند و روز

مفعول از استخفاف یعنی بیک
شمردون و خوار داشتن و بیک
که دانیدن ۱۲ منتخب ۵۵ طبع
جای افتادن طوطی بختین
خودش ستوران و در برهان
نوع از گیاه ۱۳ ۴ طبع
و تشدید ال مهمله بفتح حاصل
و این فی میان
اصطلاح جلالی
۴ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲

وین
خیمه و عشق
و خیمه کج کیم
اندرون پرده
و نقش پرده
سعدیه باشد
از صراط مستقیم
خیات الطاف
و کمال

فکر هر ارام قلم و سخن مکرر گوید مگر آنکه احتیاجی بآن واقع نشود و آن هنگام باید که
از تکرار به تنگ نیاید و هر کس که حکایتی کند اگر چه بر آن اقب باشد باید که وقوف
خود بر آن طهارت کند تا آنکس سخن تمام کند و سخن که از غیر و پرسند جواب بدهد اگر از
جماعتی پرسند که او دخل ایشان باشد بر دیگران سبقت نگیرد و اگر کسی بجهاب
مشغول شود و او بر بهتر از آن قادر باشد صبر کند تا آنکس سخن تمام کند پس
جواب بگوید بروحی که طعن متقدم نباشد و تا سخن که با او گویند تمام نشود
بجواب اشتغال نماید و در محاوره مباحثه که در حضور او گذرد چون با دخل نباشد باشد
دخل ننماید اگر سخن از او پوشیده دارند استراق سمع نکند یا بر گتران مجلس سخن
بکنایت گوید و از باعتماد بر کند نه بست بلند اگر سخن شکل افتد تمثیل
روشن گرداند و بی مصلحتی با طاب نکوشد بلکه طریقه ایجاز سپهر و الفاظ غیر و کنایات
بعیده استعمال نکند از خوش و شتم احتراز نماید و اگر احتیاج به تعبیر از امری فاشتراف
به تعریف کنایت گفتا کند و از مزاج شنیع که موجب سقوط و حرث است نهان

این سخن از شیخ بیکارین
و آنکه سخن گویند تا نماند که
بعد از سخن دست بزنند
و سخن گویند و چون سخن بگویند
از اخلاق ناصری گفته گفتند
که سخنان اهل سخن که گفتند
تا یک سال رعایت آن باشد
نشود و اگر ضرورتی افتاد بیرون
نگردند که استخوان برودانی بزنند
و از امور عرفی بدو را دور جواب علی
بعد از آنکه جواب بدول بطلب
صحت و فساد جواب بدول بطلب
آداب که در بیاض علی
شروع کند عیب نباشد ۱۳ اخلاق
نمیری ۱۴ محاوره بضمیمه بیاض
دادن بیاض بضمیمه بیاض
تخصیص کردن ۱۵ غوغا بیاض
استراق بکسر اول بیاض
در دیده گوش بیاض
مرا ۱۶ گوش بیاض
و زیاده بضمیمه بیاض
بکسر داری بیاض
نوشته که طاب بکسر اول
قادر در سخن بیاض
بکسر اول که در سخن بیاض
نمودن ۱۷ غوغا بیاض
نام غوغا که در سخن بیاض
افتد ۱۸ غوغا بیاض
و اجازت در سخن بیاض
احتراز در جواب بیاض
و بیاض بیاض بیاض
بیاض بیاض بیاض

صفحات و سطور و اسطر که اول آن
و بعد باشد و بعد از آن که لایق
و لا تخرجی است ۱۲ اسطر تهیه
پایست است و اما در کمال آن
نفع اول که کسر اول و کسر دوم
جمع عدد و کسر اول و کسر دوم
تسویه تمام و دو نقطه و کسر
ببینی و دیدن و دیدن ۱۳
خیانت الانفاست ۱۴
چون

۲۲۴
سلا و قاجار از بیدار
ایستادن از خواب بیدار
باید که عزم و اراده و شکیان
سلا و قاجار از بیدار
ایستادن از خواب بیدار
باید که عزم و اراده و شکیان

[illegible]

وفاست حکمی اول عبارت است از آنکه هر چه در عالم هست
طبق حجاب غیبت از عین بصیرت مخرج شود تا
صفتی بر احوال و اطلاق یابد و دو وجه چنان باشد
که یکایک بخیر یا شر یافتند و نیل های آنها یکی
زمان خوش بود و آن جهت وی دفتر است بواله
ساخته بدید چون آرمط الحکم دی وارزد
آن کتاب که فرمود وی ۱۳ از اطلاق شستی ملک گما
یکبارش فتح حسین محل نبرد گری و دامانی و کافت
خاری خواندن غلط است که نقطه غیبت
از عبارات الفاظ و بی

[illegible]

۲۳۴
 لایحه فی ذیل
 ۱- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۲- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۳- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۴- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۵- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۶- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۷- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۸- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۹- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۰- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان

و همه نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 عظم نگردد چه هر یک ای نفع خود ضرر دیگران یزدی متنازع گردد و با فساد
 هر یک مشغول شوند پس البته تدبیری باید که هر یک با آنچه حق است انصاف کنند
 و دست تعدی از هر یک کوتاه آرند و آن بی سیاست عظمی خاندن و بیاب خانچه
 در باب احوال گفته شد احتیاجست بناموس حاکم و دیار اماناموس صاحبان
 شخصی باشند که بالهام و وحی الهی از دیگران ممتاز باشند و وظائف حیالات
 و احکام معاملات چنانچه موسمی بصلاح معاش و معاود باشد تعیین یزدین شخص
 حکما صاحب ناموس خوانند و احکام او را ناموس و عرف متاخران نبی شارع و
 احکام او را شریعت و افلاطون و شان ایشان گفته هم اصحاب القوس
 العظیمه الفایقه یعنی ایشان صاحب تمامی بزرگ غالب اند یعنی مقوت علمی و
 از یکدیگر ممتازند چه بر وقایع معیبات بالهام الهی مطلع شوند و تصرف عالم کون
 و فساد توانند کرد و آرسطاطالیس شان ایشان گفته هم الذین غایتهم

و کما یزیدین در این کتاب
 ۱- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۲- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۳- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۴- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۵- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۶- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۷- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۸- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۹- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۰- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۱- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۲- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۳- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۴- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۵- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۶- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۷- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۸- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۹- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۲۰- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان

۱- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۲- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۳- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۴- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۵- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۶- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۷- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۸- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۹- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان
 ۱۰- نفوس مجبورند بر طلب نفع خود اگر افسان الطبع خود باز گذارند تعاون ایشان

۲۴
 که چون در سر گذاردن از این مجید است
 یعنی با قوتی طبیعت که داده و اختیار
 را و فی بنای خودی که کتب هر چند داده و
 اختیار خواهد که از آن بازماند تواند و این
 فوجیت منقطع الا انما کان و تسخیر الزوال
 است ۱۲ و این به فوجیت هر یک
 و مفاد انسانست زیرا که غایت
 انسان بالذات باشد یا غایتی که
 از تمام او ظاهر است زیرا که افراد انسانی
 در کتب کمال و معانی یکایک باشند
 بپایه اول و احاطت بالذات
 هر یک از

و بتبع ایشان از بهر گیر نیابت این اجماعی مثل سنگ با غرض الحلقه سر و نظائر آن را
محببت منعضت نخواهند بلکه آنرا میل و هر گز نیند و ملائمت منافرت حیوانات
عجم را الف و نفرت نامند و محبت در نوع انسان گونه بود یکی طبیعی چون محبت
مادر فرزند را و دیگر ارادی چون محبت معلم معلم را و محبت راوی چهار نوع است
اول آنکه زود حادث شود و زایل گردد و دوم آنکه دیر شود و دیر پاید سوم آنکه دیر شود
و زود در و چهارم آنکه زود آید و دیر پاید چه غایت این محبت یا لذت است یا نفع
یا خیر یا مرکب لذت سبب محبتی است که زود شود و زود زایل گردد لذت سهل الحصول
است و سریع التغیر و نفع سبب محبتی است که دیر حادث شود و زود نفع
عسیر الحصول باشد و سریع الانتقال خیر سبب محبتی است که زود شود و دیر پاید اما
زود شدن بنا بر آنست که میان اهل خیر مناسبت و جانی و مؤلفاتی حاصل است
اما دیر رفتن جهت آنکه و حقیقه که لازم خیر است و اما مرکب علت محبتی است که در
بند و دیر کشاید چه اجتماع نفع و خیر اقتضای هر دو حال کند این سخن برین وجه بود

[illegible]

بیت که میان اهل
خیرست لازم تحقیق نیست اگر
از منقطع نشود و بجهت که لازم است
در بیان و حکم این قسم محبت را
پسندیده اند املاک ای دیرین
در گشت دن زیاده که فاعل حصول
ست و چون خیر داخل است در یکانه
اطلاق نام صریح

۲۴۲
۱۰۱۵۱۵

۲۴۴
از خانقاہ فیضیہ دہلی
مکتوبہ شریفہ

موقوف است فی افاضه آنکه کوفتی
از انصاف فی افاضل بود

فقد استقرت في البيت في ١١/١٢/١٣٥٤

مکتبہ اسلامیہ دارالعلوم دیوبند

ان ۱۲ ص ۵ و کما

بہارِ شریعت

آزاد و معلمات خود
بکرمه فی الواقع

ایمانی فکر و دود و دود
قله عشق و یاسین

بازماندگار شاد و شاد

فیض و الخلیف
از زبان ابی فرزد

از تغیر و زوال عالم و مصنوعات چون بنی انسانی از طبل مختلف مرتبت پس
هر لذت جسمانی که ملائم طبیعتی باشد مخالف طبیعتی دیگر باشد بنا برین لذت جسمانی
خالی از شوبالم نباشد و چون نفس انسانی جوهری بسیط است از تضاد و
ویرایش هرگز لذتیکه مخصوص بجوهر او باشد لذت خالص تواند بود آن لذت
حکمت است و محبتی که منشاء آن این نوع لذت باشد اتم مرتبت محبت بود و عشق تمام
و محبت الهی اند و ارسطاطالیس از ارسطیس نقل میکند که چیزهای مختلف با هم دیگر
السیام و تالف تمام نتواند بود و اما چیزهای متشاکل بهر یک مشتاق باشند شرح
این گفته اند که چون جوهر بسیط متشاکل باشد و یکدگر مشتاق هر نه میان
ایشان بالفی روحانی و اتحادی معنوی حاصل شود و تباین منفع گردد و چنان از
لوازم مادیات است در مادیات این نوع تالف نتواند بود و تلافی ایشان بمادیات
و حقائق متصو نباشد بلکه نهایت سطوح تواند بود این تلافی بدو جهان اتصال
و چون هر بسیط که نفس انسانی است از لذت جسمانی پاک گردد محبت لذات طبیعی

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

عبد الغفور رحمة الله عليه
عاصف و برق فاطمہ بنت
عصیٰ از گیسو یک کیسیب
شہدہ عبادت بیہم حاصل
شہدہ مذہب کہ نہ دوشوق انواع
حادثہ سے شود اللہ تعالیٰ
عبد الغفور رحمة الله عليه
محرم

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or date, located at the bottom right of the page.

۲۴
سکه نقره و طلا
کتابخانه ملی ایران
فهرست اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

شعر حجاب پهره جان شیو غبار تنم
چنین قفس منم حرمی عین خوش است

خوشا و میکا از آن چهره پرده برکنم
روم بگلشن خزان که مرغ آن چمنم

و این محبت نهایت ایست عشق است کمال مطلق و در وه مقام اول صلاک میرا بسلامت و غایت نیکان

بیت عشق چو هست گفتم و گفته
عشق بولوست ساند تقرب را

و بعد از آن محبت اهل خیرست با هر یک که چون غایت آن محبت خیرست هرگز
احتمال آن راه نیاید بخلاف دیگر محبتها که باند که عارضه عرضیه و اول شوخیاچه ضمیمه
الْأَخْلَافُ يُؤْمِنُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا عَدُوًّا إِلَّا الْمُتَّقِينَ اشعار بآن میاید اما محبت که محبت

منفعت بالذات باشد هم با شکر و هم با خیار تواند بود و کبریا را باین باشد چنانچه

سابقا مبین شده و گاه باشد که موجب این محبت اجتماع مولد غرض غرض شده باشد

چون کشتیها و سفار و غیر آن در سر این آب که انسان با طبع اهل بافت و ازین جهت

اور انسان گفته اند چون انس طبعی از خواص انسانست کمال هر چیزی در ظهور یافت

لوعاوست کمال انسان اظهار این صیت باشد با اینای نوع و این صیت

[illegible]

مس قرآن و
 نغ ۵۵ یعنی اول جمع سفیر و یعنی دو
 این است در لغت و تصریح
 در صناعت و گوگرد و بعضی گمان برده
 که رشتن از آب نیست چنانچه
 گفته ۴ سمیت اسما لا ملک لاس
 و این گمان محض غلط است ۲۱
 این با نفی و رشتن و او را هم گفتن
 بجزی و لغت و رشتن باشد ۱۲

اخلاق و کتب فضائل
 انسانیت از فیاض و
 سعادت انبیا علی و ائمه
 با بند و نفس از روح بجا
 خیر اول با زود و لا کلامه
 خوشی که فضائل انسانیه
 حاصل در دوازده بنجامه
 فارغ شود و غرض و انوار
 در کتاب الطهاره است

حاصل شود که از اکتساب ملکات فاضله فارغ گردد و نفس خود پرور و در میان او
 و عالم عقلی حجاب بین تفع شده بمشاهده وحدت حقیقی صرف و حق محض و تعظیم
 ولدت سرمدی متحقق شود و بیت
 از علم بعین آمد و از گوش باغوش
 آن یار که در پرده اسرار نهان بود
 و این تبه بلند ترین مراتب کمال است
 و از بهجت حکما آنرا فوق مراتب سعادات انسانی اعتبار کرده اند چه مرتبه ای
 از آثار قوامی طبیعی انسانی و عبارت تعلقات جسمانی نگردد و جمال بین کمال و نبی
 و تاسا لک خود می خود که ابد منازل اسحق مرطبت نگذرد و بسا وصال نمیشد
 وصال و ست حلق میکنی ز خو بگذر
 که در میان تو و او بجز تو حاصل نیست
 دیگر گویند حدوث و صل از چه یافته
 خود را گدشتیم و قدم بیشتر زدیم
 و از سطا طالیس گفته چون خدای تعالی کسی دوست دارد تعاهد او کند چنانکه
 دوستان تعاهد و صلح دوستان کنند و در اخلاق با صریحی که این لفظی است که
 و رغت اطلاق نکنند و این سخن ظاهر نیست چه نظائر آن در کتاب سنت بسیار

یعنی در ذات و حقیقت خود بود
 و حاصل کنه جوهری من عارف
 فغیرت رب العالمین
 و عالم خود عالم عقل و از عالم
 ملکوت بین الفتح یعنی فوق و
 فصل میان دوزخ و جبر است و خروج
 از جانب استقبال است و سکین
 از جانب منبر و جبر است و سکین
 است و است مشایخ و کرام و کرام
 و حال آن غایب شود و در صفات و
 جمع و معنی منزل است و در منزل
 فایده و در آن نفس است
 با کمال و کمال است
 مکرر و کمال است

ان مع ملوک و النور
 ان مع ملوک و النور
 ان مع ملوک و النور
 ان مع ملوک و النور
 ان مع ملوک و النور

۲۹۱
الحسنی قوت مضکوار و عقدا
پیش علی فریاد

نظام جدیدی

باز از افضلیست
باز از افضلیست

مقام ایشان

باب اقتصاد فی کمال فطرت و انوار

مفتی محمد امجد علی صاحب

باب فی تفسیر حدیث

از اخلاق ناصری

کتابخانه

ان کی کتاب اور اس کا

3

و همچنین محلی سبب اجتماع ایشان شده باشد و آنرا مدینه فاضله خوانند و سوم آنکه
سبب اجتماع ایشان توافق در عقاید باطله باشد و آنرا مدینه خاله خوانند و
چون پیامبر و ائمه حضرت صاحبقرانی مدبر امور زمانی جمیع ممالک محروسه
از قبیل مدین فاضله شده و آریضا حال مدین غیر فاضله حکم مشاورت رجال
مدین فاضله میتوانی است صرف عنان نیست به تفاضیل مدینه فاضله
اولی نمود و آن مدینه نیست که اساس اجتماع اهل آن بر قواعد کسب و ات و
رفع ثمر و موسس باشد و هر آینه ایشان را در اعتقادات حقه اعمال صالحه
اشتراک باشد و با وجود اختلاف اشخاص تباین احوال طریق سیر ایشان متوافق
باشد و همه بیک غایت متاوی شوند و چون بنا بر حکمتی که سابقاً ایمانی بآن
رفت نفوس انسانی در مراتب قوت لطف و تمیز متفاوتند و مرتبه اعلی که آن را
نفس قدسیه می نامند به عالم عقول متصلست و مرتبه اسفل که بلبید فناهی است مرتبط
بمربط بهائم پس آن دراک این جماعت در امور مربوط و معاد که اوقای سر حکمت شرعیست

... و ...

۲۶۶
فصل بیست و نهم در بیان
نوع میزان شش از وزن بعض
نوعی که مقدار اندازه از وزن
مقدار موی که نام فصول از وزن
نوعی که بسیار کرده شده است
وزن علم است که نسبت به وزن
طریقه استخراج محولات عددی از
معلومات مخصوصه از وزن و
وصف

از آن تو اندر دایان برین

باشد سوم مقدار آن ایشان طائفه باشند که موازین قوانین عدالت میان
اهل مدینه نگاه دارند و تعیین مقادیر اشیا براسی ایشان موکول باشد و عنایت
ایشان حساب استیفا و مهندسه طب و نجوم باشد چهارم مجاهدان ایشان
طائفه باشند که مدینه را از تعرض اعدا و متغلبان نگاه دارند و ضبط ثغور و
قتلاع و طرق بکفایت ایشان بود و صناعات ایشان شجاعت و قهر و هیبت
باشد پنجم ارباب الاموال ایشان جماعته باشند که ترتیب کول و ملوک این
طوائف از ایشان قیظم شود و خواه از جهات معاملات و صناعات و خواه
از وجوه خراج و صناعات ایشان حرف مختلفه و مکاسب متفنه و آلات متفنه
هست که هر طائفه ازین طوائف را اهل شغول از طائفه در مرتبه خود دارند و
باید که یک کس را بصناعات مختلفه مشغول نگردانند زیرا که موجب تحیر طبیعت شود
و هیچکدام را بکمال معذبه نتوانست رسید چه کمال هر صناعتی را وقتی توجه
لائیق باید و چون وقت توجه بر همه موزع شود همه در مرتبه قصواند چنانچه گفته اند

[illegible]

مجلد دہاویں صفحہ ۱۰۰
وینڈ ۱۱۰۰
ماورائے سندھ
کتابت علی محمد
۱۱۰۰

ست خلاف نیاید و تقصیر
تقصیر یعنی گوشت نه شدن و تقصیر
چیز چنانچه با او از صفات شکر یکسان
چون شکر کرده شود و او را در آن
بسم و فتح و شکر و یا اسم بگوید
آنکه بگوید کرده شده و شکر
کرده شده ۱۳ اگر اسم کتاب
الطهات و ...

۱- کتب طلب کرد و جبر
 ۲- دولت شد و از احمد اسطوخارستانی
 ۳- با کسوفات استواری و کجی کردن
 ۴- زایش شیخ اول و شیخ دوم و شیخ
 ۵- از قاسم ارکان مدینه افغانستان
 ۶- آلات و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۷- بهنجی نیز کرد و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۸- بهنجی جایی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۹- با شیخ و جایی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۰- در سراسر خراسان که خطاهاست و است
 ۱۱- مرکب از سبب که بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۲- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۳- زیاده و کمبود و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۴- غیبت الفات و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۵- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات

مَنْ مَطْلَبُ الْكُلِّ فَإِنَّ الْكُلَّ وَ إِنْ كُنِيَ خَصَّةً مِنْهُ فَانْصَرَفَ إِلَى
 لَكُمُ بَانِجَا وَ إِنْ بَصِيرَتُهُ بِشَيْءٍ مِمَّا فِي الْأَشْيَاءِ مِنْ مَنَعِ مَنُونٍ
 عُولِي سِتَائِكَ كَارِ بِاتْقَانٍ تَانِقٍ بِأَوْدَةٍ هَرَّكَتُهُ وَ نِظَامٍ مَصَالِحٍ أَوْجَلِ بِأَشْهُ
 وَ خَيْرَ أَيْنِ طَوَائِفِ زَارِكَانَ مَدِينَةٍ فَاضِلَةٍ خَارِجِ أَمْدٍ وَ أَرِيشَانِ لُغْصِي مَنَزَلِ الْأَلَا
 وَ ادوات این طوائف اند و اگر قابل فضیلت باشد شاید که تهریت فضلا بجا
 رستد و آلا ایشانرا باعمال که سبب صلح تدن بر اخصالی بدو داشت و بعضی نیز
 گویان باشد که در مزارع و با تین به آیند از نیت ایشانرا نوبت خوانند و
 اینان هم پنج صنف باشند یکی مزاریان که باضال فضلا و شعرا ایشان مزاری شوند
 و یکبارنجی رگان مجلس گردند تا بان مجلس با غرض فاسد و نیت اغرض کاسد
 و نیویوبند دوم مرفان که به او میل و اهل برایشان با نیت بنابرین قیامت
 بحیل و تاویل خواهند که موافق مینشستی طبع خود سازند سوم باغیان احکام پادشاه
 محاول که بر رقاب قاطبه امام طاعت انقیاد و و است گرون ننند و کل

۱- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۲- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۳- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۴- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۵- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۶- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۷- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۸- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۹- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۰- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۱- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۲- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۳- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۴- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۵- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات

۱- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۲- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۳- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۴- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۵- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۶- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۷- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۸- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۹- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۰- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۱- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۲- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۳- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۴- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات
 ۱۵- بهنجی کاخشن و ادوات جمع کرد و ادوات

۲۶۸
و رسول و سادات و ائمه
و کلمه کلمه کلمه کلمه
کلمه کلمه کلمه کلمه

بزرگوار است و بزرگوار

کتابخانه خطی و خطی

والتفريق بين

بسم الله الرحمن الرحيم

بپادشاهی گیر کنند و بر همه کس بفتح این طائفه شرعاً و عقلاً واجبست چهارم رتبه
 که بسبب قصور نعم بر اغراض قواعد ملت مطالب حاکم است و آن را
 بر معافی و گیر حمل کنند و از جاده استقامت منحرف نشوند و اگر این نحو را
 نباشد و از لغت عناوین خالی باشد امید می برشاد ایشان توان داشت نجیم
 مخالفان که بخواستن نرسیده باشند و از حجت طلبان جاه بدعاوی کاذبه
 اقدام نمایند و با غالیط مومنه در بازار و قاحت کان خود فروشی کنند خود را
 در صورت انایان بجوم نمایند حال آنکه خود متحیر باشند نسبت آنچه از ایشان است
 الملقه چهارم سیاست ملک آداب ملوک اولاً بر سبیل تمهید نموده میشود
 که مرتبه سلطنت از جلال نعم اکسیت که از خزانه الطاف نامتناهی بعضی از
 افراد امجاد و عباد را ارزانی شده و چه مرتبه باین رسد که حضرت ملک الملوک
 یکی از خواص عباد خود را در مسند خلافت خاصه منزه داشته از انوار عظمت حقیقی
 پر تو می بر احوال داد اندازد و در حدیث متعین کائنات نوع برای و حکم و منوط

دین و فنی بیان محمدیان و
مارقان این کتاب

قواعد دینیه و اخلاقیه و عبادیه

از خود بیگانه

اصطلاحی فلزاند ۱۶۰۰ سال
بر مصلح غرض

وینکلا بدست شاهان را

اخلاق

الحمد لله رب العالمين

بفتح نيساما انكسرون وبراہ
علاء علیہ السلام

بودن ۱۲ منتخب
نمایندگان کے راز و غلط
فوتیونے

در این کتاب مجموعه نظم اول و دوم
شعر و نثر آمده و در مجموع

دہشت گردانہ روایات کے بغیر
سکڑا گیا

بمقام وفاق

سازش

عمر کی شانہ

توضیح: ایضا

دارالعلوم دیوبند

برنجی و
پیشانی ۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

...

که بخورده بزرگ که از خسته پیره زنی گیرند گنج خسروی معنوتوان کرد و از بای طحی که از
دست موری حقیر باین سفره سلیمانی ترتیب آن نمود ساز عودی که در پیش
چوب از مال مظلومان بنیو استانند مال آن جز ناکه زار نباشد پیا که شرک از
خون ل سحار گان پر کنند از خنده آن جز گریه خونی حاصل نیاید و از نشاء
آن جز خمار آلام و استقام نراید و از در آغ فقر می که لغارت بر دود و اودی
نمیتوان ساخت و از کینه و حاجی که از محتاجی تبارج بر آیند بالش منند شهریار
حاصل نمیتوان کرد و سپری که از مال میان بیامان بفتد مانع تیر قضا نشود و جو
که از وجهه که ایان باین زند و افخ تیغ بلا نکرد و ملکه از سهام حلاوت زمان صاحبده
مان یافت که بیاطن پاک در و نشان صانی دل پناه آورد و وصول نهایت مقاصد
و مرام بلند ممتی را دست داد که در وقت توجه سفار و قحاطم احوال و خطا بر براه
از خاطر متقیان رسد ساکنان فاه خواستنج سلطنت بر سر مردی قریاف که
مراد از خاطر بی سرو بیان تاج بخش طلبید تخت خلافت مستقر و شاه می شد و فضل

٧٠

۲۶۹
لے سارن کیرتھگان مراد
ازملا کو سطر ح کا

عالم پاک ذات

بیت احدیت منظر کجا
نظور غریب جمع کجا

مجلس

مجلس و جایی

پنجم
پنجمی مانندن و چون
پنجمی

١٢
قطر بکتر فاف
عدل عاوا

مجلد اول و حصہ اول و تالیف

یہ ہے وندناڑہ درویش

روزری و
اسی باید فرمود
عاجیت

بیت کا قومیان

از کس کسے یا از جانی بجائی یا از صورتی بصورتی بنمایند قرب ایشان با
خاک که قبله گاه سائران افلاک و طرح اشعه انوار عالم پاک و منظر غائب مصنوعات
و متحد عجاظ و نبات در نهایت وضوح و تمییز آنکه در مرکبات تجاوز کی از غنا طرز
واجب نبوال اعتدال فساد انحلال است در جمیع مدنی تیر غلبه کی ازین اصناف
بر سه صنف دیگر سبب بطلان نظام و حدوث انحلال شود و بعد از رعایت کافو
میان اصناف اربعه در احوال هر یک از احاد نظر باید نمود مرتبه هر یک بقدر
استحقاق تعین فرمود و بوجهی دیگر طبقات مردم بحسب اول کسانیکه بطبع خیر باشند
و خیر ایشان متعدی نباشد و چون علمای شریعت مشایخ طریقت عرفاء
حقیقت این طائفه غایت ایجاد و خلاصه عبادانند و مبط فیض ازلی و مطمح حیات
لم نیرلی ایشانند و تحقیق دیگر طبقات به طفیل ایشان در مہمانخانہ بود و اگر اندر فرد
بیاکہ مائدہ لطف کردگار جهان را تو میمانی و عالم درین میانہ طفیل
و حکما گفته اند کہ پادشاه این طائفہ را باید کہ نزدیکیترین طوائف در درجہ ایشان را

[illegible]

دردی که در کمر است
دردی که در شکم است
دردی که در سینه است
دردی که در پاهاست
دردی که در سر است
دردی که در دستهاست
دردی که در پاهاست

از کمال دنیا تا کمال آخرت و در تورات است که الله تعالی دنیا را فرموده
 یا دنیا اخذ می من خد منی و لا تخد منی من خدک و باید که سلاطین اسباب
 منافع و مال میادارد و بواسطه ایشان تحصیل آنها نماید بخاصه مال ایشان
 طمع کند تا هم از ذل سوال مصون باشد و هم نفع بسیار یابد هم نزد ایشان محرم
 و مقبول باشد و با ایشان چنان اظهار کند که باند کالتفاتی که فرمایند جمیع مال
 و ذخائر خود بدل نمایند چه اگر اظهار مناقشه درین باب کند مقتضای تقاضا
 حریص علی مانع حرص ایشان یاده گردد و حکما گفته اند الممنوع محروص علیه
 و المبتذل مملول منه و باید که بجاه و مال زینت ایشان خواهند بکل خود و اصلا
 چیزی که مخصوص ایشان باشد از مرکوب لباس غیر آن مشاکت
 نماید چه بواسطه سوادب آن چیز را در معرض و ال خود را در صد و هلاک
 آورده با و در هیچ امر اگر چه مستحق بود استغنا از ایشان اظهار نکند و در همه حال
 رضا با حکام ایشان شعار خود سازد و در صحیفه سلیمان بن داود علی نبیا و علیه السلام

از کمال دنیا تا کمال آخرت و در تورات است که الله تعالی دنیا را فرموده
 یا دنیا اخذ می من خد منی و لا تخد منی من خدک و باید که سلاطین اسباب
 منافع و مال میادارد و بواسطه ایشان تحصیل آنها نماید بخاصه مال ایشان
 طمع کند تا هم از ذل سوال مصون باشد و هم نفع بسیار یابد هم نزد ایشان محرم
 و مقبول باشد و با ایشان چنان اظهار کند که باند کالتفاتی که فرمایند جمیع مال
 و ذخائر خود بدل نمایند چه اگر اظهار مناقشه درین باب کند مقتضای تقاضا
 حریص علی مانع حرص ایشان یاده گردد و حکما گفته اند الممنوع محروص علیه
 و المبتذل مملول منه و باید که بجاه و مال زینت ایشان خواهند بکل خود و اصلا
 چیزی که مخصوص ایشان باشد از مرکوب لباس غیر آن مشاکت
 نماید چه بواسطه سوادب آن چیز را در معرض و ال خود را در صد و هلاک
 آورده با و در هیچ امر اگر چه مستحق بود استغنا از ایشان اظهار نکند و در همه حال
 رضا با حکام ایشان شعار خود سازد و در صحیفه سلیمان بن داود علی نبیا و علیه السلام

از کمال دنیا تا کمال آخرت و در تورات است که الله تعالی دنیا را فرموده
 یا دنیا اخذ می من خد منی و لا تخد منی من خدک و باید که سلاطین اسباب
 منافع و مال میادارد و بواسطه ایشان تحصیل آنها نماید بخاصه مال ایشان
 طمع کند تا هم از ذل سوال مصون باشد و هم نفع بسیار یابد هم نزد ایشان محرم
 و مقبول باشد و با ایشان چنان اظهار کند که باند کالتفاتی که فرمایند جمیع مال
 و ذخائر خود بدل نمایند چه اگر اظهار مناقشه درین باب کند مقتضای تقاضا
 حریص علی مانع حرص ایشان یاده گردد و حکما گفته اند الممنوع محروص علیه
 و المبتذل مملول منه و باید که بجاه و مال زینت ایشان خواهند بکل خود و اصلا
 چیزی که مخصوص ایشان باشد از مرکوب لباس غیر آن مشاکت
 نماید چه بواسطه سوادب آن چیز را در معرض و ال خود را در صد و هلاک
 آورده با و در هیچ امر اگر چه مستحق بود استغنا از ایشان اظهار نکند و در همه حال
 رضا با حکام ایشان شعار خود سازد و در صحیفه سلیمان بن داود علی نبیا و علیه السلام

۳۲۲
 از ادای غفران و بجات
 نگاه داشتن حقوق و بجات
 احیاء اللغات
 بخشش علایق و کثرت دین و دین
 نایب است و جمیع لغات
 دلائل و معانی
 ناگزیر و بالضرورت
 لاجرم بلوغ

ترک قیام و عورات
 و انقیاد او امر و نسیه
 و اتباع سنن حضرت سالت پناهی
 ست و مقهور است که عبادت
 حق سبحانه و تعالی در دنیا
 سلامت است و در قیام و عورات
 نجات و کرامت است
 سعادت و دنیا عبادت است
 کرامت عبادت است
 سعادت و دنیا عبادت است
 کرامت عبادت است

لائق چنان نمود که خلاصه آن نصائح که بسیار است ملک خصوصی تمام دارد
 در آخر این سال الحاق رود لاجرم مضمون این کتاب را در دو سمت از شصت و پنج
 سمت ولی در وصایا افلاطون میگوید خدای تعالی بناس حق او نگاهدارد
 همت خود را بتعلیم و تعلم مقصود دارد و اهل علم را بکثرت علم امتحان مکن بلکه
 با جناب زشور و فساد اختیار کن از حق تعالی چیزی نخواه که زوال یابد
 آن آه باشد بلکه از و باقیات صالحات طلب کن همیشه بیدار باش که زشور را
 بسیار است آنچه نباید کرد و بزرگو خواه و بیدار که انتقام الهی از بنده نه بر طریق غضب
 بلکه بر طریق تادیب است تا به تمام حیات با ایستادگی مباحش تا موتی است
 آن منضم نباشد و حیات را شایسته شمر مگر آنکه وسیله کتاب خیر باشد بخواب
 آسایش میل مکن الا بعد از آنکه در سه چیزی محاسبه نفس کرده باشی یکی آنکه مایل کنی
 که در آن روز هیچ خطا از تو واقع نشده باشد و دوم آنکه اندیشه کنی تا در آن روز هیچ
 خیر کتاب نموده باشد سوم آنکه هیچ عمل تقصیر فوت کرده باشد و کن پیش از حیات

از آن بر خوش و اصل است
 صدقه جاریه دوم ملک که در
 جوان منتفع شوند سوم خیرات
 صالح که او را دعای خیر است
 از حال نفس و دنیا
 دولت و خدمت آن
 زینت و باطن است
 از آن باطن را حجاب
 زینت و باطن است
 از آن باطن را حجاب

از آن باطن را حجاب
 زینت و باطن است
 از آن باطن را حجاب
 زینت و باطن است
 از آن باطن را حجاب
 زینت و باطن است

دبایست موصوفه و یاس
معروف بنزدک و دانا و نیکو فزیه
از منتخب لطافت ۱۲
بکسر و ضم اول و سکون نون یعنی
بیاد و نهاد و آفرینش و وجودش
آدمی از لطافت و منتخب فتور
بضم نین سیست و ست شدن
و مجاز است بضم خرابی آورنده
از بحر احوال و لطافت ناموس
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

حیرت و امور بنحاط راه میا بد از جمله ورین صلت در ظلمات مضائق بی نور
خاطر مشرق حکیم بدون شدن متعذر است بهرجه که میسر با سعی در نظم اسباب
ملاقات فرمایند از سطا طالیس جواب نشست که همانا رمی زید جلیل و سلطان
نبیل معلوم باشد که تخلف از خدمت نه بنابر عدم رغبت بصحبت است بلکه
بنابر پیری و ضعف و بی فتور قوی است چون مصاحبت میسریت درین سال
و ستوری بیان کنم که در جزویات آن جوع کنی و آن از صحبت من مستغنی شوی
اما امرای عجم و خضای ایشان بدانکه اگر توانی که ایشان را لاک کنی تغیر آب هوا
ایشان نمیتوان کرد و هر آنکه شبیه با ایشان پیدا شود پس جهیدن ایشان را
با حسان بنده خود سازی تا همه مخلص شوند و از همه بندگان تو مطیع تر باشند
بعد از آن میگوید پادشاهان چهار صفت اند یکی آنکه با خود ورعیت هر و سخی باشد
و دوم آنکه با خود سخی باشد با رعیت لئیم سوم آنکه با رعیت سخی باشد با خود لئیم چهارم آنکه
با خود ورعیت هر و لئیم باشد و قسم اول باتفاق محمود است و قسم دوم و چهارم

اعلاق جلالی
بافتخ قانوق
دطر و آیین
اجازت وزیر و امیر صاحب
و این لفظ کرب است از لفظ
که بخیل و وفات باشد از لفظ
و در کتب صاحب آیه بخت شریف
با قبل و او را سکن کرد و بنایا
و کجور و جود و دستور با نعم
معرب نیست از زبان مبارک
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

اعضاد جوارح شایب
و آن سلطان تمام
نیت که محل آن دولت
معرب نیست از زبان مبارک
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

خبر بیاورد که در آن اتفاق
 بجوینست نفس خود و آن از
 رحمت انداختی محمد علیه
 بکینه و چو بال عجب که
 در موضع عداوت افتد و
 زیرا که ظاهر منقبض جهان است
 اگر چه از ظلم و ضرری بدیشان
 لاف نزنند و باشد ۱۲

با اتفاق مذوم و در قسم سوم خلافت حکامی هند برانند که محمود است حکامی
 فرسین اند که محمود نیست بلکه مذوم است و سخاوت آنست که بقدر حاجت
 اهل استحقاق برسانی و هر که ازین مرتبه تجاوز نماید سزاوارا که ازین سخاوت
 انحراف یافته باشد و هر پادشاهیکه زیادت از آنچه کم است باشد بخشنده نماید
 البته سبب دلاکت و شود ای اسکندر را تو بارها گفته ام که اصل سخاوت کرم
 بقای ملک آنست که طمع در مال مردم نکنی و از جمله سخاوت کرم آنکه شرم جانزداری
 و از عیب پوشیده مردم تقشیر نکنی و از انعامیکه با کسی بی یاد کنی تمامی فضل
 و احسان آنست که نیکان را گرامی داری با مردم کشاد و پاشی و جواب کسب
 مردم بگوئی از خطای جاہلان در گذری ای اسکندر عقل را تدبیر است آئینه
 کمالات نقائص است و اصل همه فضائل اول آنکه عقل محبت نام نیکست
 چه از سلطنت ریاست لذتها مقصود نیست بلکه مقصود از آن نام نیکست چه
 پادشاهی که دین تابع خود دارد و استخفاف ناموس الهی کند ناموس الهی را بشمارد

باعتبار دفع حجاب و احسان
 و آن مهابت سلطنت را منقش
 تقشیر کاودین و کسب دین
 و بجا کردن ۱۲
 بر غایت دلاکت طبیعت دینی
 است و از عموم نامش پسندیده اند
 چه جاس پادشاهان ۱۲
 از قاع لوی دولت و جانی است
 نقش که چنان با
 نزدیک ریشدار ریشدار و ریشدار
 که درین پنج بر خاست و یکا سفوف
 بشان وقت رخصت بادی مشاییت
 که دیک از خواص گفت که اگر توفیق
 خلیفه چنین باشد مهابت خلافت نماند
 خلیفه جواب داد که مهابت که از انعام
 بزرگان کا پادشاهان و شاهان
 ای موافق عقول اوستان
 بخواست تکلم اناس سلطنت خود
 بفرموده از خلیفه و از خلیفه
 بر تقدیر زود باشد ۱۲
 و جواب سلام باشد ۱۲
 و اگر چه قسار و سفار
 واجب دارند هر آینه دوم
 حاصل شوند و ملک اروق نامزد
 بپای که در اقامت خود
 بپای اساطیر دین
 از و جواسه احوال
 از استخفاف و بیگانه و حقارت
 از فساد و دستور
 از فساد و دستور

۱۳ سبب سقوط مہیت باشد ۱۳
 ۱۴ علت خود کشی ۱۴
 ۱۵ است ۱۵
 ۱۶ سبب سقوط مہیت باشد ۱۶
 ۱۷ علت خود کشی ۱۷
 ۱۸ است ۱۸
 ۱۹ سبب سقوط مہیت باشد ۱۹
 ۲۰ علت خود کشی ۲۰
 ۲۱ است ۲۱
 ۲۲ سبب سقوط مہیت باشد ۲۲
 ۲۳ علت خود کشی ۲۳
 ۲۴ است ۲۴
 ۲۵ سبب سقوط مہیت باشد ۲۵
 ۲۶ علت خود کشی ۲۶
 ۲۷ است ۲۷
 ۲۸ سبب سقوط مہیت باشد ۲۸
 ۲۹ علت خود کشی ۲۹
 ۳۰ است ۳۰

ای سکنه باید که پادشاه بلند مہیت صاحب کف و شیرین بان بلندوار
 باشد و سخن کم گوید و بار اذل نشیند و چون بیرون آید مہیت لائق منصب
 بکار و اردو چنانچه از دیگران ممتاز باشد رعایت باز رگمانان که از بلاد بعید
 بمملکت او آیند واجب اند تا موجب انتشار صیت جمیل و میل قلوب کثرت گردد
 تجارت شود بآن سبب مملکت معمور گردد و بآنکه مسامحت که با ایشان قریب
 یابد و خندہ بسیار نکند چه کثرت خندہ مہیت و قار را از دلها ببرد و مدیریت
 وضع حرارت عزیزی شود ای اسکندر رشوت حریص میباش که آن از خواص
 خازیرست چه فخر باشد در چیزی که حیوانات خسیسہ ان بر تو راجع باشند افزون
 در آن دی بضعف بدن نقصان عمرست و سبب کسب خلاق زنان
 از احوال مسکینان ضعیفان غافل مباش و تفقد احوال ایشان جہان
 کہ موجب ضامی خلق و جذب قلوب خلاق است حیوین غلات خیرہ کن یاد
 خشک سال بوصلہ نشیند چنان کن کہ اہل صلاح از تو امین باشند اہل فساد

ایشان ملاحظہ دیانت رعایت انت
 نکند و چون این صفت از زبانم تفع
 شد ہر سبب کہ در حیرانگان دغلت
 بظہور آن توقع باید کرد پس از
 مصاحبت و مجالست ایشان انواع
 ظلمہا زاید ۱۳ انتشار برانندہ
 شد و صیت بالکسر آوازہ و ذکر غیر جمیل بپا
 ۱۲ اظلاق جلالی
 کردن تجارت با فقہ فتنہ
 جہیم سوداگران و این جمع واجب
 است معمور عمارت کردہ شدہ
 آبادان مسامحہ آسان گرفتن کہ
 آشتی و آسانی کردن ۱۳ عو و خوب
 ۱۴ و خوش خلق علاج افزا رشوت
 ۱۵ بجزع بیان کردہ شدہ است ۱۶
 ۱۷ در حدیث شریف آمدہ کہ
 حق سبحانه و تعالی باری میگرداند
 خود را ادام کہ بایکے میدہد
 ۱۸ بندگان او را تفقد کم شدہ
 ۱۹ مجاز بپیش نمودن و
 ۲۰ بپیشانی و مہر
 ۲۱ بپیشانی و مہر
 ۲۲ بپیشانی و مہر
 ۲۳ بپیشانی و مہر
 ۲۴ بپیشانی و مہر
 ۲۵ بپیشانی و مہر
 ۲۶ بپیشانی و مہر
 ۲۷ بپیشانی و مہر
 ۲۸ بپیشانی و مہر
 ۲۹ بپیشانی و مہر
 ۳۰ بپیشانی و مہر

۱۳ سبب سقوط مہیت باشد ۱۳
 ۱۴ علت خود کشی ۱۴
 ۱۵ است ۱۵
 ۱۶ سبب سقوط مہیت باشد ۱۶
 ۱۷ علت خود کشی ۱۷
 ۱۸ است ۱۸
 ۱۹ سبب سقوط مہیت باشد ۱۹
 ۲۰ علت خود کشی ۲۰
 ۲۱ است ۲۱
 ۲۲ سبب سقوط مہیت باشد ۲۲
 ۲۳ علت خود کشی ۲۳
 ۲۴ است ۲۴
 ۲۵ سبب سقوط مہیت باشد ۲۵
 ۲۶ علت خود کشی ۲۶
 ۲۷ است ۲۷
 ۲۸ سبب سقوط مہیت باشد ۲۸
 ۲۹ علت خود کشی ۲۹
 ۳۰ است ۳۰

خائف امی نکند ترا بارها وصیت کرده ام باز تا کیده میکنم که چون بخون
مباش که اهلک حیوانات مخصوص بحق است و تحقیق حال جزعلام تعویذ
معلوم نیست شاید که سبب تهمتی که شخصی از ان بر می باشد یا اولاد و قلم
بدان جرمیه غدیری باشد قتل او و اداری و چه جرمیه صعب ازین باشد و از
هر نفس کبر یعنی ادریس علیه السلام من رسید که چون مخلوق قتل دیگری کند
ملائک آسمان حضرت باری اری کنند که فلان بنده تو در قتل بنده دیگر
بتو شبه کرد اگر آن قتل بقصاص باشد حضرت حق فرماید که او را حکم من بحق
قصاص گشته و اگر ظلم باشد فرماید لغیرت و جلال من که خون کشنده را
مباح کردم پس ملائکه در هر تسبیح و استغفار دعائی برو کنند تا زانیکه بقصاص
و این بهترین حال و باشد و اگر خود بمیرد نشانه غضب تعالی باشد بعباد
مدید عقاب شدید و اصل شود نکست عهد مکن سوگند اصلا یا مکن چون یادی
کردی هیچ وجه از ان بر مگرد که ملک بسی از سلاطین یونان و شامت گند و غوغا

[illegible]

بایست که از این خط و خدایتان بفرمان
عبدی که در کمال دینداری
نیت کی را که رعایت
شخصه که که لادین کن
آن بنام و مومنان
بسف جزای فراتر حق
با من بنید تا و غافل بود

۳۳۴
 له سمور لغت اول و ثانی
 هم مضموم و وادهم و فنام جاوزیه
 از قلم او باه که پودشش اس غایبهای
 دیگر کی باشد و از پودشش پودشش
 دیوست جوان مذکور این سمور کویند از با
 دلائل و غیره و در بحر احوال لغت اول
 و تشدید می ۱۲ غلظت قلب دل یعنی
 فوج میانه و طبینانی یعنی دازگون و
 بر گردانیده شده و لغظش از بر گردانیدن
 برکش میشود و یعنی لغزه ظاهر ۱۲
 سنجاب جانوری باشد که از پودشش پودشش
 سازند از شرح خان آرزو ۱۲ غیات ۱۲
 قانون اصل و آله کانون یعنی آتشان باشد سلطان
 برهان و غیات ۱۲ ج بر بالفتح و تشدید کشیدن بین
 کوه و گناه کردن و در فارسی یعنی شلایه در زمین
 باشد جندل یا لکسرن بخوشت و درخت و تخمین شادی و
 شادمانی کردن ۱۲ از منتخب غلظت غلظت
 یعنی کشیدن و در بودن از جندل بهتر میباشد چنانکه پودشش
 نیست ۱۲ غلظت غلظت بالفتح یعنی گزینیم گزینیم
 باید دانست که مقدار بر و باران و غیره
 طبقه از مریه است
 چون انجرا که بود آید
 غلظت با خبر است که مایه بدان صعود
 کرده بود و ببردت غلظت مینوید پس اگر آن ببردت
 قوی نباشد آن مجتبی را بر و مقطر اباران میگویی
 و یعنی فقر و لطفش ظاهر است ۱۲ که آبی طوی
 بضم عین مطلق و سکون لام یعنی پیران بلندی
 و گنایه است از نه فلک یا غفت تاره سیاره ۱۲ غیات
 شش امهات سفلی کنایه از اربع خاص یا طبقات
 زمین اید از کتب سکون تخلفی و ولایت نکلون
 جمع اسن یعنی بخوبی بودن و بپرس
 شدن نو از لغت شش ۱۲
 غیایات اللغات ۱۲
 کتاب از خود با حیات با سغیدی
 دافطاس حیات باشد ۱۲
 کتاب از باران است متوالی علی
 پایست ۱۲
 کتاب از خود با حیات با سغیدی
 دافطاس حیات باشد ۱۲
 کتاب از باران است متوالی علی
 پایست ۱۲

در شکم رو باه و سمور خریده لا و ران از صولت قلب تا به قنایه پناه بسته آسان
 از تغییر موا سنجاب سحاب برگرفته زیر کان حفظ اعتدال مزاج التزام قانون کانون
 لازم دانسته فی فی حکوم که با پاس الت سلطانی طبیعت راجه مجال که از
 اعتدال تجاوز نماید و از انحراف دم زندیاد و بساط افراط و تفریط قدم
 بلکه حکم عدل که در طبع زمان اسخ شده هوا هر چه جود جلی که بر و رایام از زمین
 کسب کرده بود اکنون ادا میکند و آب هر بخاری که از بخار غصبت نوده در غرض
 در و انهار باز میسد به معار از لی سجت تاسیس عمارت عالم آید گل میریزد آب است
 علوی پیرانه سر نشاط جوانی از سر گرفته سجت طلب نسل نبات قطرات نطف
 در ارحام امهات سفلی ایلع میکنند و آمان در بدن جهان از نواظر سلم و
 عددان محترق شده بود طبیعت حمت آبی بکافور تسکین حرارت مزاجش میکند
 مزاج زمان از یوست حوادث و ران محرف شده در طبیعت شش تهای متوالی
 علائش مینماید نهال مال بل فارس که از اثر خشک سال فتنه خوشیده بود

کتاب از خود با حیات با سغیدی
 دافطاس حیات باشد ۱۲
 کتاب از باران است متوالی علی
 پایست ۱۲
 کتاب از خود با حیات با سغیدی
 دافطاس حیات باشد ۱۲
 کتاب از باران است متوالی علی
 پایست ۱۲

این سیاق از پیرایه عدالت سلطانی سیاق آبگردانند سیاق سلسله سیاق از پیرایه عدالت سلطانی سیاق آبگردانند سیاق سلسله سیاق از پیرایه عدالت سلطانی سیاق آبگردانند سیاق سلسله

از فضیله اقطار رفت سلطان مبررات آثار آبی بجوی باز آمد و غنچه و لکها گنگان
که از و مهامی سرو اهل طغیان تو تو گره بسته بود و نسیم معدلت آنحضرت شگفتن
گرفت از نظائر و اشکال این سیاق تواند بود که بعد از آنکه سلسله است ویت
از اثر برودت حوادث منجر شده بود و گلبن طبیعت بسبب هموم خوشی مقتضای
فانظر الی آثار رحمة الله کیف تجی الارض بعد موتها و حین فکر از انحصان
طسنت نور این حقائق از کم کون منفتق شده و با آنکه ظلمات که درت عطاق
روزگار آفاق و جان فرو گرفته نور این و قاطع از غیاست نه منطلق گشت
و هم از پرتو آن این رای روشن از مشرق خاطر سرزرد که همچنانکه مطلع سال
بانوار القاب همایون حضرت صفا زمانی و لمعات اوصاف میمون سلطان
سلیمان مکانی منور شده و مغرب آن نیز از پرتو نام سعادت فرجام ایشان
مستگیر گرد و تا اینجا که مشرق و مغرب عالم از انوار سلطنت ایشان روشنست
مطلع و مغرب این ساله نیز بمیان القاب نباهت انتساب ایشان منین گروه

و اندیشه با جمیع کلمات
بسیار در کتب کتب و آثار است
خدا جلوه زنده میکند این را
بعد از مرده بودن آن
و در این سیاق خلقت شکو و کون
از انفاق بعضی و اشدن این
شکافه شدن و انتخاب لغات
اشاره است به جانب کتاب
جاست تاریکی منقوش شده
از انفاق بعضی و شکافه شدن
اشاره فرجام با این غنچه انجم
و استناد آخر سینه با این غنچه
که حرف چهارم است طلب
دو سخن کنند و یکی
مطهر و روشن بین
نموده که است
اللغات
فانظر الی آثار رحمة الله

طائر دراک خواص هم ثابت بودن اردو در هوا و ج زحمت الشبان کثودن
 خارج از حیرامکان مشمار و نظر بر آن طبع والا گوهر ج لطف و ثروت خربانده
 برج خلق و قوت خرد و زهر پرور صاحب نعم و شوق نشی لک شود و سیکه خواش
 طبعش نعم و حل معضلاتش حواله نامل فیض شامل علامه زبان مقبول حضرت سبحان
 عمده علمی شریعت پناه زبده کلامی طریقت دستگاه قبله ارباب تحقیق کعبه
 اصحاب دقیق مونی استاد خجایی لوی محمد علی حسنا اسکندره الله الجفان
 و اقامه مقام الرحمة و الرضوان فرمود حضرت شان و لا یک نسو تبایله کشته
 مطبوعه و مکتوبه تصحیح فرمودند و از اختلاف الفاظ و عبارات به پیروی صحت
 و صواب داشت آنرا بر حاشیه بطور نسخ ثبت نمودند سپس از نور ناصیه روشن سیانه
 دست خامه را به تجلیه عرائص بنم معالی کشیدند و کشف نقاب از وجوه هدان
 مضامین قبیحه آغازیدند پس که شوارق تحقیق از عنوان کتاب تابدی ملعه دم
 و رخسار نقاب عمر شریف حضرت شان آفل مغرب مگر و دید عالم تصحیح و تحشیم

۱۲ غایت سلفه مفصل نیم
 ۱۳ اول و سکون دوم و کمال
 ۱۴ مجید و مشکلی غایت الکامل
 ۱۵ ۱۶ زایل و فسخ اول
 ۱۷ ۱۸ کسب و بخت سرای
 ۱۹ انکشاف است و این جمع انکشاف
 ۲۰ منتخب سلفه ساکن کند و ادا
 ۲۱ خدا بار ارجان و بخت گردونه
 ۲۲ اودا مقام رحمت و خوشنودی
 ۲۳ ۲۴ تجلیه سر روشن
 ۲۵ ۲۶ آشکارا کردن هر کس
 ۲۷ جمع و دس بسط و زن
 ۲۸ ۲۹ با شوق
 ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵

الف با خواندن ۱۵
 مصلحت و غرض ۱۵
 امثال بالکسر و حرف چهارم
 نای مثلثه یعنی فراموشی
 مخفی شده فتنه یعنی
 کثرت شاد و بهار ۱۲ غیث
 غار به واسطه بوم برین
 گلونه و آن سرخ باشد که
 زنان به دست مالند ۱۲
 غیث الغات شده و قاف
 بفتح اول و تنه
 اطلاق جلالت
 بسیار از فتنه شوند
 ۱۲ غرض آنچه در غایت
 مولوی صاحب شرح یافت
 این مجید از زمانه آواران
 نیست که از قلم دیگر
 جوی من منقول نیست
 از خط خودم که فقه و
 همین خط کتبش
 نامهم کاتبه غنی
 بهمن خانی
 دارا شاد که عروس
 که لاله جمال
 کعبه اول جمع جمله
 بنیضه صغری که پیر
 ارادت کنند به
 عروس بنده که
 غیث و بار

همچنان بی نور بها و این تحقیق تفتیش بی رونق و ضیاء منشی صاحب روح
 موصوف را بسکه تشوق تصحیح و تحشیه کتاب مسطور و این لکرت و بوم و بوم
 چندین محنت و مشقت جناب حرم ضائع و تلف شود لهذا این مجید را با قضا
 عبد الغفور را که خدمت جناب مغفور و البطوق است جزئی است از بدو و قدر وانی
 برای تکمیل بقیه بخشی ما مور فرمودند و هر چند عذر با بیان کردم گوش با صفایش
 نمکشوند اگر چه این اسجد روان کرده لیاقت بمجاور ندارد مگر بحکم المامون و مخدوم
 همت با امثال مرعایش نگماشت و باستعانت روح پر فتوح جناب مرحوم و تحریر
 خامه بر داشت و بعون غایت حضرت فضال الزلال با حسن الساعات
 فراغت است بهم داد و بجمه الله که با سرعت زمان اتفاق تکمیلش افتاد از آنجا که
 غار و جمال این صحیفه اقبال از تحریر کلک گوهر بار خطاط جواهر کار خطاط و قاف
 منشی کا کا پر شاد که در خط بنیضه ناخن فکر رسایش عقده بار نو علم را کرده کثرت
 و با شطه طبع و الایش عرائس معانی را از ور جمال نظم و تهره ما آرایش یافته

سوا ۲
 سوا ۳
 سوا ۴
 سوا ۵
 سوا ۶
 سوا ۷
 سوا ۸
 سوا ۹
 سوا ۱۰
 سوا ۱۱
 سوا ۱۲
 سوا ۱۳
 سوا ۱۴
 سوا ۱۵
 سوا ۱۶
 سوا ۱۷
 سوا ۱۸
 سوا ۱۹
 سوا ۲۰

و باز بقش اول ثانی اشعه صحت مجمع فضائل منبع فواضل واقف فنون عقلی ماهر
علوم نقلی حقیقت گاه مولوی محمد عبدالله که نسبت کمالا تش با من محمد بن رحیدان
فوق زمین تا آسمانست تافته یقین و اثن که اگر سهوی خطائی از خامه این سبک ایا خطا
سرکشیده باشد با صطلاح این ادب اب کمال قسبح بحسن و سقم بصحت متبدل گردد

این نقطه حسن ظن جناب
مولوی صاحب دایم فیضیه
است و روزی از این
کیافت

قطعه تاج

شاگردی
شاگردانش هم ندارد
محبوب
عظیم

حسن خلاق جلای زرات تبصیح کمال
سال طبعش بی سوز نشی دل موز نمود

تنام شد

قطعه یازدهم سابق از ناظم تازه خیال تاثیر بیش از پیش علی مخلص عیش

طبع اخلاق جلالی گردید	گشت مشهور بحبله آفاق
عیش تلخی زرو و ساجه جلال	گفت مطبوع کتاب اخلاق
	۸۳ ۱۲ هـ

فَاعِلٌ بِالْمَعْدِيَّةِ
اَمْ مَعْدِيَّةٌ لِمَا اسْتَعْمَلَ
فَوَاضِلٌ دَر اَوْصَافِ مَعْدِيَّةِ
مِيَابَشْدِ رَفِيعِ صِفَاتِي كَرَامِ
فَاعِلٌ لِبِسْوِي مَفْعُولِ اسْتَقْلَقِ
خَبْرٌ خَبْرٌ عِلْمٌ وَ عِلْمٌ وَ نِسْوَةٌ
اَرْبَ فَوَاضِلٌ رَمِجَ فَضِيلَتِ
مَصْنُوعَتِ مُسَبِّحِ بَانَدِ

چون صفت منزه از
اوصاف لازم ذاتیه است
لذا استعمال فضائل
در اوصاف لازمیه باشد
یعنی در صفاتی که متعدی
ببسی غیر خوانند
چنانکه حسن و قبح و قوت و
احاطت و غیره

غیاث اللغات
قصص الکذائب
و مجازات
بغیر بیمار
که است غیب لغات
فیض بالضم بغیر زشتی
غیاث اللغات

وین که دل از دیده کشاده و در غایت کمال
 و چشمهای بخت نام کنی در غایت کمال
 ای جان بزرگان و چشمهای بخت نام کنی در غایت کمال
 و نام کتاب غایت کمال در غایت کمال

۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع
 ۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع

لای متلای خاتم الکتابه سابقه از فکر نادره کار خاتم کهر بار متحق بی مثال توفی روشی کالک پر شاد و موجب

شارح جلال حضرت و الجلال جل جلاله که لوامع اشراق محیط سطح گهانش
 موصوف موصوف

چشمها از عیون عیان عقول کشاده و ذرات کواکب نقاط خطوط اشعاعی است
 موصوف موصوف

و قمر جمال جناب قیم الجمال تم جماله که لوامع اشراق حادوی اثره جهانش روزن
 موصوف موصوف

احداق رکان فہوم اخبار انیاسته مثلثات افلاک و ایا منازل ارتقاعی است
 موصوف موصوف

بهر لامعہ آن خاشاکان کوتاہه آجبہ انظار انسانی و اطلالت گزنی ظلمت
 موصوف موصوف

مجبور نوا تر و رشیدہ حیرانی و راجع از دیدہ مجید و بہر لاکھ این کبان
 موصوف موصوف

ست حرام اوہام ضعیف البنیانی و از آتشخواری جہولیت فطوبال پر سوخته نادر
 موصوف موصوف

را آتش از چشم سپرد و لاجرم منتہای بصور مواضع انعکاسات تخلق با خلاقم
 موصوف موصوف

کہ مصیقات نفوس کتیبہ انبیای عظام اولیای کرام اند و دست و لب بر ابرو
 موصوف موصوف

گرفته و یدہ افروختن و غایت نظر بر ایا اشتباہات تشبہ بصفا یم کہ
 موصوف موصوف

۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع
 ۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع
 ۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع
 ۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع

۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع
 ۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع
 ۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع
 ۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع

۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع
 ۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع
 ۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع
 ۳۴۲ روزن جمع روزن جمع روزن جمع

و از آریگیهای خدای
از غلظت دیدن نوازش را لطف خدای
المتخصص ابرار چراغ از دیده جمید نوازش را لطف خدای
از چشم پدیدین باشد در نواست لوامع و تقابل هر دو طایفه
خشن تر تلاش دارد و او طلب باز ما هرین اندیشه است که عیب
خلق مخلوق با اخلاق تقدیر و تشبیه بالباری مستعمل حکمت عمل معلوم
در سوخت که چون آفتاب نظر کردن نور و عکس آفتاب
بنیند چنانکه بگام کسوف و نیز آفات دور بین غیوه که آن عکس
نشانده که کواکب میکنند دوست برابر و گرفتن
جانب او دیدن ۱۳ و در آستانه خلق با طلاق و تشبیه بصفت را عکس
ویران کردن خلق خیالی لطیف در هر دو فقره دو دو واسطه است
مذکور یکی عکس دوم دوست برابر و دیگر نین عین و آفتاب
تشبیه دوم عین دوست و گیاهی فقرات طوبای که در حق
لوامع را سه چنانست که عیون پر تاب و آفاق را خیره میکنند
آن چراغ از دیده جمید و آتش از چشم
دست به آید و اگر گفته دید ۱۵
آورده و

۳۳۳
 کشته وقت نشیند بیخ بلبل ۱۲
 اینجا مقصود معنی اول که نبوت
 آن از نهاد دست و بعضی ثانی
 مناسب طایر ۱۲ خطی از خطی
 خطی الایض رود ثانی صبح ۱۲
 تراشیدن معنی ساختن ایجاد کردن
 ۱۲ مصطلحات بهار و بهار که کشیده
 مناسب سطر بچنان تراشیدن بر سر

۱۲ چسبانده دو کاغذ باغ
 ۱۲ سکه چسبانده و صلی خوانند
 منطق که در هند و صلی خوانند
 معنی مجازات و خرق عادت ۱۲ غنچه
 خیال که بدین فلسه موسوی از نو خلی
 آتش ظاهر شده بود ۱۲ سکه سر و سیلانی
 کشته ۱۲ و در استه اس مور که از این
 عالم خوانند دید ۱۲ سکه

طائر نظر را شب آهنگی پروانگی آموزد مع بسطر خطی الایض کشیده مژمر از شهاب
 شاقب آشیه کاغذ طر فی زرد و طرفه سفید چسبانده صفح ماه و نور شید
 لوحی دور و از سیم و طلا ای کامل عیار بمباد و تحریر و شجره تصحیح مینا کار رنگ
 آئینه شکل چون منطقیان قضیه حلیه را عکس مستوی کرده و مانع بلقا
 صنعت مقلوب مستوی در بیان ورده مابین این نقش جهان تاجی قالب
 همبالای نخل آدمی امین کلیم خرد و اسراییه بدینیا و از رخسیدن این تجلی عالم افروز
 بر سنگ همسنگ طور چشم مور را سمره سلیمانی مینا قولاد جوهر دار سواد لسیه تاب
 از عرق لیمو بلور صفا خیر بیاض از نیم آفتاب بآب لولو کاغذ افس و اصفی آهین
 و احلی ابرق ابرق ابرق خرمین جاج شفاف را سنگ فلک تیشش آن
 نسبت اواق بر جدر اغیرت ناتراشی سفینه خراش و منقرض الماس انجود و فرونگه
 الماس بجگر پاش قبه ایوان حکمت از صفا کج اصف کتابت اواق همسنگ
 حلیه خاتون فطرت از اجار جلا پر و از طبع مجتبه الاحجار مرصع حرف نورانی

۱۲ سکه آتش رنگ کشته ۱۲ سکه
 ۱۲ سکه معروف و انتخاب برادر آفتاب
 باید دید ۱۲ سکه ابرق مشد و طلح
 ۱۲ سکه نسبت بفتح موصد مشد و طلح
 نقاشان معماران نقشه که از زمین
 خرد اندک بلند باشند ۱۲ سکه
 ۱۲ سکه خوار می ۱۲ سکه نسبت از زمین خود
 ۱۲ سکه خوار می ۱۲ سکه نسبت از زمین خود

۱۲ سکه خوار می ۱۲ سکه نسبت از زمین خود
 ۱۲ سکه خوار می ۱۲ سکه نسبت از زمین خود
 ۱۲ سکه خوار می ۱۲ سکه نسبت از زمین خود
 ۱۲ سکه خوار می ۱۲ سکه نسبت از زمین خود
 ۱۲ سکه خوار می ۱۲ سکه نسبت از زمین خود

Chor.

نفس

...

...

三

三

2

...

...

17

شجر اخلاقی معانی هر مار قلم خالق جمع بچو لغات مختص این مشرقستان کمال
 که آسمان آرایش از قوا الیه و ح مناصب بعد صور مرصوه فلک الافلاک
 و اجار قطب قار شمار اجرام ثوابت تابناک بادگیر براق برین ساق اطهر مرآت
 کل هر روز طلوع چنین نیری عظم شوق و فضل لایزال که زو بازار روشن طالع
 خدایگان خربین سحر فست تابنده هور و جناب غشی نو کشور دام اقبال
 بتلیت مطالع سه گانه مصداق حکمت علی تجارت ابین من اللیس قلم تر زبان
 نیر مقام اگر شرح او صافش سخن بگیرد خرد نکته دان به بیم شکست بازار علم اطلاق
 ست فردین بگیرد که با متمتع مصاحبت محلی عنه از خریداری حکایت چشم
 و شند و آراستفاده مشاهدت نشان المزارع به تفرع استغنا فروشنده کل جزا
 کتابی این کتاب یدیه القسم و اب باب اعظم آن تفسیر علم عدیل شیخ اشراق
 من قاضی بضا کشف اخلاق مولوی محمد باو علی نارا الله برانه تالاع مولی
 این کتاب است و این آخرین انحال باقی تب و فوق و سعی مشکور سپس علوم سرچ

از ان ترکیب
ملح فالبها و شکر البختار
متذکره بالا بکبر از آمد از ان
بباین واقع موجوده المسموم
منه غنی عنه سله یاق سلمان
و مصالح بر شیبند ۱۲ و ارسته
سله تخلیث بودن قمر با سکه
بفاحصه پنج بیج یانه ببعین
تخلیث مفید روشن طلوع و طلوع
سه لانه ممدوح در سه مقام است
۱۳ دست در دهن گرفتن
منع کردن از گفتن ۱۴ و ارسته
دور شکست باز آمد اخلاق
نقصان اینکه کتاب بناد و بین
فست ۱۵ بیفاوست
نسوب به بیفاوست
در فارس ۱۶ و بین
منسوب

بعضی نقیر عالم دوم
اول استیلا و اول اعتبار
و بعضی با آخر و اول
امشراق ۳۳ ساله بعضی
در غار ۱۲ و بعضی
بعضی از قباب بنام

[illegible]

